

Kızıl Bayrak

Haftalık Sosyalist Siyasal Gazete

M.Kodu: 192837

Sayı: 2002/42 (82) ● 26 Ekim 2002 ● 500 000 TL

Amerikancı düzen partilerine verdiğimiz her oy baskı, sömürü,
açlık, yoksulluk ve savaş olarak bize geri dönecektir!...

**Bağımsız Devrimci Sınıf Platformu'nun
çağrısına kulak verelim!**

**Seçimimizi mücadeleden ve
devrimden yana yapalım!**

İÇİNDEKİLER

Amerikan askeri olmamak için	
Amerikancı düzen partilerine oy verme, hesap sor!.....	3
Amerikancı savaş partilerinden hak ve özgürlük bekleme!	4
Düzen partilerine oy vermeyelim!	
Hesap soralım!	5
Hazırlanan faiz ve savaş bütçesidir!	6
İMF eski hükümetle son görüşmesini yaptı!	7
Emperyalistler arası savaş pazarlığı	8
Amerikalı ve Amerikancı generallerin savaş zirvesi	9
Gençlik Beyazıt Meydanı'ndan haykırdı!	10
ODTÜ'de "Emperyalist savaş hayır!" eylemi... ..	11
Savaş planları çerçevesinde Kürt devleti meselesine yeni yaklaşımlar.	12
Sermaye için ak, emekçiler için kara! ..	13
"TKİP işçi sınıfı devrimciliği çizgisinde kararlılıkla yolunu yürümekte, dinamik gelişme çizgisini günden güne güçlendirerek sürdürmektedir..." (Orta sayfa).	14-15
Esenyurt BDSP çalışmalarından.....	16
Anadolu Yakası BDSP çalışmalarından gözlemler.	17
Ankara Hüseyingazi BDSP çalışmalarından.....	18
Dikmen BDSP çalışmalarından.....	19
Adana Öncü İşçi Platformu Girişimi'nin çağrısı.	20
İzmir'den eylemler.....	21
Seçimler yaklaşırken.....	22
"Bütçeye ve savaşa" karşı gösterilere 2 milyon kişi katıldı... Roma'da 100 bin, Torino'da 200 bin kişi yürüdü.	23
TKİP'nin 4. kuruluş yıldönümü etkinliğine bini aşkın emekçi katıldı.	24
Parti gecesine gönderilen mesajlardan. .	25
Şan olsun 20 Ekim direnişine!	28
Mücadele Postası	27

SOSYALİZM YOLUNDA

Kızıl Bayrak

Haftalık Sosyalist Siyasal Gazete

Sayı: 2002/42 (82) ● 26 Ekim 2002
Fiyatı: 500 000 TL
Sahibi ve Y. İşl. Md.: Vural UZAL
EKSEN Basım Yayın Ltd. Şti.

Yönetim Adresi:

Eksen Yayıncılık Mollaşeref Mh. Turgut Özal Cd.
(Millet Cd.) No: 50/10 İstanbul Tel-Fax: 0 (212) 534 32 39
e-mail: kb1@turk.net
Web: <http://www.kizilbayrak.de>
<http://www.kizilbayrak.org>
<http://www.kizilbayrak.com>

Baskı: SERLER Matbaacılık
İSTANBUL
Tel: 0 (212) 880 40 75

Genel Dağıtım:
YAYSAT

Kızıl Bayrak'tan

Zor dönem devrimcileri/Habip ve Ümit kitabımız daha çıkar çıkmaz toplatılmış bulunuyor. Geçtiğimiz hafta da gazetemize toplatma ve yazı işleri müdürümüze hapis cezaları kesilmişti. AB demokrasisi yaygarasıyla çıkartılan uyum yasalarının, aslında, fiili durumda hiç bir değişiklik içermediği/hedeflemediğinin göstergeleri bunlar. Demokrasi yine aynı demokrasi, yasaklar yine aynı yasaklar olarak kalacak, fakat lafızda AB'ye uyum sağlanmış olacak. Bir kez daha, durumda bir değişiklik ve düzelme isteyen, demokratik hak ve özgürlüklerini kullanmak isteyen herkesin, onları kazanmak için mücadele etmek zorunda olduğu, kimsenin kimseye durup dururken hak ve özgürlük vermeyeceği kanıtlanıyor.

Aynı hak ve özgürlükler kapsamında, yine gazetemizle ilişkili bir cezalandırma da, Ankara 1 No'lu DGM tarafından Kırşehir büromuz çalışanı Saniye Şimşek ve okurumuz Okan Cihan'a 3 yıl 9 ay ceza verilmiştir. 15 Ekim 2002 tarihli karar henüz arkadaşlarımıza tebliğ edilmemiş, bilgi DGM kaleminden alınmıştır.

Düşünce ve basın özgürlüğü ile bunları kazanma mücadelesi denince, önde gelen basın emekçilerinden, İTER yayınları sahibi Ali Yavuz Çengeloğlu'nu yitirmiş bulunuyoruz. Düşünce ve mücadele yaşamımıza Stalin'in Bütün Eserleri, Lenin'in Seçme Eserleri başta olmak üzere pek çok marksist klasiği kazandırmış olan Ali Yavuz Çengeloğlu, tahmin edileceği üzere sistemin çok yönlü saldırılarını da göğüslemek zorunda kaldı.

Fakat kimse onu ortalıkta şikayet ederek yahut övünerek dolaştığını görmedi. Üstün bir görev bilinci ve büyük bir tevazuyla, sessizce omuzladı işini. Örnek bir fikir işçisi olarak yaşadı ve öldü yani.

TKİP, dünyada ve Türkiye'de başarı ve yenilgilerle dolu zengin bir devrimci tarihin mirasçısıdır. Bu program, Marks ve Engels tarafından temelleri atılan ve Lenin tarafından geliştirilen bilimsel sosyalizmin 150 yıllık birikimi üzerinde yükselmekte, proleter devrimler çağını başlatan Büyük Sosyalist Ekim Devrimi'nin teori ve pratiğinden beslenmektedir. Türkiye'nin devrimci teorik ve pratik mirasının bilimsel temellere dayalı eleştirel bir sentezi olan bu program, modern revizyonizme, sosyal-reformizme ve küçük-burjuva halkçılığına karşı yürütülen ilkel bir mücadelenin ürünüdür.

Bu program, insanlığı, uygarlığı ve doğayı yıkıma sürükleyen emperyalist-kapitalist dünya düzenine karşı, Türkiye topraklarından yükseltile devrimci bir savaş bayrağıdır. Türkiye'nin çürümüş ve kokuşmuş kapitalist sömürü ve zulüm düzenine, onun gerisindeki uluslararası emperyalizme karşı militan bir savaş ilanidir.

TKİP Türkiye işçi sınıfını ve emekçilerini, proletarya devrimi ve sosyalizmden yana herkesi, bu programla yükseltile bayrak altında birleşmeye, burada tanımlanan amaçlar ve hedefler uğruna savaşmaya çağırır.

"Komünistler kendi görüşlerini ve amaçlarını gizlemeye tenezzül etmezler. Hedeflerine ancak şimdiye kadarki tüm toplum düzeninin zorla yıkılması yoluyla ulaşabileceğini açıkça ilan ederler. Varsın egemen sınıflar bir komünist devrim karşısında titressinler. Proleterlerin zincirlerinden başka kaybedecekleri bir şeyleri yok. Kazanacakları bir dünya var."

"Bütün ülkelerin işçileri, birleşin!"

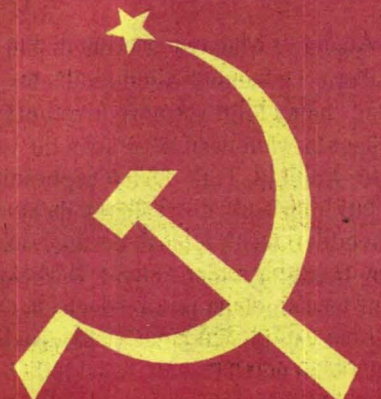
ISBN 975-7271-26-8

Fiyatı: 1.000.000 TL.

Türkiye Komünist İşçi Partisi

Program Tüzük

EKSEN YAYINCILIK

Amerikan askeri olmamak için Amerikancı düzen partilerine oy verme, hesap sor!..

Örgütlü her kesim, tüm işçi ve emekçi örgütleri üstlerine düşen görev konusunda uyarılmalı, teşvik edilmeli, zorlanmalı. Artık sayıları fazlaca sınırlı olan örgütlü kesimlerin hareketi, örgütsüzleri de kendine çekerek mücadelenin yükselmesi ve yaygınlaşmasında önemli ve kendi güç ve kapasitesinin üstünde bir rol oynayacaktır.

Artık kapımıza dayanmış durumdaki savaşa karşı mücadele, dönemin asli görevi konumunda görülmelidir.

Türkiye savaşa karşıysa Amerikalı generallerle ne işi var?

Amerika'nın Irak'a yönelik saldırı planlarının artık uygulama aşamasına iyice yaklaştığını işaret eden gelişmeler artıyor ve hızlanıyor. Bunlardan biri de, Pentagon'dan iki orgeneralin geçen hafta gerçekleştirdikleri Ortadoğu ve Türkiye temaslarıydı. Bunlardan biri, saldırı sonrasında Irak'a sömürge valisi olarak atanacağı söylentileri yaygınlaşan Tommy Franks, diğeri ise NATO Avrupa Kuvvetleri Komutanı Joseph Ralston'du. Yani, temas artık en tepedekiler tarafından kurulmaya başlanmıştır.

Bir başka önemli gelişme, MGK'nin, bu görüşmenin hemen ardından ve hiç vakit kaybetmeden toplanma ihtiyacı duyması oldu. Toplantı, her ne kadar, Ekim ayı olağan toplantısı diye yansıtılsa da, ana gündeminin Irak meselesi olduğu gizlenmedi. Ve de konunun, "olağan"ın mutad tarihi olan Ekim'in son haftasını bekleyemeyecek kadar acil olduğu anlaşıldı.

Temasların ardından Amerikalı orgeneralin açıklamaları ve MGK toplantısına ilişkin Genel Sekreterlik açıklamasında, görüşmelerin kapsamına ilişkin ipucu vermemeye özen gösteriliyordu; ama bu özenin kendisi bile gerçekleri daha fazla teşhir etmekten başka işe yaramıyordu. Amerikalı generaller Türkiye'den bir talepleri olmadığını, Türkiyeli generaller de Amerika'nın bir talepte bulunmadığını tekrarladılar.

İncirlik, Adana ve Malatya üslerine ilişkin son haftaların haberleri gözönüne alındığında, bu açıklamaların, "halka bilgi vermeye niyetimiz yok" demenin Arapça'sı, yani basit ve sıradan bir yalan olduğu açıktır. Kaldı ki, Türk devleti cephesinden, her ağzını açan farklı bir açıklama yaparak da kendi yalanlarını kendileri teşhir etmeye devam ediyor. Genelkurmay farklı bir telden çalıyor, Başbakan farklı telden, meclis başkanı daha farklı. Meclis başkanının televizyonlardan yaptığı açıklama, sözde, MGK'nin "karşıyız" merkezli açıklamasını desteklerken, "6 milyar değil, 60 milyar dolar da verseler Türkiye uygun bulmadığı bir harekate katılmaz" sözleriyle de kirli kan pazarlığını bir kez daha ortaya dökmekteydi.

Kirli çıkarlara bile dayanmayan kirli hesaplar yapılıyor

Türk devletinin, Irak saldırısı konusundaki bugünkü tutumuyla, tarihinin en büyük, en iğrenç, en aşağılık hatalarından birini işlemekte olduğunu söylemekte hiçbir sakınca olmasa gerek. Gerçekten de, hiçbir çıkar elde etme ihtimali görünmeyen, tersine, gazetelerde her gün muhtemel kayıpların dökümleri çıkarılan bir olaya, salt uşaklık bağları yüzünden böylesine balıklama atlayan bir başka devlet daha görülmüş müdür acaba? İğrençlik, bu olayın her yanından dökülüyor.

Amerika, önemli ve büyük bir çıkar uğruna saldırıya hazırlandığı halde kendi insan kayıpları için hesap-kitap yapıyor; ama Türk devleti, Amerikan çıkarları uğruna telef edeceği canlardan asla söz etmiyor. Varsa-yoksa para hesabı, para pazarlığı. Sahibinin sesi medya organlarında da, turizmden ne kadar, ticaretten ne kadar zarar ederiz hesapları çıkarılıyor.

Pisliğin bir ucunda mehmetçiğin kanı üzerine yapılan pazarlıklar yer alırken, diğer ucunda Kürt halkının kaderi üzerine yürütülen ırkçı-şoven politika duruyor. Devlet cephesinden yapılan her açıklama, "saldırıya karşıyız"ın yanı sıra, "Kuzey Irak'ta bir Kürt devleti kurulmasını savaş sebebi sayarız"ı yineleyip duruyor. Son MGK toplantısının bildirisi de bu aynı yaveleri yinelemiş oldu.

Düzenin tüm kurumları, tüm sözcüleri, tüm sahipleri ve yordakçıları aynı durumda. Seçimler yaklaşmasına, oy kaygısı önplana geçmesine rağmen, bir tek düzen partisi de kalkıp, oy kaygısıyla dahi olsa, hazırlanan savaşa karşılık çerçevesinde bir söz söylemiyor. Çünkü her birisi, Türk seçmenden önce Amerika'nın oyunu almış durumda. Beyaz Saray'dan, CIA'dan, IMF'den icazet almayan hiçbir parti ve lideri, Türkiye'nin düzeninde politika yapma şansı elde edemiyor çünkü.

Halkların emperyalist savaşa karşı mücadelesi yükseliyor...

Amerika bir yandan saldırıya ilişkin hazırlıklarının son safhalarını tüketirken, diğer yandan yükselen savaş karşıtlığının basıncını daha fazla hissetmek zorunda kalıyor. Irak saldırısı konusunda Amerika'ya destek vermeyen, karşı çıkan sadece halklar da değil. Ortadoğu'nun enerji kaynakları öylesine iştah kabartıcı ki, diğer emperyalist devlet ve kuruluşlar, Amerika'nın bu kaynaklara tek başına sahip olmasına, aynı zamanda da dünya liderliğini pekiştirmesine kolayca razı olmaya yanaşmıyor. Birleşmiş Milletler'den Amerika'nın ihtiyaç duyduğu ve istediği saldırı kararı, aylardır çıkarılmıyor. Bu saldırıda açıktan Amerika'nın yanında olduğunu açıklamış olan İngiltere haricinde neredeyse bütün Avrupa ve Asya'da Rusya ile Çin saldırgan ikilinin hazırladığı taslaqlarda öne sürülen gerekçelerin geçerliliğini onaylamıyor. Geçtiğimiz hafta hazırlanan son taslak da aynı gerekçelerle onaylanmadan geri dönmüş oldu. Bu son taslakta, ifadeler biraz yumuşatılmış olmasına karşın içerikte hiçbir değişiklik bulunmadığı açıklandı.

Emperyalist devletler çıkar çelişkisi nedeniyle destek vermiyor. Halklar ise, çıkarları Irak halkının çıkarlarıyla ortak olduğu için karşı çıkıyorlar. Amerikan saldırganlığına. Başta da Amerikan halkı.

Amerika'da savaş karşıtı mücadelenin hızla güçlendiği ve yayıldığı dışarıdan bile gözlemlenebiliyor. Sayıları hızla artan kitle gösterilerinden başka, aydınlar ve sanatçılar da emperyalist savaşa ve saldırganlığa karşı açıklamalar yapmaya, bildiriler yayınlamaya başladılar. Benzer gelişmeler dünyanın her yanında yaşanıyor ve giderek de yükseliyor.

Türkiye'de de geçtiğimiz haftalarda iki önemli meslek grubunun, Irak'a yönelik saldırı hazırlığına, özelde de Türk devletinin bu saldırıya katılma kararlılığına karşı, halkların kardeşliği mesajıyla sokak gösterileri yaptığına tanık olduk. Önce TTB'ye bağlı hekimler eylem yaptı. Ardından da İstanbul Barosu'nun düzenlediği yürüyüş gerçekleştirildi. KESK'e bağlı kamu emekçileri ise, konfederasyonun eylem çağrısında farklı bir hedef gösterilmesine rağmen, eylemde yoğun olarak savaşa karşı sloganlar atarak tutumlarını ortaya koymuş oldular.

Türkiye'de zaten halkın ezici çoğunlukla böyle bir savaşa karşı olduğu biliniyor. Afganistan saldırısı döneminde de kendini gösteren bu tutumun, yeterli güçlülükte bir eylemli ifadesinin ortaya konulamamasının farklı nedenleri olduğu da biliniyor. Temel olarak örgütlülük düzeyi ve var olan örgütlülüğün yapısı, işçi ve emekçi kitle mücadelesinin düzeyini büyük oranda düşürmüş durumda.

Ama söz konusu olan savaşa eğer, tüm gerekçelerin geçersiz sayılması, onu önleyecek veya en azından dizginleyecek bir mücadelenin örgütlenmesine, hiç zaman geçirmeden girişilmesi gerekmektedir. İnsanlarımız, evet, savaşa karşılar. Ama onu pek tahayyül edemiyorlar. Hala, büyük çoğunluk için, Türkiye'nin, hiçbir mantığı bulunmayan bu savaşa katılması ihtimali uzak görülüyor. Elbette bunda devlet cephesinden yinelenen yalan açıklamaların da bir payı var. Ama, daha önemlisi, bugün hayatta olan üç nesil, hiç savaş görmemiştir. 2. paylaşım savaşı uzaktan izlenmiş, sadece yokluğu ve yoksulluğu paylaşılmış; Kore ise, çok uzaklarda bir cephe olduğundan, gidip-dönerlerce adeta hikayeleştirilmiş, bir macera romanı gibi aktarılmış, halk kitlelerini doğrudan etkilememiştir.

Dolayısıyla, şu andaki karşıtlığın merkezinde, daha ziyade, Amerika'nın haksızlığına duyulan tepki ile Irak halkına yönelik acıma ve dayanışma duyguları bulunmaktadır. Bu elbette olumlu bir özellik. Fakat, engellemeye yönelik tutum geliştirmede yeterli olmuyor. Savaşa ilişkin gerçeklerin, Türk devletinin hazırlıklarının, eğer karşı çıkmaz ve engel olmazsa kendi Irak'a kendi çocuklarının gönderileceğinin, kitlelere daha iyi anlatılabilmesi gerekiyor.

Bunun için her türlü yol ve araç kullanılmalıdır. Ama bu araçlar içinde en etkili olan sokak eylemliliklerine artık daha fazla başvurmak gerekiyor. Örgütlü her kesim, tüm işçi ve emekçi örgütleri üstlerine düşen görev konusunda uyarılmalı, teşvik edilmeli, zorlanmalı. Artık sayıları fazlaca sınırlı olan örgütlü kesimlerin hareketi, örgütsüzleri de kendine çekerek mücadelenin yükselmesi ve yaygınlaşmasında önemli ve kendi güç ve kapasitesinin üstünde bir rol oynayacaktır.

Artık kapımıza dayanmış durumdaki savaşa karşı mücadele, dönemin asli görevi konumunda görülmelidir.

Düzen partilerinin vaadlerine kanmayalım, sahtekarlıklarına aldanmayalım! **Amerikancı savaş partilerinden hak ve özgürlük bekleme!** **Oy verme hesap sor!**

Kardeşler!

Düzen partileri bol keseden vaadlerde bulunarak oylarımızı istiyor. Bu vaadler arasında yok yok. 1 milyon işsize iş, 250 yeni il, ev, adil gelir bölüşümü, asgari ücretin vergi dışı bırakılması, parasız sağlık, her ile üniversite vs. Sandıklar kurulup oy kullanıldıktan sonra tüm bu söylediklerini unutacaklar elbette. Seçimlerden sonra sırça köşklere dönüp söylediklerinin tersini yapacak, milyonlarca yeni işsiz, milyonlarca yeni aç, milyonlarca yeni evsiz yaratacak, milyonlarca emekçi çocuğunu üniversitelerin kapısının dışında bırakacaklar. Dün böyle yaptılar, bugün de yapacakları farklı olmayacak.

Çünkü bu düzenin gerçek yönetici güçleri emperyalistler ve işbirlikçi burjuva kodamanlardır. Sabancılar'dır, Koçlar'dır. Bunların gerici sınıf iktidarındır. Bu gerici sınıf iktidarı, milyonların sefaleti ve kanı üzerinde hüküm sürüyor. Bizlerin açlığıyla doluyor kasaları, bizlerin kırılmasıyla şişiyor göbekleri.

Onlar, emperyalistlerin ve işbirlikçi burjuva kodamanların adına bizleri aç bırakmak, savaşlarda kırmak için hükümete geliyorlar. Onlar, efendilerinin yağma, soygun ve sömürü düzeninin bekçiliğini yapmak için sıraya giriyorlar. Onların kabesi, emekçilerin istekleri değil, emperyalistler ve asalak burjuvalardır. Onların kabesi, ABD'dir, AB'dir, IMF'dir, NATO'dur. Beyaz Saray'dır, Pentagon'dur, TÜSIAD'dır.

Bugün meydanlarda olmadık sahtekarlığa ve şaklabanlığa başvuran bu partiler bunun için meclise kapağı attıktan sonra biz milyonlarca emekçiye düşman kesiliyorlar. Her türlü sorunumuz ve isteğimiz karşısında kör ve sağırları oynarken, efendileri karşısında el pençe divan duruyorlar. Bir dediklerini iki yapmıyor, geceli- gündüzlü çalışıp kuyumuzu kazıyorlar.

Kardeşler!

Sağcısıyla, sosyal-demokratıyla, muhafazakarı, milliyetçisiyle hangi Amerikancı düzen partisi hükümete gelirse gelsin, uygulayacakları program şimdiden hazırdır. Gerisi yalan, dolan ve aldatmacadır. Bu program ABD'nin savaşında maşalık yapmak, IMF programlarını acımasızca uygulamaktan ibarettir. Düzenin gerçek efendileri seçimleri bunun için tezgahlıyorlar.

Seçim sonrası kurulacak hükümet bir savaş hükümeti olacaktır. Bu hükümet, ABD'nin savaşına çocuklarımızı gönderecek, savaşın ekonomik yükünü de yine bize ödetecektir. Seçimler olmasına karşın savaş hazırlıkları tam gaz devam ediyor. Çünkü ABD ve ordu için seçimlerden sonra hangi partinin hükümete geleceğinin hiçbir önemi yok. Çünkü herbirinin bu programı uygulayacağından eminler.

Çocuklarımızın kanı ABD'ye IMF kredileri karşılığı satıldı bile. Ortadoğu ABD'nin gerici çıkarları için yakılıp yıkılacak, binlerce insan katledilecek. Tüm bunlar olurken düzen partilerinin hiçbirisi savaştan bahsetmiyor. Bahsetmiyorlar çünkü hepsi Amerikancı, hepsi satılmış ABD uşağıdır.

Kardeşler!

IMF'ci-Amerikancı düzen partilerine oy vermeyelim. Boş vaadlerine kanmayalım, hesap soralım. Mahallemizden, evimizden, işyerimizden kovalım. Çünkü onlar açlığımızın ve sefaletimizin mimarlarıdır. Çünkü onlar işimizi, geleceğimizi

gaspedenlerdir. Çünkü onlar emperyalistlere uşaklıkta, bizlere ise saldırganlıkta sınır tanımayanlardır.

Bu partilerden hak ve özgürlük bekleyemeyiz. İnsanca yaşam ve gelecek bekleyemeyiz. Onlar kan emicilerimiz, yaşamlarımızın yıkıcıları ve kıyıcılarıdır. Onlar emperyalistler ve işbirlikçi burjuvazi adına her türlü haksızlığın ve zulmün sahibidirler.

İnsanca yaşamak istiyorsak bu partilere değil kendi örgütlü mücadelemize güvenmeliyiz. Kurtuluşu sandıkta bu partilere oy vererek değil sokakta aramalıyız.

Biz emekçiler ABD'nin savaşına suç ortağı olmayacağız. IMF programlarını kabul etmeyeceğiz. Emperyalistler ve işbirlikçilerinin kölesi olmayacağız. Bunun için düzen partilerine oy vermeyecek, hesap

soracağız. Ayağa kalkacak, taleplerimiz etrafında birleşerek baskıya, sömürüye ve savaşa hayır diyeceğiz. Seçimler bunun için sadece bir başlangıç olacaktır.

Tüm işçileri, emekçileri, kadınları ve gençliği bunun için düzen partilerine oy vermemeye; birleşmeye, örgütlenmeye ve mücadele bayrağını yükseltmeye çağırıyorum.

Örgütlü gücümüze güvenelim, yeni ve özgür bir dünyayı hep birlikte ellerimizle yaratalım!

Kurtuluş yok tek başına, ya hep beraber ya hiçbirimiz!

Ya barbarlık, ya sosyalizm!

Bağımsız Sosyalist Milletvekili Adayı

Mustafa Uğur Akkaya

Sandıkta ve sokakta

Düzen partilerinden hesap sor!

İşçiler, emekçiler, gençler kadınlar!

Seçimler yaklaşıyor. Önünüze bir sandık koyacaklar. Buyurun, halk kendi temsilcisini seçsin diyecekler. Düzen partileri günlerdir sizleri kandırmaya, oylarınızı çalmaya çalışıyorlar. Bunun için olmadık vaadler sıralayıp, asla tutmayacakları sözler veriyorlar.

Kardeşlerim!

Bu vaadlere inanmayın, bu sözlere kanmayın. Bu seçim bir aldatmacadır. Bu partilerin hepsini biliyorsunuz, tanıyorsunuz.

Tayyip'in AKP'sinden Baykal'ın CHP'sine kadar bunların hepsi IMF partisidir. Hepsisi de iktidara

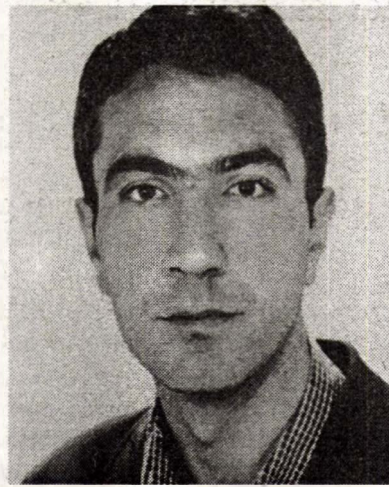
geldiklerinde ülkeyi IMF reçeteleriyle yönetmişler, bizleri işsizlik ve yoksulluğa mahkum etmişlerdir. Ülkenin ve emekçilerin geleceğini karartmışlardır. Şimdi de eğer seçimi kazanırlarsa IMF'nin sözünden çıkmayacaklarını açık açık ilan ediyorlar. IMF uşağı bu partilerden emekçilere bir hayır gelmez.

Bu partiler aynı zamanda tescilli birer Amerikan uşağıdır. Amerika, Irak'a saldırmaya, Ortadoğu'yu kana bulamaya hazırlanıyor. Fakat seçime hazırlanan düzen partilerinden bir teki bile bu savaşa karşı çıkmıyor. Tersine Amerika'yla birlikte Irak'a saldırmak bahane arıyorlar, için fırsat kolluyorlar. Savaş hazırlıkları bütün hızıyla sürüyor. Bu da göstermektedir ki, hangi düzen partisi seçilirse seçilsin, seçim sonrası kurulacak hükümet bir savaş hükümeti olacaktır. Bu hükümet, ABD'nin savaşına çocuklarımızı gönderecek, savaşın ekonomik yükünü de bize ödetecektir.

Kardeşlerim!

Seçimlerde bu partilere vereceğimiz her oy yeni bir IMF hükümetine onay vermektir. Bu partilere

Bağımsız Sosyalist Milletvekili Adayı

Müslüm TURFAN

verilecek her oy savaşa destek olmaktır.

Eğer IMF reçetelerinin yaşamımızı, çocuklarımızın geleceğini daha da karartmasını istemiyorsak, milyonlarca yeni işsiz, milyonlarca yeni aç, milyonlarca yeni evsiz istemiyorsanız...

Eğer çocuklarımızın, gençlerimizin haksız ve gerici bir savaşta sırf Amerika'nın çıkarları için kırılmasını, Ortadoğu'nun kan gölüne, halklar mezarlığına dönmesini istemiyorsanız...

Bu seçimlerde düzen partilerine oy vermeyelim. Sandıkta ve sokakta bu düzen partilerinden hesap soralım. Ayağa kalkalım, birleşelim, örgütlenelim.

Baskıya, sömürüye ve emperyalist savaşa karşı mücadele edelim. Taleplerimiz için devrimci sınıf mücadelesini yükseltelim.

Oylarımız devrimci sınıf mücadelesine, oylarımız sosyalizme!

Kardeşlerim!

Ben bir işçiyim. Seçime şahsi çıkarlarım için girmiyorum. Seçime meydanı düzen partilerine bırakmamak, işçi ve emekçilerin gerçek kurtuluşunun sosyalizmde olduğunu haykırmak için giriyorum.

Bana vereceğiniz her oy, bu barbarlık düzenine bir meydan okumadır. Kapitalizme hayır, sosyalizme evet demektir. Bana vereceğiniz her oy seçimlerden sonra omuz omuza mücadele etme çağrısını kabul etmektir.

Gelin gücümüzü birleştirelim! Gelin gelecek güzel günleri birlikte kuralım.

Düzen partilerine oy yok!

Savaş ve sömürü hükümeti istemiyoruz!

Müslüm Turfan

İstanbul 3. Bölge

Bağımsız Sosyalist Milletvekili Adayı

Amerikancı-İMF'ci-TÜSİAD'cı düzen partilerine verdiğimiz her oy sömürü, açlık, yoksulluk ve baskı olarak bize geri dönecektir!

Düzen partilerine oy vermeyelim! Hesap soralım!

İşçiler, emekçiler;

Amerikancı-İMF'ci-TÜSİAD'cı düzen partileri binbir yalan ve sahte vaatlerle yine bizden oy istiyorlar. Oysa bizler biliyoruz ki; CHP'sinden AKP'sine, DYP'sinden DSP'sine, MHP'sinden SP'sine, ANAP'ından YTP'sine kadar tüm düzen partileri ve adayları ya geçmiş hükümetlere ortak olmuşlar ya da bir hükümet partisi içinde yer almışlardır.

ANAP, DSP ve MHP bugün yaşadığımız sosyal yıkımın, yoksulluğun, işsizliğin, baskı ve terörün baş sorumlularıdır. Bu partiler hükümette oldukları 3.5 yıl içinde sayısız saldırı yasasına imza attılar. 17 Ağustos'ta onbinlerce yoksul, işçi ve emekçi enkazlar altında can verirken, onlar mezarda emeklilik ve tahkim yasasını meclisten geçirdiler. IMF ile sayısız anlaşmaya imza atarak 2 milyonu aşkın işçiyi işinden ettiler. Hortumcunun batırdığı bankalara 41 milyar dolar aktardılar. Ülkeyi 210 milyar doları bulan iç ve dış borç batağına sürüklediler. Ülkemizi Amerika'nın çiftliğine çevirdiler.

"Sol"cu, sosyal-demokrat etiketiyle işçi ve emekçileri kandırmaya çalışan CHP, IMF ajanı Kemal Derviş'i, işçi sınıfına ihanette sınır tanımayan Bayram Meral'i saflarına alarak gerçekte IMF "sol"cusu

olduğunu gösterdi.

Bugün "Türkiye'nin her mahallesinde 100 tane trilyoner yaratacağım" diyerek emekçileri aldatmaya çalışan Çiller, başbakanlığı sırasında 5 Nisan Kararları'na imza atarak binlerce işçinin işsiz kalmasına yol açmıştı. Şimdi de, beni başa getirin savaşa ben kumanda edeyim, diyerek gençlerimizin kanına göz diyor.

"İşsizliği önleyeceğim", "Herkes ev yapması için kamu arazisi vereceğim", "Herkes iş ve aş vereceğim", "İMF'yi kovacağım" yalanlarıyla oy avcılığına çıkan Genç Parti Genel Başkanı Cem Uzan ise özelleştirmelerden ne kadar vurgun vurduğundan, kaç işçiyi işten attığından hiç bahsetmiyor. Elektrik faturalarına bindirdiği zamlardan ne çektiğimizi biz biliyoruz. Ödemediği vergi borçları dağları aşmışken Cem Uzan mı hortumcunun yakasından tutacak, devleti "adam" edecek? Yoksa, hortumcularla, vurguncularla gizli gizli görüşen T. Erdoğan mı çözecek sorunlarımızı?

İşçiler, emekçiler, gençler!

Bugün düzen partileri hep bir ağızdan; "Hepimiz IMF'ciyiz, hepimiz özelleştirmeciyiz, hepimiz

AB'ciyiz, hepimiz Irak saldırısında ABD'nin yanında yer alıp savaşa katılacağız" diyorlar. Hepsi aynı sınıfın, Koçlar'ın, Sabancılar'ın, Eczacıbaşılar'ın çıkarlarına hizmet ediyor. Yani hepsinin programı aynı; içerde emekçilere yıkım, dışarda halklara savaş!

Başında kim olursa olsun, 4 Kasım'da kurulacak hükümet bir savaş ve yıkım hükümeti olacak. Tüm düzen partileri Amerika'nın kirli ve haksız savaşını haklı ve meşru göstermeye çalışıyorlar. Oysa olası bir savaşın Türkiye'ye maliyetinin 15.5 milyar dolar olacağı söyleniyor. Bu, savaş zamları, savaş vergileri, daha fazla yokluk, daha fazla açlık, daha fazla baskı ve ölüm olarak hepimizi vuracak bir savaştır.

Düzen partilerine vereceğimiz her oy; IMF-TÜSİAD yıkım programlarına, özelleştirmelere, işten atılmalara, çocuklarımızın, eşlerimizin ABD hesabına yürütülen kirli bir savaşta ölmesine ve kardeş bir halkın katledilmesine, daha fazla baskıya ve devlet terörüne, açlığımıza, yoksulluğumuza onay vermek anlamına gelecektir!

Geleceğimizi karartanlara, umutlarımızı söndürenlere oy vermeyelim! Onlardan hesap soralım!

Kardeşlerim, dostlarım!

Düzen partilerinin hepsi büyük patronların, emperyalistlerin çıkarını temsil ediyorlar. Bütün düzen partilerinin aday listelerine bakın, hiçbirinde bir işçinin ya da emekçinin adını göremezsiniz.

Bağımsız, sosyalist milletvekili adayı olarak işçi ve emekçilerin, gençlerin, kadınların, ezilen halkların çıkarını savunmak için seçimlere katılıyorum. Çünkü ben de bir emekçiyim. Tek farkım yaşadığım sorunlara karşı öfkelenmek, küfür etmek yerine, bu sorunların kaynağını kurutmak için mücadele etmeyi seçmiş olmamdır. Yaşadığımız sömürü ve baskıların kaynağı olan sermaye sınıfına ve onun iktidarına karşı her alanda mücadele etmeyi kendime bir görev bildim. Bu düzen, haramilerin, soyguncuların, sömürücü asalakların düzenidir. Sömürü ve baskıdan, açlık ve sefaletten, savaş ve terörden ancak bu düzenin yıkılması ve yerine işçi ve emekçi iktidarının kurulması ile kurtulabiliriz.

Biz işçi ve emekçilerin çıkarı, her alanda örgütlenmeyi ve mücadele etmeyi gerektirir. Bunun dışında bir şansımız, bir kurtuluş yolumuz yoktur. İşte bu bakışla **Bağımsız Devrimci Sınıf Platformu**'nu kurduk. İşçi sınıfının, emekçilerin devrimci sınıf programını oluşturduk.

Bağımsız Devrimci Sınıf Platformu'nun sosyalist adaylarına vereceğiniz her oy, düzen partilerine ve onların yalanlarına hayır demektir.

Bağımsız Devrimci Sınıf Platformu'nun sosyalist adaylarına vereceğiniz her oy, IMF politikalarına, sömürüye, işsizliğe, baskıya, emperyalist savaşa hayır demektir.

Bağımsız Devrimci Sınıf Platformu'nun adaylarına vereceğiniz her oy işçi ve emekçilerin örgütlü mücadelesine, sosyalist işçi-emekçi iktidarına verilmiş bir destek demektir.

Sınıfın bağımsız devrimci adayları olarak boş vaatlerde bulunmuyoruz. Mücadeleden başka bir çözüm olmadığını yineliyor, sizleri sınıfın devrimci programını desteklemeye ve mücadeleyi yükseltmeye çağırıyoruz!

N. Safak Özdoğan

Istanbul 1. Bölge

Bağımsız Sosyalist Milletvekili Adayı

Adana Bağımsız Sosyalist Milletvekili Adayı Özden Demirel'den çağrı...

İşçi sınıfının devrimci programı altında birleşelim, savaşalım!

Üç buçuk yıldır sermayenin ve IMF'nin direktiflerini harfiyen yerine getiren, işçi ve emekçilere kan kusturan 57. koalisyon hükümeti kitleler tarafından tepki görmeye başlayınca itibar yitirdi. Sermaye devleti yeni yüzlerle saldırılarını devam ettirebilmek için seçime gidiyor. Bu seçimde işçilerin, emekçilerin, yoksulların ve tüm ezilenlerin sesi olmak için Adana'dan bağımsız milletvekilliği adaylığımı koydum.

Yıllardır bizi açlığa, işsizliğe, sefalete mahkum edenler, kanımızı canımızı sömürenler yeniden kendilerini parlamentoya taşıyabilmek için binbir yalan dolanla karşımıza geçip bizlerden oy isteyecekler. İşsizliğe son vereceklerini, yoksulluğu ortadan kaldıracaklarını vaad edecekler. Bizler bu vaatleri eskiden de duyduk. Onlar işçi ve emekçilere vaadettiklerinin hangisini yerine getirdiler?

70 yıldır ülkeyi yönetenler bunlar değil mi? Sağcısıyla, solcusuyla, milliyetçisiyle, dincisiyle hükümetler kurdular. Bunlar değil mi ülkemizi borç batağına sürükleyenler, bunlar değil mi IMF programlarıyla ülke ekonomisini çökerten, tarımı bitiren, işçi ve emekçileri derin bir yoksulluğun içine itip geleceğimizi karartanlar? Soruyorum, bu yüzüstler hangi yüzle gelip işçi-emekçilerden oy istiyorlar?

Bu düzen partilerinin hepsi Amerikancı, hepsi IMF'ci, hepsi özelleştirmecidir. Hepsinin işbirlikçi sermayenin ve emperyalistlerin hizmetindedir. Bu düzen partileri ABD'nin çıkarları için kardeş halklara karşı açtığı savaşa bizleri de sokmaya, bizleri de bu savaş arabasına bağlamaya

çalışıyorlar. Bu savaşın maddi ve manevi faturası biz işçi ve emekçilere ödettirilecektir.

Artık yeter diyelim! Bu düzen partilerine oy vermeyelim, hesap soralım! Biz işçi ve emekçilerin düzen partilerine verilecek oyu değil, onlardan sorulacak hesabı var.

Biz işçi ve emekçiler olarak çaresiz ve çözümsüz değiliz. Onların sömürü ve zulüm üzerine kurdukları bu düzene mecbur değiliz. Bu bizim kaderimiz değildir. Bunu değiştirmek mümkün. Yeter ki üzerimizdeki ataleti bir tarafa bırakarak mücadele yolunu turalım. Temel hak ve taleplerimiz etrafında birleşip örgütlü mücadeleyi yükseltelim. Bütün değerleri yaratan, yaşamı vareden bizleriz. Gücümüzün bilincine varalım. Özgürlüğümüz ve bağımsızlığımız için sınıfsız, sömürsüz bir dünya için, sosyalizm için mücadele edelim.

Bizleri kurtaracak olan işçi sınıfının devrimci programıdır. Bu program altında birleşip mücadeleyi yükseltelim!

Bağımsız Devrimci Sınıf Platformu'nun Adana bağımsız sosyalist adayı olarak tüm işçileri, emekçileri, kadınları, gençleri işçi sınıfının devrimci programı altında savaşmaya çağırıyorum.

Şu bilinmelidir ki, bağımsız sosyalist aday Özden Demirel'e verilecek her oy, devrim ve sosyalizm özleryumumuzun bir ifadesi olacaktır.

Amerikancı düzen partilerinden sokakta ve sandıkta hesap soralım!

Özden Demirel

Adana Bağımsız Sosyalist Milletvekili Adayı

Hazırlanan faiz ve savaş bütçesidir!

2003 yılına birkaç ay kala bütçe tartışmaları da başladı. 2003 yılı bütçe tasarısı geçtiğimiz hafta Maliye Bakanı Sümer Oral'ın yaptığı bir toplantıda kamuoyuna açıklandı.

Aslına bakılırsa Sümer Oral'ın 2003 yılı bütçe taslağını açıklaması daha çok bir formalite. Çünkü meclis tatilde ve mevcut hükümetin bütçe yasasını çıkartması olanaksız. Üstelik açıklanan bütçe taslağında muhtemelen Irak savaşının ekonomi üzerindeki sarsıcı etkilerinin hiçbir şekilde dikkate alınmamış olduğu görülüyor. Fakat yine de Maliye Bakanı'nın açıkladığı bütçe taslağı önemli. Çünkü bu bütçe taslağı IMF'nin nasıl bir 2003 yılı bütçesi istediğini bütün açıklığıyla ortaya koymaktadır. Nitekim Maliye Bakanı Sümer Oral, "Biz 2003 yılı bütçesini programa göre belirledik" diyerek, bu gerçeği açıkça itiraf etmektedir. Bir kez daha işçi ve emekçilere dönük eğitim, sağlık, altyapı gibi hizmetlere ve kamu çalışanlarının ücretlerine komik rakamlarda para ayrılırken, bütçede aslan payı emperyalist finans kuruluşlarına ve rantla beslenen sermaye gruplarına ödenecek borçlara ayrılmaktadır.

Faiz ödemelerine 66 katrilyon ayrılıyor

Bilindiği gibi IMF'nin derdi bağımlı ülke ekonomilerini düze çıkarmak değil, borç servisini aksatmadan çalıştırmaktır. IMF'nin Türkiye'ye dayattığı "istikrar programı"nda da asıl öncelik dış borçların düzenli ödenmesine verilmiştir. Bu nedenle son yıllarda bütçe giderlerinin çok önemli bir kısmı borç ve borç faizi ödemelerine ayrılmaktadır.

Türkiye'nin 2003 yılı bütçesinin 143.2 katrilyon olacağı hesaplanmaktadır. Devletin 2003 yılı gelirler toplamı 96.4 katrilyon olarak öngörülürken, giderler toplamının 143 katrilyon olacağı söylenmektedir. 143 katrilyonluk harcamanın tam 66 katrilyon lirası ise sadece borç faizlerinin ödenmesine ayrılmış durumdadır. Devlet harcamalarının neredeyse üçte birinin borç faizi ödemelerine gidecek olması bu bütçenin bir faiz bütçesi olduğunu göstermektedir. Üstelik bu rakama borç anaparalarının ödenmesi için ayrılan kaynaklar dahil değildir.

Sermayeye kaynak aktarmanın bir başka yolu: Sosyal güvenlik harcamaları

Devlet 2003 bütçesinden sosyal güvenlik kuruluşlarına bütçeden tam 10.3 katrilyon lira tutarında "destek" sağlamayı planlıyor. İlk bakışta bu büyüklükte bir paranın işçi ve emekçilere sosyal güvenlik sağlayan kuruluşlara aktarılması garipsenebilir. Fakat bunda garipsenecek bir şey yoktur. Çünkü sosyal güvenlik kurumlarına verilecek destek hiçbir şekilde işçi ve emekçilere dönük hizmetlerin iyileştirilmesi için kullanılmayacaktır.

Bilindiği gibi sosyal güvenlik kuruluşları hem çalışanlardan, hem de işverenlerden belli oranlarda prim kesintisi yaparak giderlerini karşılar. Fakat Türkiye'de işverenler sosyal güvenlik kurumlarına olan prim borçlarını ödemeyi bir yük sayarlar. Bu da doğaldır, çünkü bu primleri aradan yıllar geçtikten sonra ödeseler bile çok cüzi miktarda bir gecikme cezasına çarptırılırlar. Çoğu zaman işverenlerin prim borçları devletçe affedilir. İşverenlerce el konulan bu paranın asıl sahibi olan sosyal güvenlik kurumu ise

zarar eder, hizmetlerini göremez hale gelir. Bu mekanizma sayesinde bütçeden sosyal güvenlik kuruluşlarına ayrılan para, ucuz ya da karşılıksız kredi olarak işverenlerin kasasına aktarılmış olur.

Bu yıl da kural değişmeyecek. "Sosyal güvenlik kuruluşlarına destek" adı altında 10 katrilyonun üzerinde bir kaynak sermayenin kasasına aktarılmış olacak.

İşçiye, emekçiye, yoksul köylüye para da yok, hizmet de!

Bütçe tasarısında devlet personel harcamaları için 29.5 katrilyon lira ayrılmış. Geçen yıl ise 21.8 katrilyon lira ayrılmıştı. Demek oluyor ki personel harcamaları yüzde 30 civarında arttırılıyor. Fakat öte yandan devletin toplam harcamaları 99 katrilyondan 143 katrilyona fırlamış, yani neredeyse yüzde 45 artmış. Bu da gösteriyor ki devletin toplam giderleri içinde personel harcamalarının oranı giderek düşmektedir. Bunun bir nedeni kamuda ücret artışlarının sınırlandırılması, diğer bir nedeni ise geçen yıldan bu yana hızlandırılan kamuda tasfiye saldırısıdır. Öte yandan tarımsal destekler için ayrılan kaynak ise 2.6 katrilyon ile sınırlandırılmıştır. Eğitim ve sağlık harcamalarına ayrılan paylar da gene gülünç düzeylerde seyretmektedir.

Tüm bunlar da göstermektedir ki, kamuda tasfiye, ücretlerin sınırlandırılması, tarımın yıkıma uğratılması ve eğitim, sağlık gibi hizmet sektörlerinde yaşanan özelleştirme uygulamaları önümüzdeki yılda da tüm hızıyla devam edecektir. Kısacası IMF programı hiçbir şekilde aksatılmaksızın uygulanacaktır.

Bütçe rakamları ve seçim vaatleri

Bütçe rakamları açıkça gösteriyor ki, önümüzdeki yıl işçi ve emekçilerin gelir düzeylerinde ve yaşam standartlarında hiçbir iyileşme olmayacak. İşsizlik ve yoksulluk gibi en temel sorunlar ağırlaşarak sürecek. Hayat pahalılığının artarak devam etmesinin, temel

hizmetlerin özelleştirilmesinin ve dolayısıyla işçi ve emekçiler için daha da ulaşılamaz hale gelmesinin başka bir anlamı yoktur.

Tablo tüm açıklığıyla ortadayken, düzen partileri televizyonlarda ve meydanlarda bol keseden vaatle bulunmaktan çekinmemektedirler. Bu partiler bir taraftan IMF programını harfiyen uygulayacaklarına söz vermekte, fakat diğer taraftan da halkın önüne çıktıklarında yılda bir milyon kişiye iş bulacaklarını, üretimi arttıracaklarını, ekonomiyi düze çıkaracaklarını vb. söylemektedirler. IMF'nin sözünden çıkmaları söz konusu olmadığına göre düzen partileri halka ve emekçilere yalan söylemektedirler. IMF 2003 yılında uygulanacak ekonomik programın çerçevesini ayrıntılı bir biçimde çizmiştir. Eğer partiler bu programa uyma sözü vermişlerse halka verdikleri sözlerin hiçbir değeri yok demektir. Açık bir şekilde yalan söylemektedirler.

Emperyalist savaş bütçe dengelerini altüst edecek

Mevcut bütçe taslağında orduya 10 katrilyon para ayrıldığı görülüyor. Daha farklı isimler altında ayrılan kaynak ve fonlar nedeniyle orduya ve silahlanmaya ayrılan paranın bunun çok üzerinde olduğu ise biliniyor. Türkiye dünyanın en büyük ordularından birine sahip ve silahlanmaya en fazla para harcayan ülkelerden biri.

Fakat muhtemel bir savaş bütçe, dengelerini tümüyle değiştirecek, savaşa ve silahlanmaya ayrılan kaynaklar bugünküne göre çok daha büyük rakamlara fırlayacaktır.

Öte yandan savaş ülkedeki tüm üretim altyapısının ve insan kaynaklarının savaş durumuna göre yeniden biçimlendirilmesine; ticaret ve turizm gibi faaliyetlerin daralmasına yol açacaktır. Sırf bunun kendisi bile ekonomik dengeleri tümüyle altüst edecektir. İşçi ve emekçilerin sırtına kriz ve IMF programlarının yükünün yanı sıra savaşın mali külfeti de binecektir. İşsizliğin daha da artması, temel mal ve hizmetlerin pahalılaşması, yeni vergilerin konulması, ücretlerin daha da aşağı çekilmesi ya da dondurulması ve kimi ekonomik, sosyal hakların gaspı bu mali külfetin ilk akla gelen boyutlarıdır.

Yıkıma ve savaşa karşı mücadeleyi yükseltelim!

Açıklanan bütçe taslağı önümüzdeki aylarda çok tartışılacak, bir dizi değişikliğe uğrayacaktır. Fakat IMF direktifleri ve savaş gündemi, her ne olursa olsun 2003 yılı bütçesinin bir faiz ve savaş bütçesi olacağını göstermektedir. Seçimi hangi parti kazanırsa kazansın, hükümeti kim kurarsa kursun, yeni mecliste bir savaş ve faiz bütçesi kabul edilecektir.

Bütçe rakamları ve giderek yaklaşan savaş tehdidi, seçimlerin ardından işçi ve emekçilerin gündeminin bir hayli yoğunlaşacağını göstermektedir. Dolayısıyla savaşa ve yıkıma karşı mücadelenin yükseltilmesi hiçbir gerekçeyle ertelenemeyecek güncel bir görevdir.

İMF eski hükümetle son görüşmesini yaptı...

Yıkım programlarını uygulama sırası yeni hükümette

Hükümet IMF ile son görüşmesini de yaptı. Ancak bu kez uşaklığının gereğini yerine getiremedi. Ne de olsa o artık bir uşak eskisidir. Yeni yıkım programını imzalatmak için yeni hükümeti beklemek üzere, IMF memurları, denetimlerini yapıp, çekip gittiler. Öylece ortada kala kalan hükümet de, ne yapacağını şaşırmış vaziyette görüşme ve sonuçlarıyla ilgili yalanlara başvurmaya başladı. IMF memurları giderken, hükümetle herhangi bir anlaşma yapılmadığını söylemelerine rağmen, Devlet Bakanı Masum Türker anlaşma imzaladıklarını söylüyordu. Burjuva basında tartışmalara yol açan bu ikili tutum, nihayet Türker'in imza atmadığını kabul etmesiyle geçtiğimiz hafta başında açıklığa kavuşmuş oldu.

Aslında bu ve benzeri gelişmelere rağmen IMF programı tıkr tıkr işletilmeye devam ediyor. Öyle ki, seçim yatırımı çerçevesinde ortaya atılmış ve programdan sapma anlamına gelecek vaatler bile ortada bırakılıyor. Hükümet cephesinden (esasta DSP'den) çıkan böyle vaatlerden biri, geçici işçilerin kadroya alınmasına ilişkindi. Hemen yapılacaktı gibi öne sürülen bu vadin de çok geçmeden ne kadar boş olduğu görüldü. Yakın zamanda tek bir işçi için bile kadro açılmayacaktı. Tersine, kendinden sonraki hükümeti de bağlayacak biçimde, 2003 yılı için KİT'lerden yeni tasfiyelerin taahhüdü verilmişti.

İMF'nin yeni anlaşma için yeni hükümeti beklediğini belirttik. Ancak bu öyle meraklı bir bekleyiş değil. Dikkat edilirse, IMF'nin teftiş memurları son derece rahat görünüyor ve konuşuyorlar. Yeni hükümetin de bu soygun programını eksiksiz ve tereddütsüz uygulayacağından son derece eminler. Bu tutumlarında haksız da değiller elbet. Öncelikle, seçim sonuçları konusunda bir kaygı duymuyorlar. Çünkü seçime de, nasıl sonuçlanması gerektiğine de karar veren onlar. Daha doğrusu karar mekanizmasına dahiller. İkinci olarak; diyelim ki hesaba katmadıkları bir parti hükümete ortak oldu. Yine bir şeyin değişmeyeceğini, çünkü düzen partileri içinde IMF programı dışında bir programa sahip tek bir parti bulunmadığını onlar da çok iyi biliyorlar.

Düzen partileri derken düzen solunu da katıyoruz. DSP 57. hükümetteki varlığı ve icraatıyla kanıtladı bunu. Yeni hükümet için "seçilmiş" CHP ise DSP'den daha beter bir saldırganlık için şimdiden hazır vaziyette. Derviş'i "mal bulmuş Mağribi" gibi kaparak kanıtladı nasıl bir IMF'ci olduğunu. Düzen sağ ise zaten vatan hainliği tescilini çoktan almıştır. Bütün bunlar saldırıların ana hedefi konumundaki işçi ve emekçi kitlelerce artık iyi biliniyor. Bu nedenledir ki, yıllardır hiçbir parti tek başına hükümet kurabilecek bir oy alamıyor. Ancak üçü-beşi bir araya gelip bir hükümet kurabiliyorlar.

Fakat daha önemlisi, sol ve sosyalizm adını ağzından düşürmeyen reformist partilerin de ortaya IMF programlarına alternatif görülebilecek bir programla çıkamamalarıdır. Ancak bunda da garipsenecek bir durum yok. Çünkü sistemdeki çürüme, kokuşma ve çeteleşme o düzeye gelmiştir ki, ancak bir devrimle temizlenebilir. IMF-TÜSİAD yıkım programlarının tek bir alternatifi kalmıştır, işçi sınıfının devrim programı. Bunun dışında hiçbir müdahale, hiçbir reform soruna çözüm olmayacaktır. IMF programları dıştan bir dayatmayla, gönülsüzce uygulanmıyor. 57. hükümetin yineleyip durduğu gibi, bu programlar egemen sınıfın ve devletin isteğiyle, gönüllü olarak uygulanmaktadır. Onlar buna "Türkiye'nin ihtiyacı" diyorlar. Çünkü Türkiye'yi kendileriyle özdeşleştiriyorlar. Ücretlerin düşürülmesi, sömürünün yoğunlaştırılması, işçi ve

emekçinin ilighinin kurutulması, öncelikle TÜSİAD oligarklarının ihtiyacıdır. IMF bu süreçten emperyalist tekellere düşen payı tahsil ediyor sadece. Bu böyle olunca da, bu programları reddedecek olanın, emperyalizmi olduğu kadar TÜSİAD'ı, dolayısıyla devleti karşısına alması gerekiyor.

Ben IMF-TÜSİAD programını uygulamayacağım demek, sıradan ve basit bir tutumun ifadesi olamaz. Bunun içindir ki sınıfın devrimci partisi dışında bunu doğru bir şekilde gerekçelendiren yok. İşçi sınıfının devrimci partisi bunu nasıl başaracağını programına yazmıştır. Emperyalizmle tüm kölelik ilişkilerine son verilecek, tüm anlaşmalar iptal edilecek, üs ve tesislere el konulacaktır. Ancak, bunları yapabilmek için, öncelikle içerdeki ortaklarının egemenliklerine son vermek gerekiyor. Bu da, meclise 3-5 milletvekili sokmakla, hatta seçimlerden ezici bir çoğunluk oyuyla galip çıkıp hükümet kurmakla olmuyor. Kapitalist

sınıf ve devleti ayakta kaldığı sürece, hükümete kim geçerse geçsin, hakimiyet "mille" geçmiyor. Sınıflı toplumda yaşadığımız sürece, iki sınıftan birinin diktatörlüğü zorunlu. Eğer işçi sınıfının diktatörlüğü altında, emeğin ve emekçinin korunduğu, geliştirildiği, IMF'nin defedildiği, yoksulluğun altilendiği adil bir düzen için uğraşmıyorsanız; kapitalist sınıfın diktatörlüğü altında işsiz ve aç kalmayı, emperyalist savaşlarda telef edilmeyi, IMF yıkım programlarıyla sefalet bataklığında yüzmeyi kabul etmek zorundasınız.

Seçimlerde, IMF'ci düzen partilerine verilecek her oy, kendi sefaletinin onaylanması, kendi geleceğinin kendi ellerinle ipotek altına alınması olacaktır. Düzen partilerinden hesap sormanın tek yolu, işçi sınıfının devrimci partisinde örgütlenmek ve mücadeleyi yükseltmektir.

Boş vaatler ve gerçekler

Amerikancı düzen partileri kendilerini seçmenlere pazarlama yarışında bol keseden atmaya başladılar. Bu vaatlerden bazılarını kısaca bakalım.

Genç Parti: İl sayısı 250'ye çıkarılacak, her aileye hazineden arazi, her aileye 30 yıl vadeli konut kredisi, ders kitapları bedava dağıtılacak, üniversite sınavı kalkacak, yiyecek maddelerinden KDV kaldırılacak, vergi indirilecek, asgari ücret vergi dışı bırakılacak vb...

Kendisinin vergi kaçırmak alışkanlığından olsa gerek, vaatlerin ağırlığını vergi üzerine oturtan holding patronu Cem Uzan fabrikalarında çalışan binlerce işçiyi işten attığını, kalanları ise sefalet ücretleriyle ve sendikası köle gibi çalışmaya mahkum ettiğini gizleyip bol bol vaat sıralıyor. Meydanlarda vaat yarışında gösterdiği performans bakıldığında, Motorola ve Nokia'yı nasıl dolandırdığı, Ürdün vatandaşlığına geçmesinden dolayı parti kurma hakkı olmamasına rağmen Genç Parti'yi nasıl kurduğu ve partisi seçime giremeyince YDP'yi satın alıp ismini Genç Parti olarak değiştirmeyi nasıl başardığı daha iyi anlaşılıyor. Kısacası, siyasette yeni olmasına rağmen dolandırıcılık, sahtekarlık ve yalancılıkta diğer düzen partilerine taş çıkartıyor.

DYP: Her mahallede 100 trilyoner, 11 milyon kişiye özel sağlık sigortası, Halk Bankası esnafa, Ziraat Bankası çiftçiye devredilecek, her köylüye bir traktör, her ile bir üniversite, olanlara yenileri vb... Çiller kendisine geçen seçimlerde Amerika'daki mal varlığının Türkiye'ye getirip şehit anaları ve Mehmetçik Vakfı'na bağışlayacağını vaadettiğinin hatırlatılması üzerine "evet o zaman düşündük, şimdi düşünmüyorum" cevabını veriyor. Böylece bugün vaadettiklerini yarın nasıl "gerçekleştireceği" konusunda da bir fikir veriyor.

CHP: Ben gelirim, faizler düşer, 20 milyar dolar kazanırız! Dünya Bankası memuru Derviş'in faizleri düşürmek adına uyguladığı yıkım programlarının sonuçları orta yerde dururken ve CHP iktidara gelirse ekonominin yeniden Derviş'e teslim edileceği açıklanmışken, CHP'nin faizleri düşürmeyi nasıl başaracağı da gayet açık.

MHP: Asgari ücret vergi dışı kalacak! Bahçeli'ye sormak gerekiyor; 3.5 yıldır iktidarda olan siz değil miydiniz, bunu neden yapmadınız? Asgari ücrette en son IMF'nin belirlediği artışı yaparak IMF milliyetçisi olduğunu gösteren MHP, bu vaadiyle nasıl bir yalancı olduğunu bir kez daha ortaya koyuyor.

AKP: 15 bin kilometre yol yapılacak, herkese kira öder gibi ev sahibi olacak. İstanbul'da belediye başkanı olduğu dönemde varoşlarda emekçiler çamur deryası yollarda bata çıka yürürken, en ufak bir yağmurda sel sularıyla boğuşurken, Erdoğan Etiler'e, Bebek'e çiçek ekmekle, havuz yapmakla meşguldü. Ve herkes kira öder gibi ev sahibi olacak diyen Erdoğan değil miydi, daha birkaç yıl önce emekçilerin başını sokmak için yaptığı derme çatma gecekondu başlarına yıkıp, boğaz sahilindeki kaçak villalara göz yuman?

Diğer sermaye partileri de işçi ve emekçilerin oyunu alabilmek için birbiri ardına yalanlar sıralıyor. Amerikancı düzen partileri bu vaatleri yerine getiremezler, çünkü onların öncelikli görevi IMF programlarını uygulamaktır. Hepsi bu konuda bağlılık yemini etmişlerdir. Düzen partilerinin ekonomik politikalarının özü IMF'nin önlerine koyduğu programı kararlıkla uygulamak ve IMF'ye niyet mektupları adı altında düzenli rapor vermekten ibarettir. IMF programlarında ise meydanlarda bol keseden dağıtılan bu vaatlere yer yoktur.

İMF'nin 2003 yılı için istediklerinin başında kamuda çalışan onbinlerce işçinin kapının önüne konulması, eğitim, sağlık hizmetlerinin ve KİT'ler hızla özelleştirilip yabancı sermayeye peşkeş çekilmesi, vergilerin artırılması ve dolaylı vergiler yolu ile yeni vergilerin uygulamaya sokulması vardır. Kısaca açlık, yoksulluk, işsizlik, sefalet ücretlerine karşılık kölece çalışmak ve yeni zamlar vardır. Tabii bir de bunlara ABD'nin Irak savaşına ortak olunması ile birlikte savaş zamları, savaş vergileri, toplu işten çıkarmalar vb.'ni eklemek gerekir.

Düzen partilerinin alanlarda vaadettikleri gerçekte karşılanamaz değildir. Son 1.5 yıl içerisinde batık bankalara toplam 52 katrilyon kaynak aktarıldı. Buna karşılık Cem Uzan'ın 169 yeni il kuracağı vaadi, bir ilin kurulmasının maliyeti 250 trilyon olduğuna göre, toplam 42 katrilyon yapıyor. 1 milyon aileye 200 metrekare arsa verilmesi ise toplam 10 katrilyon. Yani sadece batık bankalara ayrılan para ile il sayısı 250'ye çıkarılıp, bir milyon aileye 200 metrekare arsa verilebilir. Ancak onlar işçi ve emekçilerin çıkarları için değil ABD-AB-İMF ve onların işbirlikçisi patronların, yani bir avuç sömürücü sermayedarın çıkarları için çalışmakta, bunun için aday olmaktadır.

Emperyalistler arası savaş pazarlığı

Amerika-İngiltere savaş koalisyonu Irak saldırısına destek bulmak için yoğun bir çaba harcamaya devam ediyor. Dolayısıyla savaş hazırlığı, Ortadoğu'ya asker, silah ve cephanelik yığınağı yapmaktan ibaret değil; meşruiyet kazanma, suç ortağı bulma ve en azından maliyetin bir kısmını paylaşacak yeni müttefikleri bu yükün altına sokma arayışlarını da kapsıyor.

Diplomatik yolların deneneceği ve bunun savaş olasılığını azaltacağına dair kimi haber ve değerlendirmeler yapılmakla beraber savaş hazırlığı dolu dizgin devam ediyor. Haydut başı Bush, Amerikan Kongresi'nin kendisine verdiği savaş yetkisini onaylayarak resmileştirdi. Artık petrol ve savaş tekellerinin düğmeye basması savaşın başlaması için yeterli olacak.

Ortadoğu'ya silah ve asker sevkiyatı da hızla devam ediyor. Amerika'nın üçüncü savaş gemisi de Körfez bölgesine ulaşmak üzere. Dördüncüsü ise aralık ayında bölgede konuşlanmış olacak. Bir İngiliz gazetesi son 6 haftadır Ortadoğu'ya gizli asker, silah ve cephanelik sevkiyatının yapıldığını yazdı. Gizli tutulanlar hariç Irak'a saldırmak için hazır bekleyen Amerikalı asker sayısı 60 bindir. Amerikan askeri olmaya hazırlanan uşaklar da bu sayıya dahil değildir. Bazı istisnalar dışında Ortadoğu'da Amerikan askerinin bulunmadığı ülke kalmadı.

Türkiye'nin Kuzey Irak'a 12 bin asker sokması; ABD'li generallerin Ankara ziyaretleri; kasap Şaron'un 7. defa Bush tarafından ağırlanması ve İsrail'e Amerika tarafından korunma güvencesinin verilmesi; İngiliz ordusunun tanklarını çöl savaşına hazır hale getirmek için onarıma alması vb. gelişmeler, savaşa hazırlık kapsamında yapılmaktadır.

Bu hazırlığı tamamlayan bir diğer nokta, diplomasi alanında süren yoğun trafiktir. ABD-İngiltere ikilisi tarafından BM Güvenlik Konseyi'ne sunulan Irak'la ilgili yeni tasarı kabul edilmedi. Güvenlik Konseyi'nin üç daimi temsilcisi Fransa, Rusya ve Çin tasarının kabul edilemez olduğunu açıkladılar. Bunun üzerine saldırgan ikili yeni bir tasarı hazırlayıp yeniden Güvenlik Konseyi'ne sundular. Ancak yeni tasarıda bazı ufak rötuşlar dışında bir değişiklik yapılmamıştı. Tabii ikinci tasarı da reddedildi.

Basın tekellerinin "Bush geri adım attı" türünden haberler, Bush'un gayri meşru durumunu düzeltmek amacıyla, savaş çıkırtkanlığı yapan yayın kuruluşları tarafından maksatlı olarak yayıldı. Arapça yayın yapan *El Hayat* gazetesi ise yeni tasarımı "Irak'a savaş ilanı" olarak değerlendirdi. Zira bu tasarı da, sudan bahane bulup Irak'a saldırmak için bir araç işlevi görmekten başka bir anlam taşımıyor. Eğer silah denetçilerinin Irak'a gitmesi gibi bir mesele olsaydı ABD onları engellemez, onlar da şimdi Irak'ta olurlardı. Irak'la yaptıkları anlaşmaya göre 19 Ekim'de Bağdat'ta olacaktı.

BM tasarılarını kabul etmeyen emperyalist güçler ise Irak'taki çıkarlarının tehlikeye girmesinden kaygı duydukları için böyle tavırlar almaktadırlar. Ortadoğu kapsamında yaptığı gezinin Lübnan durağında açıklama yapan Fransa Cumhurbaşkanı J. Chirac, "savaşın önlenmesi için elden gelen herşeyin yapılması gerektiğini" söyledi. Bunun da ötesine geçen Chirac, Ortadoğu'nun yeni bir savaşa ihtiyacı olmadığını ekledi. Bu açık ifadelerle rağmen Chirac, savaşa açık kapı bırakmayı da ihmal etmedi. Chirac,

sadece BM yetkisi dahilindeki bir saldırının meşru olabileceği aksi halde uluslararası ilişkilerin tehlikeye gireceği uyarısında bulundu. Savaşa bırakılan açık kapı pazarlıkların devam ettiğini, eğer anlaşma sağlarsa savaş için BM kararının çıkartılabileceğini göstermektedir.

Çin'den Irak'la ilgili pek bir açıklama yapılmamakla beraber, savaşı onaylamadığı görüntüsü veriyor. Rusya ise çıkarlarını koruyacağını açıkça ilan etmekte, bu tavrını sürdürmekte ısrarlı görünmektedir. Bir süre önce Amerikalı ve Rus bakanlar ortak açıklama yaparak sanki anlaşmaya yakınlaştılar gibi bir izlenim bırakmışlardı. Ancak son gelişmeler şimdilik farklı görünüyor. ABD'nin sunduğu yeni tasarı ile ilgili bir Rus yetkili, veto haklarını kullanabileceğini ima eden bir açıklamada bulundu. Bu gelişmeler pazarlığın sıkı bir şekilde devam ettiğini gösteriyor. Bu tablo, Bush'un sürdürdüğü telefon trafiği, Blair'in Rusya ziyareti, ABD'li ve İngiliz bakanların yürüttüğü tüm diplomatik çabalardan sonra ortaya çıkan sonuç.

Bu sıkı pazarlıklar, Fransız ve Rus şirketlerinin Irak'ta güçlü çıkarlara sahip olmalarından kaynaklanıyor. Bu şirketler, Bush başkanlığında bir ABD'nin Irak'ı işgal etmesi durumunda Irak'la daha önce yapılan anlaşmaların geçersiz sayılacağı kaygısını haklı olarak duymaktalar. Dolayısıyla çıkarlarını sonuna kadar korumaya çalışacakları kesindir. Ya savaşı engellemeye çalışacaklar -ki buna güçleri yetmez-, ya da çıkarlarını azami ölçüde güvence altına almaya çalışacaklar. Eğer kesin olarak savaşa karşı olsalardı, tavırlarında savaşa açık kapı bırakmazlardı. Bu yönüyle ne Fransa ne de Rusya Irak halkının katledilmesinden ya da Irak'ın yakılıp yıkılmasından dolayı herhangi bir rahatsızlık duymaktadırlar. Onların tek derdi şirketlerinin çıkarlarını korumaktır. Zaten Amerika'nın yürüttüğü pazarlık, onları rahatlatmak amacıyla yaptığı açıklamalar, doğrudan bu hassasiyetlere seslenmektedir.

Bunun ötesinde gündeme getirilen kimi söylemler, Irak'ın BM kararlarına uymasına yönelik çağrılar tamamen iki yüzlü ve sahtekarlıktan ibarettir. Zira herkes biliyor ki Amerikan saldırısının Irak'ın BM kararlarına uymasıyla bir ilgisi yoktur. ABD için dillendirilen, saldırı olacaksa BM kararıyla olmalıdır

söylemi de emperyalistler arası pazarlığın üstünü örten bir şaldan ibarettir. Zira bu güçler kendi aralarında anlaşmaları halinde hemen Irak'ın kabul edemeyeceği bir Güvenlik Konseyi kararı çıkartıp, Irak'a saldırabilirler. Bush yönetimi rüşvet-tehdit silahlarıyla yürüttüğü bu pazarlıkta bir sonuca ulaşabildiği andan itibaren saldırıya geçmemesi için bir neden kalmaz. Bir tehdit unsuru olarak ABD ve İngiltere dışişleri bakanları BM kararı olmadan da Irak'a saldırabileceklerini yeniden ilan ettiler. BM kararı konusunda anlaşma olsa, Irak'ta tasarımı kabul etse bile, bunun saldırı ihtimalini ortadan kaldırmayacağı, sadece bir süre ertelenmesinde neden olacağı değişik kesimler tarafından dile getirilmektedir. Emperyalist haydutların bir diğer manevrası da içine düştükleri gayri meşru konumdan kurtulmak, gittikçe yükselen savaş karşıtı mücadelenin önün kesmeye yöneliktir. Konuyla ilgili

ilk açıklama Bush'tan geldi. Haydut başına göre Irak tehdidi giderilemezse kaos Avrupa'da ve çok daha ilerisindeki bölgede de hissedilecek. Diğer açıklama ise CIA şefi George Tenet'ten. CIA şefi, El Kaide'nin yakında ABD topraklarında ya da dışarıda ABD hedeflerine yönelik saldırılar düzenleyeceğini, Amerikalıları hem evinde hem de denizasırlı bölgelerde vuracağını iddia ediyor. Bu açıklamalar savaş karşıtı hareketin ABD'de gittikçe güçlendiği, yüzbinlerce insanın sokaklara döküldüğü bir döneme denk gelmesi bir tesadüf değildir.

Aynı günlerde Endonezya, Filipinler ve Finlandiya'da bombalar patlıyor, yüzlerce insan ölüyor, bir o kadarı da yaralanıyor. Amerika'da bir keskin nişancı çıkıyor birçok insanı öldürüyor, polisle mesajlaşıyor ve dünyanın en ileri tekniğini kullanan CIA-FBI bu kişiyi yakalayamıyor. Bu kadar gelişmenin üst üste binmesini kimse rastlantı olarak görmüyor. Kirli işler imparatorluğu CIA'nin provokatif eylemlerdeki ustalığı, bu işte kullandığı çok sayıda taşeronu sahip olduğu da bilinmektedir. Bu katliamlar emperyalist savaşın henüz başlamadan insanlığa vermeye başladığı zararın bir göstergesidir.

Savaş karşıtı hareket henüz caydırıcı bir güce ulaşmadı, ama bu haliyle bile emperyalistleri sıkıntıya sokacak, onları gayri meşru duruma düşürecek bir işlev görebiliyor. Hala Bush-Blair ikilisi bu hareketi önemsemiyor gibi görünmeye çalışıyorlar. Bu tavırlarını nereye kadar sürdürebilecekleri hareketin seyrine bağlı olacaktır.

Amerikan yönetimi BM üzerinden "meşruiyet" arıyor, ama aradığını bulamasa da saldırgan politikasına devam edecek. Şimdiden BM kararlarıyla uğraşmayı zaman kaybı gören çevreler var. BM karar tasarıları "biz diplomatik yolları sonuna kadar zorladık" diyebilmek için kullanılıyor. Bunun ötesinde bir anlam taşıyor.

Emperyalistler uzlaşsa da uzlaşmasa da, BM karar tasarısı kabul edilse de edilmese de anti-emperyalist, savaş karşıtı mücadele kesintisiz bir şekilde sürdürülmelidir. Burjuva medyada çıkan savaş olasılığı azalıyor, ABD BM kararlarına uyacak vb. haberlere aldırmadan savaş karşıtı hareketi güçlendirmek, sokağa taşımak için tüm imkanlar seferber edilmelidir.

İşgal ordusunun generalleri Ankara'da...

Amerikalı ve Amerikancı generallerin savaş zirvesi

ABD ile Türkiye ilişkilerinin merkezinde aylardan beri Irak'a yapılacak saldırı yeralmakta. Siyasi ve diplomatik kanallar üzerinden başlayan talepler/pazarlıklar süreci gelinen aşamada en üst düzey askeri yetkilileri de kapsayarak devam ediyor.

Bu kapsamdaki son ziyaret 12 bin Türk askerinin Kuzey Irak'a girmesinin ardından ve aylık MGK toplantısının hemen öncesinde gerçekleşti. Son ziyaretçilerin başını Amerikan askeri varlığının Ortadoğu ve Avrupa'daki en üst düzey komutanları olan iki general çekiyor. Bunlardan biri NATO başkomutanı Orgeneral Joseph Ralston. Diğeri ise Orgeneral Tommy Franks. Afganistan saldırısının komutasını yürütüyor. Bombaladığı köyler, düğün yapan Afganlar'ın üstüne füze yağdırıp yüzlerce silahsız, sivil insanı katleden, esir aldıkları Talibanları kitlesel olarak infaz ettiren vb. icraatların komutanı. ABD, Irak'ı işgal edebilirse marifetlerini Irak halkı üzerinde de göstereceği diye Franks'ı sömürge valisi olarak atayacak.

Generaller arası görüşme ya da perde arkasında kan pazarlığı

"Konuk" generaller Ankara'ya gelir gelmez ziyaretlerinin siyasi bir yönü olmadığını, sadece askerlerle görüşmelerde/danışmalarda bulunacaklarını açıkladılar. Görüldüğü kadarıyla görüşmeler, Genelkurmay Başkanı Orgeneral Hilmi Özkök başkanlığında bir askeri heyetle yapıldı. Bilgi alışverişi, danışmalarda bulunduk gibi ifadelerle geçirtilen açıklamalar yapılmasına rağmen, herkes biliyor ki, ziyaretin asıl amacı Irak'a saldırı hazırlıklarına devam eden ABD'nin Türk askerine biçeceği rol ve bunun karşılığında verilecek kan parasının pazarlığıyla ilgiliydi.

Hilmi Özkök'ün Kasım ayı başında ABD'ye gideceği de gözönüne alındığında, Amerikalı generallerin ziyareti pazarlığın ilk aşamasını oluşturduğu anlaşıyor. Savaşta alınacak rol ve bunun karşılığında ödenecek para ise, Washington'da son şeklini alacak. Şimdiden 4 veya 6 milyar dolardan söz ediliyor.

Ziyaret sonrasında Amerikalı generaller yaptıkları açıklamalarda, görüşmelerin içeriği hakkında bir bilgi vermektan kaçındılar. Ralston, kıdemli Türk askeri yetkilileri ile görüşme fırsatını yakalamaktan mutlu olduğunu, bu ziyaretin iki büyük ordu (NATO'nun en büyük orduları) arasındaki bağları kuvvetlendireceğini ve Türkiye gibi bir müttefike sahip olmanın güzelliğinden söz etmekle yetindi. Amerikancı Türk generalleri de ABD'nin askeri bir operasyon için henüz karar almadığı ve Türkiye'den herhangi bir talepte bulunmadığı yalanını tekrarladı.

Bilindiği gibi son günlerde kamuoyuna bu içeriğe sahip açıklamalar sık sık yapılmaya başlandı. Hava sahası, üs kullanımı gibi konular öne çıkarılarak savaşta üstlenilecek fiili rollerin üstü örtülüyor. Oysa üsler ve hava sahasının kullanımı gibi bir talebin gündeme gelmesi için ortada bir neden bulunmamaktadır. Zira Amerikan-İngiliz uçakları tam 11 yıldır İncirlik Üssü'nden kalkan uçaklarla Irak'a bomba yağdırmaktadırlar. Kullanılan üsler için ne diye izin istesinler ki? İncirlik'in ötesinde, özellikle Malatya, Diyarbakır ve Batman, bütün bu üsler kullanılacaktır. Pentagon'dan gelen bir heyet bütün üsleri gözden geçirmiş, kullanıma hazır hale

getirilmesi için gereken düzenlemeleri de yapmıştı.

Efendiler kolay kolay uşaklarını övmezler, zira övgüler uşakların şımarmasına yol açabilir. Oysa son günlerde Türkiye'nin uşaklığı ABD'de bol övgülere konu olmuştur. Bir yanda Ankara'yı ziyaret eden generaller, öte yanda ABD Temsilciler Meclisi karar alarak Ankara'daki uşaklarını "onore" ettiler. Amerika'nın "teröre karşı" mücadelesinde ne kadar sadık olduğu, Afganistan'a doğrudan asker gönderen tek müslüman ülke olduğu, islam aleminde tek demokratik, laik ülke olduğu vb. dile getirildi. Franks ise Genelkurmay Başkanlığı'nda yaptıkları görüşmenin yapıcı ve keyifli olduğunu basına açıklayarak, Amerikancı generallere atfettiği değeri gösterdi.

Aylardan beri devam eden pazarlıklar, sözü geçen milyar dolarlar, silinecek askeri borçlar, vaadedilen Awacs uçakları, hazırlanan yardım paketleri... Bu vaatler neyin nesi? Bu ödülle layık olmak için ABD'nin safında savaşa katılmanın gerekliliğini savunan sermaye basınının satılık kalemlerinin bu pervasızlığı nereden kaynaklanıyor? Bu küstahlık, bu saldırganlık nereden güç buluyor?

Bu kirli pazarlıkların mehmetçik kanı üzerinden yapıldığı herkesin malumudur. Bir süre önce Türkiye'ye gelen uluslararası borsa spekülâtörü George Soros, "Türkiye'nin en iyi ihraç malı ordu" şeklinde bir açıklama yaptığı zaman kimse bu aşağılayıcı açıklamayı yadırgamadı. Yadırganmadı, çünkü Kore Savaşı'ndan beri bu "ihracat" yapılmaktadır.

Savaşa sürülecek mehmetçikler kimin çocukları? Ölmek ya da komşu bir halkı katletmek için cepheye sürülecek askerler örneğin generallerin, polis şeflerinin, patronların, milletvekillerinin çocukları mı olacaklar? Tabii ki hayır! Her savaşta olduğu gibi bu savaşta da işçi ve emekçi çocukları Amerikan askeri olsunlar diye cepheye sürülecek. Ancak bu gençlerin kanı karşılığında birileri askeri borçlarını silecek, Awacs uçakları, son teknik askeri donanım alacaklar, birileri milyarlarca dolay kasalarına indirecek, birileri de ticari ayrıcalıklar, yeni krediler almaya çalışacak. Kısacası bahsedilen 4-6 milyar doları kan tacirleri kendi aralarında paylaşacaklar. Ecevit'in açıkladığı gibi, birçok gencimizin ölmesi ya da komşu halkın katliam ve yıkımı bu tacirleri zerre kadar ilgilendirmiyor.

MGK toplantısı sonrasında yapılan ikiyüzlü açıklamalar

Seçim öncesi yapılan son MGK toplantısının haberi günler öncesinden burjuva basında bile "savaş zirvesi", "Irak zirvesi" vb. haberlere konu olmuştur. Amerikalı generallerin ziyaretinin bu toplantının hemen öncesine denk düşmesi bu haberlerin boşuna yapılmadığını gösterdi. Yani MGK savaş gündemiyle toplandı. Toplantı sonrası yapılan açıklamalar ise baştan savma, toplantının asıl gündemini gölgede bırakmaya yönelikti. Yapılan açıklamada son günlerde yinelenip duran, "Amerika BM kararı olmadan Irak'a saldırmamalı; Irak ise BM'nin bütün kararlarına uyup askeri bir müdahaleyi gereksiz kılmalı" minvalindeydi.

Oysa Amerika, Irak'a saldıracağı sırada Türkiye'den neler talep edeceğini daha Eylül ayında iletmişti. MGK'nın son toplantısı öncesinde ABD'li

generaller, bu istemlerini daha ayrıntılı görüşmek üzere Ankara'ya geldiler. Bu görüşmelerin de içeriği kamuoyundan saklanıyor.

Ecevit'in bir gaf sonucu ya da seçim propagandası amacıyla sarfettiği, "ABD bize rağmen Irak'a saldırarak, biz istemesek de bu savaşın içine sürükleneceğiz, çok gencimiz ölecek" mealindeki sözleri, özellikle Genelkurmay çevrelerinde büyük rahatsızlık yaratmış, ertesi gün ise bir Dışişleri Bakanlığı sözcüsü aracılığıyla Ecevit'in sözlerine sert bir karşılık verilmişti. Bütün kirli işlerini perde arkasında yürüten, kamuoyuna hiçbir bilgi vermeyen, işçi ve emekçilere güdülecek sürü muamelesi yapan sermaye iktidarının asıl sahipleri bu kuralı çiğneyen Ecevit'e fena halde içerlediler. Yılların sermaye uşağı bir siyasetçisi nasıl olur da böyle bir gaf yapardı.

Amerikancı düzenin dayatmalarına uymak zorunda değiliz!

Yapılan anlaşmalar, altına girilen yükümlülükler, yapılan pazarlıklar vb. ile ilgili hiçbir bilgiye sahip olmayan işçi ve emekçiler, hem karar süreçlerinin dışında tutuluyor hem de faturayı ödemekle karşı karşıya bırakılacaklar.

Savaşta ölecek, çocuklarını kaybedecek, işsiz kalacak, açlığa/sefilliğe mahkum edilecek olan işçi sınıfı ve emekçilerdir. Grevleri yasaklanacak, faşist baskı ve teröre maruz kalacak, en basit demokratik hakları gaspedilecek olan yine emekçiler ve onların siyasi öncüleri devrimcilerdir. Demek oluyor ki emperyalist bir savaşın, işbirlikçi Türk burjuvazisinin sınıfsal çıkarları gereği bu savaşta yeralmasının ağır bedeli işçi ve emekçilere ödetilmeye çalışılacaktır.

Bu amaçla olağanüstü hal, sıkıyönetim vb. uygulamalar üzerinde şimdiden duruluyor. Egemenler, emekçilerin "Amerikan askeri olmaya" niyetli olmadıklarını biliyor. Savaş karşı tepkinin eylemlere dönüşmesi durumunda alınacak önlemler üzerinde anlaşmış durumdadır. Meclisi olağanüstü toplantıya çağırıp, hükümete geniş yetkiler verilmesi için çalışmalar yapılıyor. Bunun ne anlama geldiği Körfez Savaşı hatırlanırsa daha iyi anlaşılır. Savaşın başlamasıyla yüzbinlerce işçinin grevleri yasaklanmış, ardından öncü işçi kuşağı biçilerek işçi sınıfı öndersiz bırakılmıştır. Başlayacak bir savaşın daha uzun sürmesi ve Türkiye'nin savaşın içinde doğrudan yer alacak olması ödenecek bedellerin daha da ağır olmasına yol açacaktır.

Amerika'nın biçtiği uşaklık rolüne razı olan, bunun için savaşa hazırlanan sermaye devleti, bu kararları alırken emperyalistlerin ve işbirlikçi Türk burjuvazisinin çıkarlarına uygun davranmaktadır.

Ancak işçiler ve emekçiler, gençlik, ilerici aydınlar bu kararlara uymak zorunda değiller. Tam tersine, savaşa ve savaş hazırlığı yapan yerli ve yabancı tüm saldırgan güçlere karşı mücadeleyi yükseltmekle yükümlüdürler. Emekçilerin geleceğine sahip çıkması, ancak "İşçilerin birliği, halkların kardeşliği!" şiarının yaşam bulmasıyla mümkün olabilir. Afganistan saldırısından beri emekçilerin haykırdığı "Amerikan askeri olmayacağız!", "Kahrolsun emperyalizm!" vb. şiarları var olan savaş karşıtı tepkinin ifadesidir. Bu tepkiyi yaygınlaştırmak ve eylemli mücadeleye dönüştürmek sorumluluğu ile karşı karşıya bulunmaktayız.

TMMOB'un Ankara mitingine 2500 kişi katıldı...**“Kahrolsun Amerikan emperyalizmi!”**

TMMOB 20 Ekim Pazar.günü Ankara merkezli bir miting düzenledi. “Savaşa karşı sesimizi yükseltmek için; bağımsızlık, demokrasi ve barış için; halkımızın insanca yaşaması için; ülkemize, mesleğimize, geleceğimize sahip çıkıyoruz!” diyen mühendis ve mimarlar birçok ilden Ankara'ya gelerek sloganlarını haykırdılar.

Miting saat 10:00'da Toros Sokak'ta kitlenin toplanmasıyla başladı. Buradan Abdi İpekçi Parkı'na doğru yürüyüşe geçildi. TMMOB'a bağlı bütün mühendis ve mimar odaları pankartlarını açtılar. Ankara'dan KESK, TÜMTİS, Bağımsız Devrimci Sınıf Platformu (BDSP) ve *Atılım* gazetesi de pankartları ve sloganlarıyla mitinge destek verdiler.

Genel olarak mühendis ve mimarların hem pankartları hem de sloganları savaşa karşıtlığını vurguluyordu. Ancak mitingte yeterli coşku yoktu. 2500 civarı bir katılımın olduğu mitingte, kitlenin yarıdan fazlasını Makina Mühendisleri Odaları

oluşturdu. Eylem boyunca sık sık atılan sloganlar şunlardı; “Direne direne kazanacağız!”, “Kurtuluş yok tek başına, ya hep beraber ya hiçbirimiz!”, “Savaşa hayır, yaşasın halkların kardeşliği!”, “Küresel saldırıya küresel direniş!”, “Baskılar bizi yıldırılmaz!”, “ABD askeri olmayacaktır!”, “Kahrolsun ABD emperyalizmi!”.

Alana girildikten sonra yapılan konuşmada 18 Ekim Cuma gecesi TEDAŞ görevlisi olarak çalışan Hasan Balıkcı'nın, kaçak elektrikli kullandığı gerekçesiyle Adana'da bir fabrika sahibinin elektrikliğini kestğini ve bundan dolayı da fabrika sahibinin onu Urfa'ya sürgüne gönderdiği ve arkasından da öldürttüğü söylendi. Cenazesinin Adana'dan kaldırılmakta olduğu belirtilerek Hasan Balıkcı şahsında mücadelede hayatlarını yitirenler için saygı duruşunda bulunuldu. Arkasından yapılan konuşmalar ve söylenen şarkılardan sonra eylem sona erdi.

SY Kızıl Bayrak/Ankara

EP İstanbul Bileşenleri'nden “Savaşa hayır!” eylemi...

Emek Platformu İstanbul Bileşenleri, 24 Ekim Perşembe günü, emperyalist savaş ve saldırganlığı protesto eden bir basın açıklaması düzenlediler. Taksim'deki TÜYAP önünde düzenlenen eyleme yaklaşık 200 kişi katıldı.

“Emek Platformu İstanbul Bileşenleri” yazılı pankartın açıldığı eylem, atılan sloganlara katılımın az olması ve dağınıklık nedeniyle oldukça sönük başladı. Bu da platformu oluşturan temsilcilerden bir çoğunun savaşa karşı eylemi, DEHAP'ın “seçim çalışması” olarak değerlendiren tutumlarından kaynaklanıyordu.

Ancak Belediye-İş, TEKSİF ve Haber-İş'e bağlı işçi ve emekçilerin “Savaşa hayır!”, “Kahrolsun ücretli kölelik düzeni!” Belediye-İş Sendikası ve TEKSİF Sendikası Bakırköy Şubesi imzalı pankart ve sloganlarla alana girmesiyle eylem canlılık kazandı. Daha disiplinli ve düzenli bir duruş sergileyen işçiler sık sık “Yaşasın sınıf dayanışması!”, “Kahrolsun ABD emperyalizmi!”, “Savaşa değil emekçiye bütçe!”, “Savaşa karşı genel grev, genel direniş!”, “Savaşa karşı sokağa, eyleme, genel greve!”, “Katil Şaron, Katil Bush!”, “Amerikan askeri olmayacaktır!” sloganlarını haykırdı. Eylemde ayrıca “Kahrolsun ABD emperyalizmi!”, “Yaşasın halkların kardeşliği!”, “ABD için dün Kore'de, bugün Irak'ta ölmek istemiyoruz!”, “Savaş; işsizlik, açlık demektir!”, “ABD Ortadoğu'dan elini çek!” yazılı çok sayıda döviz taşındı.

“Savaşa hayır” başlıklı basın metninin DİSK Merkez Bölge Temsilcisi ve Emek Platformu Dönem sözcüsü Ali Cancı okudu. Sık sık sloganlarla kesilen açıklamada, “Amerika'nın Ortadoğu'daki vahşi saldırganlığı teşhir edilerek, “Emekçiler olarak bu kirli, hain savaşa karşı durmak zorundayız” denildi. Emek Platformu'nun da içinde bulunduğu Savaşa Karşı Barış Girişimi'nin 1 Aralık'ta İstanbul'da düzenlemeyi planladığı “Savaşa hayır!” mitinginin duyurusu ve çağrısı yapıldıktan sonra eylem sona erdi.

SY Kızıl Bayrak/İstanbul

Gençlik Beyazıt Meydanı'ndan haykırdı!**“Amerikan askeri olmayacaktır!”**

Üniversite gençliği olarak ABD'nin kirli ve haksız savaşa çıkartkanlığını ve bu savaşa destek veren tüm düzen partilerini protesto ettik.

ABD, çıkarı için Ortadoğu'yu kan gölüne çevirmeye çalışırken, gençlik gür bir sesle emperyalistlerin güdümündeki bu savaşa karşı çıktığını haykırdı.

23 Ekim günü saat 13:00'de yaklaşık 300 kişi “Savaşa hayır!” pankartı ile Beyazıt otobüs duraklarından meydana doğru yürüyüşe geçti. Aynı anda İstanbul Üniversitesi Merkez Kampüsü'nden de yaklaşık 200 öğrenci “Savaşa partilerine oy yok!” pankartı ile Beyazıt Meydanı'na geldi. Meydanda iki grup birleşti.

Eylemde “Amerikan askeri olmayacaktır!”, “Emperyalist savaşa hayır!”, “Savaşa değil eğitime bütçe!”, “Yaşasın halkların kardeşliği!”, “Kahrolsun Amerikan emperyalizmi, “Her yer Filistin hepimiz Filistinliyiz!” ve “Irak halkı yalnız değildir!” sloganları atıldı. Basın açıklamasında şunlar söylendi:

“... Biz üniversiteli aydın gençler olarak diyoruz ki;

“Savaş rüzgarları kapitalizm değirmenlerini en iyi çeviren rüzgarlardır. Ama bu değirmenlerde öğütülen hep halklar olmuştur.

“Polislerinizden ve soruşturmalardan korkmuyoruz.

“Bizler emperyalizmin askerleri ve kurtlar

sofrasının piyonları olmak istemiyoruz.

“Bizler masa başında ve devletlerin gündelik çıkarları gereği ilan edilen sahte barışlara kanmıyoruz ve gerçek barışı halkların mücadelesi kazanacaktır.

“Türkiye'nin bu kirli savaşa alet olmamasını ve NATO üslerinin kapatılmasını istiyoruz!

“Ve bizler savaştan bir dünya istiyoruz, özgürlük istiyoruz! Alacağız!”

Beyazıt ve Hernepeş marşı okunduktan sonra sloganlarla üniversite kampüsüne dönüldü.

Ekim Gençliği olarak eylem öncesi yaptığımız tartışmalar sonucu “Savaşa hayır!” yazılı pankartı “Emperyalist savaşa hayır!” şeklinde değiştirtmiştik. Ancak Üniversite Koordinasyonu pankartı ilk hali ile alana getirdi.

Ekim Gençliği/İstanbul

Kızılay'da üniversite öğrencileri haykırdı:**“Tommy Franks defol!”**

ABD'nin Irak'a yönelik savaş hazırlıkları hızla sürerken ABD'li generaller de pazarlık turlarına çıktılar. Bu çerçevede Ankara'ya gelen Tommy Franks üniversite öğrencilerinin protestosu ile karşılandı. *Ekim Gençliği*, *Öğrenci İnisiyatifi*, *Öğrenci Koordinasyonu* ve *Kaldıraç* okurları tarafından organize edilen eylem öncesi ve sonrası polis önlemleri son derece abartılı bir görünüm sergiliyordu.

21 Ekim Pazartesi günü saat 12:30'da Ziya Gökalp Caddesi üzerinde toplanan 70-80 kişilik öğrenci grubu hemen çember içine alındı. “ABD askeri olmayacağız!”, “Kahrolsun ABD emperyalizmi!”, “Yaşasın halkların kardeşliği!” vb. sloganlarının atıldığı eylem, sınırlı sayıda öğrencinin katılımına rağmen coşkulu bir havada geçti. Polis çemberine alınan gruba dahil olmak isteyen birçok öğrenci de ancak eylem sona ererken bunu başarabildi. Eylem boyunca polis şefleri saldırabileceklerini ve eylemin derhal bitirilmesi gerektiğini söylediler. Eylem polisin tüm baskısına

rağmen basın açıklaması okunduktan ve sloganlar atıldıktan sonra bitirildi. Cebeci yönüne doğru yürüyüşe geçen öğrenciler buradan Yüksel Caddesi'ne doğru yine sloganlar

eşliğinde yürüdüler. Burada yol boyunca “Amerikan askeri olmayacağız!”, “Marks, Engels, Lenin, yaşasın devrim ve sosyalizm!” sloganları atıldı. Ayrıca eylem sırasında ve sonrasında yoğun bir biçimde *Ekim Gençliği* imzalı kuşlama yapıldı. Oldukça sınırlı bir zaman içerisinde ve neredeyse hiçbir ön çalışma yapılmadan örgütlenen bu eylem, üniversite öğrencileri cephesinden ABD emperyalizmine ve işbirlikçilerine bir yanıt oluşturması bakımından anlamlıydı. Bileşenlerinin bu kadar sınırlı olması ise, gençlik dergilerinin sayfalarında yazılanlarla bir çelişki oluştursa da, bu yazılanların anlamını ve sınırlarını bilen bizler için şaşırtıcı olmamıştır. Biz *Ekim Gençliği* olarak ABD'nin savaşına ve bu emperyalist savaşa bizi sürükleyen işbirlikçi sermaye iktidarına karşı mücadelemizi kararlılıkla ve tüm hızıyla sürdüreceğiz.

Ekim Gençliği/Ankara

Emperyalist savaş karşıtı eylemler...***İzmir'de hukukçuların eylemi...*****“ABD dünya tarihinin gördüğü en amansız terörist”**

18 Ekim günü Konak Adliyesi önünde biraraya gelen yaklaşık 150 ÇHD üyesi, ABD emperyalizminin savaş çıkırtkanlığını protesto etti. ÇHD adına konuşan Av. Mustafa Ufacık'tan sonra söz alan ÇHD İzmir Şube Sekreteri Mert Saraçoğlu şunları söyledi: “Eğer terörizme karşı gerçek bir savaşım yürütülecekse, bu mücadele dünya tarihinin gördüğü en amansız teröriste, ABD emperyalizme karşı verilmelidir. ABD saldırganlığı bir an önce durdurulmak isteniyorsa, uluslararası ceza mahkemesinin yargı yetkisini bir an önce tanıması sağlanmalıdır.”

Basın açıklamasının ardından toplanan yüzlerce imzayı TBMM'ye göndermek için Konak Adliyesi'nden Konak Postanesi'ne doğru yürüyüşe geçen avukatlar, “Savaşa hayır!”, “Kahrolsun ABD emperyalizmi!”, “Yaşasın halkların kardeşliği!” sloganlarını haykırdılar. İmzaların gönderilmesinin ardından eylem alkışlarla bitirildi. (*SY Kızıl Bayrak/İzmir*)

İzmir'de sağlıkçıların eylemi...**“İMF politikalarına ve savaşa hayır!”**

SES İzmir Şubesi, TTB, Diş Hekimleri Odası, Eczacılar Odası tarafından 22 Ekim günü Konak Sümerbank önünde IMF politikalarına ve savaşa karşı bir basın açıklaması yapıldı. “İMF politikalarına ve savaşa hayır!” yazılı SES pankartının açıldığı eylemde, “Savaşa hayır!”, “Sağlığa-

halka bütçe!”, “ABD askeri olmayacağız!” sloganları atıldı.

Yapılan konuşmalarda; “Sandıkta İMF seçmeni, savaşta Amerikan askeri olmayacağız”, “Ülkemiz özgür olsun, savaş olmasın, insanlar ölmesin” denilerek “Savaşa hayır!” sloganları eşliğinde güvercinler uçuruldu. (*SY Kızıl Bayrak/İzmir*)

Adana İHD'de basın açıklaması...**“Yaşasın halkların kardeşliği!”**

23 Ekim'de İHD Adana Şubesi tarafından ABD'nin Irak'a saldırısını protesto etmek için bir basın açıklaması düzenlendi. Açıklamaya ÖDP, Halkevleri ve sosyalist basın çalışanları katıldı.

Katılımın düşük olduğu eylemde okunan açıklamada; ABD emperyalizminin Irak'a müdahalesinin gerisinde bu ülkede bulunan petrol ve doğalgaz kaynakları olduğu, Türkiye'nin bu saldırı için Adana'daki İncirlik Üssü'nü Amerika'nın hizmetine açtığı ve bunun Amerika'nın saldırısının desteklenmesi anlamına geldiği vurgulandı. Ayrıca 4 bin askerin Irak'a gönderildiği, bunun üç-beş kuruş ekonomik vaad karşılığı yapıldığı dile getirildi ve '91 yılındaki Körfez Savaşı'nın sonuçları anlatıldı.

Eylemde “ABD askeri olmayacağız!”, “Kahrolsun ABD, kahrolsun emperyalizm!”, “Yaşasın halkların kardeşliği!” ve “Emperyalist savaşa hayır!” sloganları atıldı. (*SY Kızıl Bayrak/Adana*)

Gülüşler donar

***Napalım gölgeli
sabahlarında İstanbul'un
yeşil başlı***

çekirgeleri zıplar.

***Böcekler çekilir yavaş
yavaş,***

***toprağın altına
doğru.***

***Ve serçeleri erken uyanır,
sonra... sarıya***

çalar

***yeşil ve al.
Uzaklarda bir sevgili***

ağlar,

***ah! kötüye
gidiyor zaman.***

Savaş olursa...

***Yaralanır yavru serçe
belki de ölür.***

***Sarışın, esmer ve kumral
bebeler***

***yanar, kül
olur.***

***Kasaları dolar tacirlerin
kadınlar katıksız,
ağlar...***

***Ve kundaktaki bebelerin
gülüşleri donar.***

Rahime Henden

ODTÜ'de “Emperyalist savaş hayır!” eylemi...

ODTÜ'de 22 Ekim Salı günü ABD'nin Irak'a yönelik savaş planları protesto edildi. ODTÜ Paralı Eğitime Hayır Platformu tarafından yapılan çağrıyla bir araya gelen, *Ekim Gençliği* nin de içinde bulunduğu çeşitli gruplar, emperyalist savaş ve saldırganlığa karşı bir eylem örgütlemeye kararı aldılar.

Oldukça sınırlı bir ön hazırlık çalışması ile gerçekleştirilen eyleme 100 kadar öğrenci katıldı. “Emperyalist savaşa hayır!” yazılı imzasız pankartın taşındığı eylemde, “ABD askeri olmayacağız!”, “Savaşa hayır, kahrolsun emperyalizm!”, “Katil şaron

Filistin'den defol!”, “Her yer Filistin hepimiz Filistinli'yiz!”, “Yaşasın halkların kardeşliği” sloganları atıldı.

Hazırlık bölümü önünde alkışlarla başlayan eylem coşkulu bir hava ile yemekhane önüne kadar sürdü. Burada yapılan bir açıklamayla Türkiye'nin Amerika'nın savaşında gençliğin kanını para karşılığı pazarladığı ancak gençliğin bu kirli pazarlığı bozacağı, ABD için ölmeyeceği ve öldürmeyeceği ifade edildi. Slogan ve alkışlarla eylem sona erdirildi.

ODTÜ Ekim Gençliği

Savaş planları çerçevesinde Kürt devleti meselesine yeni yaklaşımlar

A. Azin

Dışişleri Bakanlığı sözcüsünün 16 Ekim tarihli açıklamasından sonra düzen çevreleri, Kuzey Irak'taki gelişmelerle ilgili olarak farklı argümanlar kullanmaya başladılar. Ertuğrul Özkök, Cengiz Çandar gibi belli başlı sermaye kaleşörleri, Irak'ta oluşacak bir Kürt devletinin Türkiye'nin çıkarlarına aykırı olmayacağını, oradaki Kürtler'den Türkiye'nin de koz olarak yararlanması gerektiğini yazıyorlar.

Bilindiği gibi çeşitli emperyalist güçlerin, en başta da ABD'nin, Ortadoğu politikalarında Güney Kürdistan Kürtleri'ni bir koz olarak kullanmak önemli bir yer tutuyor. Bunun bir karşılığı da var. Emperyalistler YNK ve KDP güçleri üzerinden Irak'a her zaman bir müdahale zemini yaratabiliyorlar. '91 Körfez Savaşı'nda ABD'nin izlediği politika bu açıdan oldukça çarpıcıdır. ABD, Irak'ı yerle bir ettikten, Saddam rejimine geri adım attırdıktan hemen sonra bölgedeki hegemonyasını pekiştirmek için kirli bir oyuna başvurmuştu. 36. paralelle Türkiye sınırı arasındaki Kürt bölgesini Irak uçaklarının uçuşuna yasak bölge ilan etmek için, önce KDP ve YNK güçleri ile Şii grupları ayaklandırmış, daha sonra onları Saddam güçlerinin karşısında yalnız bırakmıştı. Ardından Saddam'ın uyguladığı şiddeti bahane ederek bölgeye yerleşmişti. Böylece bölgeye yönelik politikasının önemli bir adımını atmıştı.

Talabani ve Barzani güçleri, PKK'ye karşı (ulusal kurtuluş mücadelesini devrimci çizgide sürdürdüğü dönemlerde) sıkça kullanıldılar. Türkiye bu iki burjuva-feodal gücü kullanarak PKK'yi zayıflatmaya çalıştı. Dahası onları zaman zaman, yürüttüğü kirli savaşın bizzat içine çekti. Kürt Parlamentosu'nun ilk adımı da gene Türkiye'nin bu yönlü politikasına uygun olarak atıldı. Türkiye'nin amacı sınıfsal konumları itibarıyla ulusal kurtuluş gibi bir davaları olmayan bu iki gücü biraraya getirip, Kuzey Kürdistan'da olduğu kadar Güney Kürdistan'da da giderek güç olan PKK'ye karşı savaştırmaktı. Ama kendi çıkarlarını herşeyin önüne koydukları için, zamanın bu iki işbirlikçi gücü birbiriyle tekrar çatışmaya tutuştu. Kürt Parlamentosu da bu yılın Ekim ayına kadar bir daha toplanamadı.

Kürt Parlamentosu'nun yeniden toplanması, seçim propagandasında IMF programı ve Amerikan uşaklığını vaadetmek dışında kullanabilecek bir malzemeleri olmayan düzen partilerine rahat bir soluk aldırdı. Herbiri bu meselenin üzerine atladı, şovenizmi tırmandırma yarışına girdi. Hepsinin ortaklaştığı nokta Kuzey Irak'ta bir Kürt devletinin kurulmasına izin verilmemesi oldu. Düne kadar Türkiye'nin ABD piyonu olarak savaşa girmesi konusuna değinmeyi pek tercih etmeyenler, savaş yanlısı saldırgan yüzlerini ortaya koydular. Yaslandıkları seçmen kitlesinin duyarlılıklarını hesaba katan, bu çerçevede sık sık "biz savaş istemiyoruz" diyenler ise, bir yandan ABD'nin Kürt devleti planlarından, bir yandan da buna izin vermemek için gene savaşa dahil olmak gerektiğinden bahsettiler. Tabii bunlar seçim meydanlarında olunca savaş olgusu daha fazla oranda kitlelerin gündemine giriyor.

Hatırlanacağı gibi Dışişleri Bakanlığı tarafından, "gerek Irak'ın bütünü, gerekse Kuzey Irak bağlamında" Türkiye ile ABD'nin çıkarlarının

örtüşüğünü vurgulamış, Kürt parlamentosunun toplanmasından sonra açıklama yapan düzen partilerini azarlamıştı. Azarlananların başında "Türkiye istemediği halde savaşa sürükleniyor", "çok gencimiz ölecek" sözlerini sarfeden Başbakan Ecevit geliyor. Yani kendisine bağlı bir bakanlığın bürokrati kalkıp sert bir tarzda Başbakanı haşlayabiliyor.

Burjuva siyaset sahnesinde cereyan eden bu orta oyunu, sermaye iktidarının kurumsal yapısına ve işleyişine bir kez daha ışık tutuyor. Rejimin yaşamsal ve temel sorunlarında söz ve karar yetkisi tümüyle derin devlete; başında ordu ve Genelkurmay'ın bulunduğu bu karanlık aygıtı aittir. Ayrıca perde arkasında bütün işlerde derin devlete bağlı bürokratların tartışmasız bir inisiyatifi mevcuttur.

Daha da önemlisi, yaşanan olaylar egemenlerin temel bir yönetme politikasını da gözler önüne seriyor. Egemenler, özellikle medya aracılığıyla 24 saat alttan alta kirli ve haksız savaşın kanıksattırıldığı yığınlar savaşla ilgili gerçekleri görmesinler istiyor. Gelişmeler öyle bir aktarılsın, gerçekler öyle bir çarpıtılsın ki, kimse savaş karşıtlığı yapacak neden görmesin. Genel yayın yönetmeninin derin devletin yeni dönem yetiştirmelerinden olduğu su götürmez olan *Radikal* gazetesinde aynen şu satırlar yer alıyor: "*Edinilen bilgilere göre, Dışişleri Bakanlığı ile Genelkurmay Başkanlığı, seçim meydanlarında Irak operasyonlarının konu edilmesi ve liderlerin Türkiye'nin politikalarıyla bağdaşmayan açıklamalar yapmasından rahatsızlık duyuyor.*" Devamında yazılanlara göre, Dışişleri'nin bu konuda adımlar atması, Kürt liderlerin devlet kurma imajı veren açıklamalarına son vermesi istenecek "*ve Türk siyasetçilerinin bu konuda 'olur olmaz' açıklamalar yapması engellenecek...*"

Dışişleri'nin yukardaki açıklaması bir gün sonra evrilip çevrilse de gerekli mesaj verilmiş oldu. Sermaye kaleşörleri mesaja uygun olarak oynattılar kalemlerini. İsmi ilk andıklarımız için bir ucundan, İsmet Berkan gibiler ise içeriye çeki düzen verme ucundan tuttular. Özkök ve Çandar taktikçiliğe soyunurken, İsmet Berkan Başbakan'a yönelik azarın dozunu ayarlamaya, kitleleri uyutmaya çalışıyor. 17 Ekim'de yayınlanan yazısında, hayatın Ecevit'i yalanladığını, bu nedenle "gençlerimiz ölecek" sözünü ciddiye almamak gerektiğini belirttikten sonra, muhtemel savaş planını izah ediyor. Sonra da halkı Dışişleri açıklaması doğrultusunda ikna etme amacıyla şöyle yazıyor: "*Biz Türkiye'nin 'büyük devlet' olduğunu iddia ediyoruz ama Başbakanımız, seçime üç hafta kala kıytırık bir federasyon oluşumunu, bunu Türkiye'nin resmen desteklediğini de unutarak, 'Gençlerimizin kanı dökülecek' gibi yalan cümlelerle seçim malzemesi yapmaya kalkışıyor...*"

Hızını alamayan Berkan devam ediyor: "...*önümüzdeki günlerde olması gereken bir şeyi Başbakan bu tuhaf çıkışıyla engelledi... Genelkurmay, Irak'taki bir olası savaşta oluşacak göç dalgasını Irak sınırları içinde önlemek istiyor haklı olarak. Bunun için Kuzey Irak'a ciddi bir askeri varlığın Amerika daha harekate başlamazdan önce sokulması gerekecek. Ve böylece bir hareket için de meclisten izin almaya gerek var. Şimdi Başbakan yüzünden oluşan*

yeni siyasi durum sayesinde, muhtemelen bu izin seçim sonrasında alınacak." Gazeteci değil Genelkurmay brifingcisi sanki! Üzülmeye gerek olmadığını ise, izne gerek duymaksızın geçtiğimiz hafta Kuzey Irak'a onbinin üzerinde askerle giren ordu göstermiş oldu.

Artık Türkiye'nin "kıytırık bir federasyon oluşumunu" sanki öteden beri "resmen desteklediği" izlenimi yaratılıyor. Aynı şey Dışişleri Bakanlığı'nın açıklamalarında da ima ediliyor. Oradaki "cemaatlere" gereken güvenliği Türkiye'nin sağladığı, gelişmelerin Türkiye'nin kontrolünde olduğu sık sık vurgulanıyor. Ayrıca bölgeye yönelik planlara uygun herşey de açıklamalara yediriliyor. Bir yandan Kürt gruplarına gözdağı veriliyor, bir yandan havuç gösteriliyor. Bir yandan ordunun Kuzey Irak'a asker yığdığı yalanlanıyor, bir yandan K. Irak'taki varlığımız devam edecektir deniliyor. En çok da Türkiye'nin bölgedeki gelişmelerle ilgili gerekli her türlü önlemi alacağına vurgu yapılıyor.

Yazılıp çizilenlere, güdük açıklamalara ve diplomasi trafiklerine bakılırsa, Türk ordusuna Bağdat'tan sürülecek Irak ordusu kalıntısına Kuzey'den set çekme görevi verilmiş. Bunun karşılığında ise Türk ordusu, Irak'ta işler rayına oturana kadar, Musul ve Kerkük'ü de kapsayan Kürt bölgesinin denetimini elinde tutacak. Ama Irak ordusuyla karşı karşıya geldiğinde Türk ordusunun orada zorluk çekmemesi için de Talabani ve Barzani'nin ağızlarına bir parça federasyona bulanmış bal çalınacak. Kürtlere muhtemelen verilmiş olan federal yapı sözünün hiçbir güvencesinin olmadığı ise biliniyor.

Dizginleri elde tutulan ve emperyalist güçler gibi bölge politikalarında bir koz olarak yararlanılabilecek bir Kürt devleti oluşumunun Türkiye'nin çıkarlarına aykırı olmayacağı söylemi, burjuva yazarların açıkladıkları "savaş zamanı ve savaş sonrası" politikalara uygun bilinçli bir söylemdir. Düne kadar "Kürt" ve "devleti" kelimelerinin yan yana gelmesinden "kırmızı görmüş boğaya" dönenler, ABD'nin savaşta Türkiye'ye biçtiği misyona ve Güney Kürdistan'da kalıcılık hayallerine uygun olarak, şimdiden federe Kürt devletinden bahsedebiliyorlar. Elbette düşünülen "devlet", Barzani ve Talabani gibilerin güya iktidar oldukları ama dizginleri Türkiye'nin tutaması ümit edilen bir oluşum.

Başta da belirtildiği gibi, Kürtler'i bir koz olarak kullanmak, herbir emperyalist gücün Ortadoğu politikasının temel bir bileşeni durumunda. Dolayısıyla İmralı'dan sürekli güvence alan ve ulusal mücadeleyi ezdiğine giderek daha fazla inanan Türk devletinin de buna uygun bir çizgi dillendirmesi fazla şaşırtıcı değil. Egemenler Kürt sorunundan çıkar sağlamak, yeri gelince Kürt halkını harcamaktan asla geri durmayacaklardır.

Kürt halkı, kendisini emperyalist güçlerin oyuncağı haline getiren burjuva-feodal önderliklerden kurtulmadığı, sistemi aşan devrimci bir program ve önderlik etrafında birleşmediği sürece yeni acılarla yüzyüze kalacaktır. Onyılları bulan tarihi deneyimlerin açık seçik biçimde ortaya koyduğu gerçeklik budur.

AKP'nin maskesi düşüyor...**Sermaye için ak, emekçiler için kara!**

Saadet Partisi'nden ayrılıp "yeni" ve "ak" olma iddiasıyla seçim sürecine giren AKP'nin çok geçmeden tüm makyajı döküldü. Şimdiden seçimlerin birincisi ilan edilen, ABD, AB ve işbirlikçi sermaye tarafından 3 Kasım sonrası için hazırlatılan AKP'nin kim için ak kim için kara olduğu ortaya çıktı.

Gerek İstanbul Belediye Başkanlığı yaptığı dönem içerisinde bir çok yolsuzluk ve hakkında ihaleye fesat karıştırmaktan haksız kazanç elde etmeye kadar açılmış onlarca davası bulunan Erdoğan'ın, gerekse İsrail-ABD ve IMF'yle bir çok anlaşmaya imza atan Refah Yol hükümeti döneminde görev almış olan AKP kadrolarının diğer düzen partilerinden bir farklılığı ve "yeniliği" yoktur.

Saadet Partisi'nden ayrılıp "değiştik" iddialarıyla ortaya çıkma manevralarının kitleleri aldatmaya dönük çabalar olduğu çok geçmeden açığa çıktı. 28 Şubat terbiye operasyonunun ardından düzene olan sadakatlerini türban konusunda susarak, ABD haydutunun Irak'a yönelik savaşına destek vererek, IMF programına uyacaklarını taahhüt ederek vb. vesilelerle gösterme çabaları ve bu konuda düne göre daha fazla gayret sarfetmeleri sözü edilebilir "yenilikler"dir. Kendilerini siyasi kirlenmişliğin dışında göstermek için AK Parti ismiyle siyasal sahneye çıkan ve bu kirlenmişliği AK'layacaklarını iddia edenler gerçekte düzen siyasetindeki çürüme ve kokuşmanın en iyi örneği durumundalar. CHP ile girdiği polemikte Erdoğan'ın "farklı cephelere işi kaydırmasınlar, daha fazla ileri gidilirse bir medya grubuyla CHP'nin işbirliğini açıklarız" sözleri, kendi pisliklerinin, çirkef ilişkilerinin deşilmemesi karşılığında başkasının pisliklerini hasıraltı etme teklifidir.

Ya sermayenin safındasın ya emeğin...

Radikal gazetesindeki bir röportajında Erdoğan, hem işçi, emekçi ve yoksul köylüleri, hem de işadamlarını temsil ettiğini söylüyor. Oysaki işçi sınıfının ve patronların çıkarlarının taban tabana zıt olduğunu Erdoğan'ın kendisi de çok iyi biliyor. Bugün Türkiye'nin sayılı zenginlerinden olan Halis Toprak memleketi olan Lice'de AKP için oy istiyor. Peki Halis Toprak ile fabrikasında asgari ücretle çalışan bir işçi arasında nasıl bir ortak çıkar olabilir? AKP neye dayanarak her ikisini de temsil edebilir? Toprak'ın çıkarı daha çok kâr etmesini gerektirmektedir. Bunun için de işçiyi daha çok çalıştırıp daha az ücret vermesi, sosyal haklarını gasp etmesi, istediği zaman hiçbir hakkını vermeden kapının önüne koyabilmesi gerekmektedir. Toprak'ın fabrikasında çalışan bir işçinin çıkarları ise, insan gibi yaşamaya yeten bir ücret, sendika hakkı, sosyal haklar, sağlıklı çalışma koşulları vb. gerektirmektedir. Kısacası birinin yararına olan diğerinin zararındır. Dolayısıyla Erdoğan'ın hem işçi sınıfını hem de burjuvaziyi temsil ediyoruz sözlerinin pratikte hiçbir geçerliliği yoktur.

Peki AKP işçi sınıfını mı yoksa sermaye sınıfını mı temsil ediyor? AKP'nin bir mitinginde "okumak istiyorum, bana da burs verin" diye pankart açan bir öğrenci gözaltına alınırken, Erdoğan'ın çocukları bir işadamlarının verdiği bursla Amerika'da okuyor. Halkın karşısına çıktığı mitinglere Halis Toprak'ın özel helikopterleriyle gitmesi, batık banka patronlarından Kentbank'ın eski sahibi Mustafa Süzer, Pamukbank'ın eski sahibi Mehmet Emin Karamahmet ve Toprak

Bank'ın eski sahibi Halis Toprak ile görüşmeleri Erdoğan'ın gerçekte kimi temsil ettiğini gösteriyor. Aynı işadamları Erdoğan'a destek sözü veriyor. Bu destek herhalde kendi verecekleri 3-4 tane oydan ibaret değil.

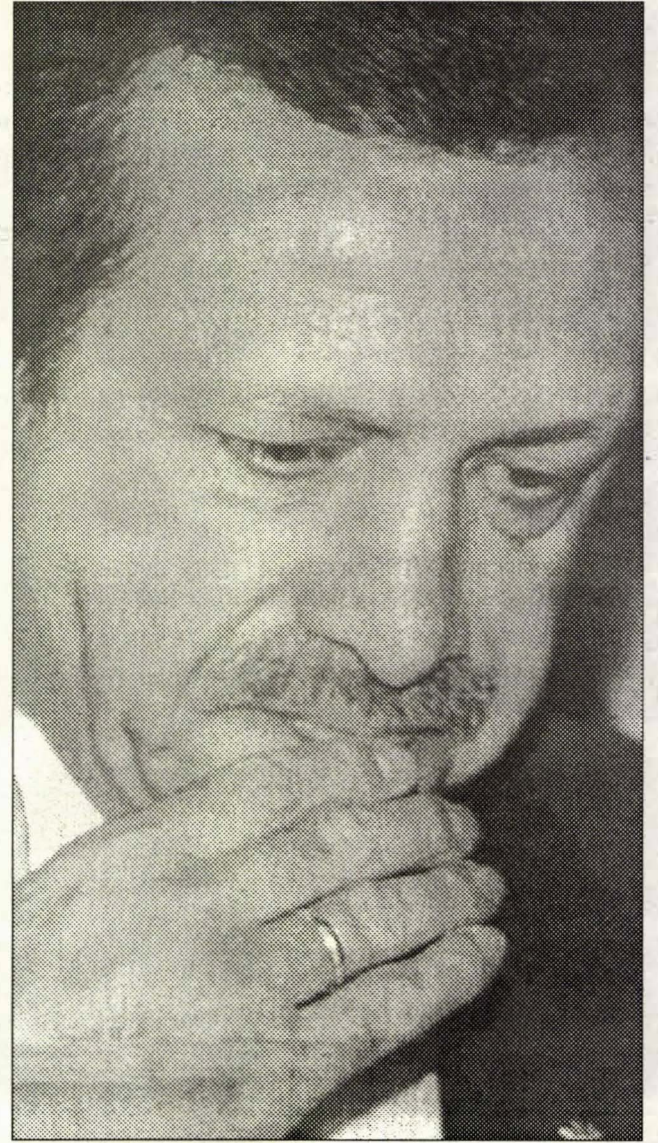
Erdoğan hakkında Ankara 7. Asliye Ceza Mahkemesi'nde görülen davanın iddianamesinde; İstanbul Belediye Başkanlığı görevinden ayrıldığı 1998 yılı sonunda verdiği mal beyanıyla AKP Genel Başkanı seçildikten sonra verdiği mal beyanı arasındaki 256 milyar fark olduğu belirtiliyor. Bu da batık banka sahiplerinin ne şekilde destek verecekleri konusunda yeterince fikir veriyor. Tabii bu desteğin bir de karşılığı olması gerekiyor. Bunun karşılığı ise AKP'nin iktidar olması durumunda kendilerini kollamasıdır.

Miting meydanlarında toplam maliyeti 37.5 katrilyon olan 15 bin km. yol vaadinde bulunan Erdoğan yalnızca batık bankalara aktarılan toplam 52 katrilyonluk kaynağı bu yönde kullandığında bunu yapabilir. Ancak batık banka patronlarının bugün canla başla kendisi için çalışmaya başlaması Erdoğan'ın tercihinin batık bankalardan mı yoksa 15 bin km. yoldan yana mı olacağını şimdiden gösteriyor. Yine AKP'yi kurmasıyla birlikte Erdoğan'ın ABD ile Türkiye arasında mekik dokuması, AKP Genel Başkan Yardımcısı Abdullah Gül'ün ABD'yle olan yakın ilişkileri, Türkiye'yle ilgilenen yabancı yatırımcıların Londra ve New York'taki toplantılarına katılan iki partiden birinin CHP diğerinin ise AKP oluşu ve toplantıların ardından yabancı yatırımcıların Türkiye borsasından yaptığı yüklü alımlar, AKP'nin dışta emperyalist efendilerin içte ise onların işbirlikçisi sermaye sınıfının temsilcisi olduğuna birer örnektir.

AKP düzenin has evladıdır

Sermaye medyasında sözde AKP'ye karşı alınan tutum, kitleler nezdinde AKP düzen karşıtıymış gibi bir yanılsama yaratmaktadır. Buna en belirgin örnek basında Erdoğan ve AKP aleyhinde çıkan her habere karşılık AKP'nin oylarının artmasıdır. Bu aynı zamanda düzene karşı duyulan tepkinin de ifadesidir. Oysa gerçekte AKP düzene karşı olmadığı gibi, medyanın ve diğer düzen partilerinin bu yönlü söylemleri de başka bir ihtiyacın ürünüdür. Seçim gündeme geldiği andan itibaren sermaye iktidarı düzen siyasetine ve partilerine bir çeki düzen vermek, gerekli balans ayarlarını yapmak için kolları sıvadı. AKP'ye yaklaşım da bunun bir yönüdür.

Yeni bir 28 Şubat süreciyle karşılaşmak istemeyen sermaye iktidarı bu çerçevede AKP'yi 28 Şubat çizgisiyle sınava tabi tutmaktadır. Bununla birlikte AKP ve CHP karşı karşıya getirilerek, yeniden laik-anti laik kutuplaşmasıyla düzene güvenini yitiren ve solda duran kitleleri şeriat kokusuyla CHP üzerinden düzene yedeklenmek istemektedirler. Ve tabii Bayram Meral'in de içinde olduğu CHP meclise sokularak, başlıca görevi IMF yıkım programlarını daha bir kararlılıkla uygulamak ve Irak savaşına katılmak olan hükümete karşı oluşacak tepki düzen sınırlarında tutulmak istenmektedir. Bunun için de AKP-CHP kutuplaşmasıyla CHP'ye uygun zemin döşenmektedir. Gözden düşen Yılmaz da, "Biri öcü diğeri kurtarıcı rolüne sokuluyor" sözleriyle bunu bir biçimde itiraf ediyor.

AKP, bırakın düzen karşısında bir konumda olmayı, düzen partilerinin kitlelerin güvenini en fazla yitirdiği bir dönemde tam da düzenin ihtiyaç duyduğu bir göreve soyunmuş ve bu açıdan düzenin has evladı olduğunu kanıtıyor. Dinden, müslümanlıktan bahsederken Filistin'deki katliamlara, Irak'a dönük ABD saldırganlığına tek bir ses çıkarmıyor. Bir yanda işçi ve emekçilere bol keseden vaat dağıtırken, diğer yanda IMF programlarını kararlılıkla uygulayacağını söylüyor. Batık banka patronlarıyla pazarlıklar yapıyor, mitinglere onların özel helikopterleriyle gidiyor. Hatta patronlar AKP adına oy isteyerek seçim kampanyasını bizzat katılıyorlar.

Beyaz Saray'a yakınlığıyla bilinen *Washington Post* gazetesinde "Müslümanlar kazansın" başlığıyla yayınlanan makalede; "AKP IMF'nin acı reçetesini kabul edeceğini söylüyor ve -gönülsüzce de olsa- Irak'ta çıkacak savaşta ABD'yle işbirliği yapacağı mesajını veriyor" deniliyor. Ordu içindeki kimi çevrelerin hala Erdoğan'ın partisini "Truva atı" olarak gördüğünü belirten makalede bir de Bush yönetimine şu çağrıda bulunuluyor: "Yanılıyorlar Erdoğan'ın hükümeti sadece kampanyasında söz verdiği şeyi yapacaktır. Demokrasinin geliştirilmesi. Bu Bush yönetiminin arka çıkması gereken bir attır." ABD'nin demokrasiden ne anladığı zaten ortada olduğundan Erdoğan'ın demokrasiyi ne yönde geliştireceği de açıktır. ABD'nin ve IMF'nin desteklediği, patronların kazanması için her türlü olanağı hizmetine verip açıktan desteklediği AKP, işçi ve emekçilere, gençliğe, yoksul köylülüğe ve mazlum halklara yıkımdan başka ne verebilir!

“TKİP işçi sınıfı devrimciliği çizgisinde kararlılıkla yolunu yürütmekte, a

Emperyalist savaş

Avrupa'dan demokrasi ve özgürlük geleceğini hayal edenlerle, güya bu hayallere karşı çıkanları aynı blokta birleştiren nedir acaba? Sermaye haramilerinin yuvalandığı TÜSİAD'ı ilerici bir demokrasi gücü olarak görenlerle, güya sermayeye karşı olanları aynı çizgide buluşturan ne olabilir? Amerika'nın bölgemize savaşa dayalı müdahalesine umut bağlayanlarla, güya anti-emperyalist olanları birleştiren çizgi nasıl bir çizgidir dersiniz? Kürt halkı temel ulusal hakları için, gerçek özgürlük ve eşitlik için savaşırken Kürt hareketinden yıllarca uzak duranları bugün, tam da İmralı teslimiyetinden sonra, Kürt hareketiyle blok kurmaya yönelten nedir acaba?

Çoğaltılabilecek bu soruların yanıtı açık ve yalındır. Devrimden kopuş çizgisi, düzenin icazetine sığınma ve parlamenter siyaseti esas alma tutumu, onları yakınlaştıran ve birleştiren gerçek neden ve zemindir. Bu yalnızca bloku oluşturanlar için değil, onu dışardan açıkça ya da örtülü bir biçimde destekleyenler için de geçerlidir.

(Sınıfa, Partiyeye ve Devrime Destek Gecesi'nde TKİP adına yapılan konuşmanın metnidir...)

Dostlar, yoldaşlar...

Partimizin kuruluş yıldönümünde yapageldiğimiz gecelerin bir yenisinde işte yine beraberiz. Sizleri partimiz ve yurtdışı örgütümüz adına içten devrimci duygularla selamlıyor, “Sınıfa, Partiyeye ve Devrime Destek Gecesi”ne bir kez daha hoşgeldiniz diyorum...

Dostlar,

Dünyanın gündeminde emperyalist savaş var. Emperyalist dünya düzeni insanlık için yeni felaketler ve yıkımlar hazırlamaya devam ediyor. Kapitalist sistemin çok yönlü bunalımı, yeni bir emperyalist savaşlar dönemini başlatmış bulunuyor. Son on yılda üç bölgesel emperyalist savaşı yaşadık, şimdi gündemde bir dördüncüsü var. '91'deki Körfez savaşıyla başlayan, Yugoslavya ve Afganistan üzerinden süren emperyalist saldırı ve savaşlar zincirinin gündemdeki yeni halkası, bu kez yine komşumuz Irak. Amerikan emperyalizmi,

Afganistan'a karşı yürüttüğü barbarca savaşın ardından şimdi de Irak'a karşı bir savaşı başlatmak üzere. Bu kudurgan saldırganlık dünya halklarının direnişiyle durdurulamazsa eğer, bunu yeni savaşların izleyeceğinden kuşku duyulmamalıdır.

ABD dünyada rakip ve itiraz tanımayan bir emperyalist imparatorluk kurmak istediğini açıkça ilan etmiş bulunmaktadır. Böyle bir imparatorluk içinse halklara kölece boyun eğdirmesi ve emperyalist rakiplerin karşısında yeni üstünlükler elde etmesi gerekiyor. Afganistan'a karşı savaş bunun içindi, Irak'a karşı savaş bunun için olacak.

Gündemdeki savaşın amaçları apaçık ortadadır. Amaç; Ortadoğu'nun en önemli petrol rezervlerinden birine sahip olan Irak'ı sömürgeleştirmektir. Amaç; petrol gibi stratejik bir hammadde üzerinden emperyalist rakipler karşısında tartışmasız bir üstünlük kurmaktır. Amaç; Amerikan emperyalizminin Ortadoğu üzerindeki köleci egemenliğini pekiştirmek ve bu arada Filistin'e kan kusturan siyonist İsrail'in pozisyonunu güçlendirmektir.

Bu amaçlara dayalı bir savaş, tümüyle haksız, gerici ve emperyalist bir savaştır. Böyle bir savaşın karşısına dikilmek zorundayız. Tüm dünya halklarının, fakat özellikle de Ortadoğu halklarının en acil ve güncel görevi budur.

Emperyalist savaş on küsur yıldır büyük yoksunluklar içinde kıvranan Irak'ı tümünden yıkıma sürükleyecektir. Bununla da kalmayacak, tüm Ortadoğu halkları ve bu arada elbette Türkiye halkları için de ağır sonuçlar yaratacaktır. Bu bütün açıklığı ile gözler önündeyken, Türkiye'nin Amerikancı iktidarı, ülkemizi emperyalizme bir saldırı ve savaş üssü olarak kullanıyor. Bununla da kalmıyor, bu savaşa Amerika'nın safında bizzat katılmaya hazırlanıyor. Bu ağır suçu maskelemek için de şu günlerde Kürt devletinin kuruluşunu önleme bahanesine sığınıyor.

Türkiye'de günlerdir bu konu üzerinden yeni bir şovenist kampanya sürdürülüyor. Buna dayalı olarak savaş çıkırtkanlığı yapılıyor. Amaç, emperyalist savaşa karşı olan emekçi halk kitlelerini şovenist duygularla sersemletmektir. Böylece haksız ve kirli bir emperyalist savaşın destekçisi, hiç değilse sessiz onaylayıcısı haline getirmektir.

Bu azgın şovenist kampanyanın karşısına dikilmek zorundayız. Her ulus gibi Kürtler'in de kendi devletlerini kurmak hakkı vardır ve bu hak tartışmasızdır. Buna kimse karışamaz, bir ulusun iradesine başkaları sınır ve ipotek koyamaz. Fakat komünistler, olarak Kürt halkının bu hakkı kendi özgücüne ve iradesine dayanarak kullanmasını isteriz. Ortadoğu gibi bir bölgede sırtını Amerika'ya dayayarak devlet kurmaya kalkmak, Kürtlere ne özgürlük ne de onur kazandırır. Sicilli işbirlikçiler olan Barzaniler'in ve Talabaniler'in başını çektiği böyle bir tutum, Kürtlere ve bölge halklarına yalnızca yeni acılar, yeni felaketler getirecektir. Yakın tarihte bunun örnekleri yaşandı; Amerika bugünün aynı işbirlikçileri sayesinde Kürtleri iki kez kullandı ve

ardından da katliamlarla yüzyüze bıraktı.

Özetle, iradesini ve kaderini emperyalizme bağlamak, Irak Kürtleri'ne özgürlük değil, en iyi durumda bile bağımsız devlet görüntüsü altında kölelik getirecektir.

Ne var ki “Kürt devleti” sorunu Türk burjuvazisi için yalnızca bir bahanedir. O bununla Amerika hesabına savaşa girmesinin gerçek nedenlerini gizlemeye çalışıyor yalnızca.

Amerika hesabına savaşa girmek, halkımıza ve tüm bölge halklarına ihanet, onlara karşı işlenecek ağır bir suçtur. Bu ihaneti boşa çıkarmak, bu suçun hesabını sormak, emperyalist savaşı durdurmak, günümüzdeki yakıcı görevdir.

Partimiz sizleri, Avrupa'daki tüm Türkiyeli ve Kürdistanlı emekçileri, emperyalist savaşı durdurma mücadelesine katılmaya çağırıyor. Tarihi önem taşıyan gelişmeler karşısında sessiz, ilgisiz kalmayalım! Avrupalı emekçilerin yükselttiği savaş karşıtı sese sesimizi katarak savaşa karşı aktif mücadele içinde yerimizi alalım!

Yoldaşlar, emekçi kardeşler...

Türkiye'nin gündeminde yeni bir genel seçim var. Bir önceki seçimde oluşan parlamento ve üçbuçuk yıldır işbaşında bulunan Amerikancı sermaye hükümeti, ağırlaşan sorunların yükünü taşıyamaz hale geldi, bu ise yeni bir genel seçimi zorunlu hale getirdi.

Fakat seçim sonuçlarının Türkiye'de olayların gidişatı üzerinde özel bir etkisi olmayacaktır. Zira seçim oylamasının sonucu ne olursa olsun, seçimi sonrası yeni parlamentonun ve kurulacak yeni hükümetin ne yapacağı daha şimdiden bellidir. İçerde, uygulanmakta olan IMF-TÜSİAD saldırı programına devam edilecek, baskı ve terör rejimi yeni makyajlar altında aynen sürdürülecektir. Dışarda ise Türkiye bölge halklarına karşı bir saldırı ve savaş üssü olarak kullanılacak ve işbirlikçi burjuvazi ülkemizi ABD hesabına Irak'a karşı savaşa sürecektir. Başa hangi parti ya da koalisyon geçerse geçsin, uygulayacağı program kabaca budur.

Bunun böyle olacağını seçime katılan tüm düzen partilerinin bu konularda tek kelime olsun aykırı bir ses çıkarmamalarından da açıkça görmekteyiz. Bu durumda seçimlerin tek gerçek işlevi, halk kitlelerini aldatıcı vaatlerle oylamak, onlarda yeni sahte unutul yaratmak, böylece onları mücadeleden ve devrimci çözüm yolundan alıkoymaktır.

Bütün bu saldırı, yıkım ve savaş politikalarına karşı, kokuşmuş burjuva parlamentosunda yapılacak bir şey yoktur. Zira bu politikaların kararlaştırıldığı, planlandığı ve uygulamaya sokulduğu yer hiçbir zaman parlamento değildir, olmamıştır. Parlamento burjuvazinin gerçek karar ve uygulama mekanizmalarını gizleyen biçimsel bir örtüden başka bir şey değildir. Dolayısıyla parlamento dışında kotarılan bütün bu saldırı ve savaş politikalarını boşa çıkarmak, yine parlamento dışından, işçilerin ve emekçilerin üretim ve yaşam alanlarından geliştirilecek mücadelelerle olanaklıdır.

dinamik gelişme çizgisini günden güne güçlendirerek sürdürmektedir...”

seçimler ve Parti

Emekçi kardeşler,

Türkiye ve Kürdistan solunun büyük bölümünün seçimlere umut bağladığı, yani parlamenter avanaklığa heveslendiği bir sırada, bu temel önemde gerçekleri akılda tutmak ve vurgulamak her zamankinden daha önemlidir. Burada sözkonusu olan devrimci partilerin devrimci amaçlar çerçevesinde seçimlere katılması, olanaklı olursa eğer parlamentoyu devrimci amaçlar çerçevesinde kullanması değildir. Partimiz buna karşı değildir; nitekim bugün de gücü ve olanakları ölçüsünde, seçim atmosferinden bu çerçevede en iyi biçimde yararlanmaya çalışmaktadır.

Fakat koro halinde parlamenter hayaller yayan reformist sol cephenin durumu ve konumu bu açıdan tümüyle farklıdır. DEHAP çatısı altında ya da kendi adlarına seçime katılan bu partilerin tümü de, devrimci ilke ve amaçları çoktan terketmişlerdir. Tümü de tasfiyeci ve teslimiyetçi süreçlerin ardından bugün tümüyle düzenin icazetine sığınmışlardır. Böyle olunca, bu çevrelerden seçimleri devrimci amaçlarla kullanmalarını beklemek zaten mümkün değildir. Nitekim tüm bu partiler seçim kampanyaları boyunca seçimler ve parlamentonun gerici burjuva karakteri ve işlevi konusunda özenle susuyorlar. Kitleler önünde bu konuda tek kelime söylememeye özel bir dikkat gösteriyorlar.

Dostlar, yoldaşlar!

Türkiye'nin son otuz yılında sola damgasını vuran devrimci kimlik, tam da parlamenter yola umut bağlayan reformist çizgiden kopmayla ortaya çıkmıştı. Denizler, Mahirler, Kaypakayalar bu kopuşun ürünü ve temsilcileriydiler. Otuz yıl sonra bugün, artık iddiasını ve özgüvenini yitirmiş bulunanlar yeniden başa, kopuş öncesine dönüyorlar. '71 devrimcilerinin temsil ettiği devrim yolu karşısında yeniden reformist-parlamentarist yola giriyorlar. Emekçi kitlelerini buna ilişkin hayallerle sersemletiyorlar.

Avrupa'dan demokrasi ve özgürlük geleceğini hayal edenlerle, güya bu hayallere karşı çıkanları aynı blokta birleştiren nedir acaba? Sermaye haramilerinin yuvalandığı TÜSIAD'ı ilerici bir demokrasi gücü olarak görenlerle, güya sermayeye karşı olanları aynı çizgide buluşturan ne olabilir? Amerika'nın bölgemize savaşa dayalı müdahalesine umut bağlayanlarla, güya anti-emperyalist olanları birleştiren çizgi nasıl bir çizgidir dersiniz? Kürt halkı temel ulusal hakları için, gerçek özgürlük ve eşitlik için savaşıırken Kürt hareketinden yıllarca uzak duranları bugün, tam da İmralı teslimiyetinden sonra, Kürt hareketiyle blok kurmaya yönelten nedir acaba?

Çoğaltılabilecek bu soruların yanıtı açık ve yalındır. Devrimden kopuş çizgisi, düzenin icazetine sığınma ve parlamenter siyaseti esas alma tutumu, onları yakınlaştıran ve birleştiren gerçek neden ve zemindir. Bu yalnızca bloku oluşturanlar için değil, onu dışardan açıkça ya da örtülü bir biçimde destekleyenler için de geçerlidir.

Bu geleneksel sol akımların iflasıdır, bu bir tür tükeniştir. Bugün üzerine büyük gürültüler koparılan

seçim bloku, gerçekte bize bu iflasın ve tükenişin tablosunu sunmaktadır. Sol grupların büyük bir bölümü, tehlikeli parlamenter hayaller yayan bu reformist blokun ya açıktan, ya da örtülü ve utangaç destekleyicisi durumundadırlar. Buna apolitik bir keskinlikle güya seçimleri boykot edenler de dahildir.

Dostlar,

Bütün bunlar bir bakıma şaşırtıcı da değildir. Yenilgilerin sunduğu son derece öğretici derslere rağmen yapısal zaaflarında ısrar eden geleneksel sol akımların bugünkü bu akıbeti bir yerde kaçınılmazdı. Partimiz buna yıllar öncesinden işaret etti; devrimci temeller üzerinde kendini köklü bir biçimde yenilemeyi başaramayacak akımların, ya devrimci kimliklerini koruyamayarak reformizme kayacaklarını, ya da tümünden silinip gideceklerini söyledi. Zaman bu öngörüye doğruladı. Bugün tablo ortadadır. Kimileri yok olup giderken, kimileri reformist kulvarda hareket ediyor ya da oraya geçişte hayli yol almış bulunuyor.

Bu acı bir tablodur; fakat bizim devrimci yola bağlılığımızı, devrim yolunda kararlı yürüyüşümüzü zerre kadar etkilememektedir. Tersine, bugünkü sol hareket tablosu, bizi sorumluluklarımızı daha derinden kavramaya, bunun gerektirdiği görevlere daha sıkı sarılmaya yöneltiyor.

Soldaki utanç verici gelişmeler kimseyi karamsarlığa düşürmemelidir. '71 devrimcilerinin açtığı devrim bayrağı bugün TKİP'nin elindedir ve işçi sınıfı devrimciliğinin yıkılmaz çizgisinde taşınmaktadır. Partimiz siyasal sahneye çıktığından beri tasfiyeci dalgalara ilkelere dayalı bir sarsılmazlık ve kararlılıkla göğüs germektedir. Bu kez de öyle olacaktır. Kaldı ki TKİP bugün her zamankinden daha güçlü, etkin ve deneyimlidir. Böyle bir TKİP,

Türkiye'nin devrimci damarını ve birikimini kararlılıkla, dişi ve tırnağıyla savunacak ve ayakta tutacaktır. Bu bizim için devrim ve sosyalizm davasına karşı tarihi önemde sorumluluk olduğu gibi, dünün ve bugünün devrimci kuşaklarına karşı da ödenmesi gereken bir borçtur.

Partimizin Kuruluş Bildirisi'nde şu cümleler yer almaktadır: "Partimizin kuruluşu, onyıllardır bu topraklarda devrim ve sosyalizm davası uğruna kavga vermiş, emek harcamış, acı çekmiş, büyük yığıtlık örnekleri sergilemiş dünün ve bugünün devrimci kuşaklarının yarattığı birikimin güvenceye alınmasıdır."

Bugün bu sözlerin her zamankinden çok daha fazla anlam kazandığı bir tarihi dönemden geçiyoruz. Partimiz tarihi misyonunun ve güncel sorumluluklarının bilincindedir. TKİP devrimi, devrimci iktidar iradesini, sosyalizmi temsil eden bir partidir. İlkeleri, programı, pratiği, gelenekleri, değerleri bunun kanıtı ve güvencesidir.

Gün TKİP saflarında birleşme ve kenetlenme günüdür. 30 yıllık parti ve gruplar yozlaşırken ya da siyasal yaşamdan silinip giderken, TKİP işçi sınıfı devrimciliği çizgisinde kararlılıkla yolunu yürümekte, dinamik gelişme çizgisini günden güne güçlendirerek sürdürmektedir. Tüm samimi devrimcileri ve devrim davasına umut bağlamış emekçileri, bu farklılık üzerine düşünmeye, gerçeği anlamaya, TKİP saflarında yer almaya çağırıyoruz. Geleneksel solu saran tasfiyeci çürüme ve savrulmalara günümüzde verilecek en anlamlı yanıt budur.

Hepinizi bir kez daha içten devrimci duygularla selamlıyorum...

**Yaşasın Türkiye Komünist İşçi Partisi!
Yaşasın proletarya devrimi ve sosyalizm!**

Esenyurt BDSP çalışmalarından...**Günü kazanarak geleceğe hazırlanıyoruz!..****Devrimci sınıf programından alınan güç**

Düzenin Amerikancı partilerinin sahte vaatlerle, yalanlarla süsledikleri, trilyonlar harcayarak gerçekleştirdikleri cafcıflı seçim çalışmaları sürerken sınıf devrimcileri de en zor koşullarda ve son derece sınırlı olanaklarla bir çalışma yürütüyorlar. Sınıfın devrimci programının propagandası temelinde emekçileri örgütlenmeye, mücadele etmeye ve sömürüye, çürüten kokuşan kapitalizme son vermeye çağırıyorlar.

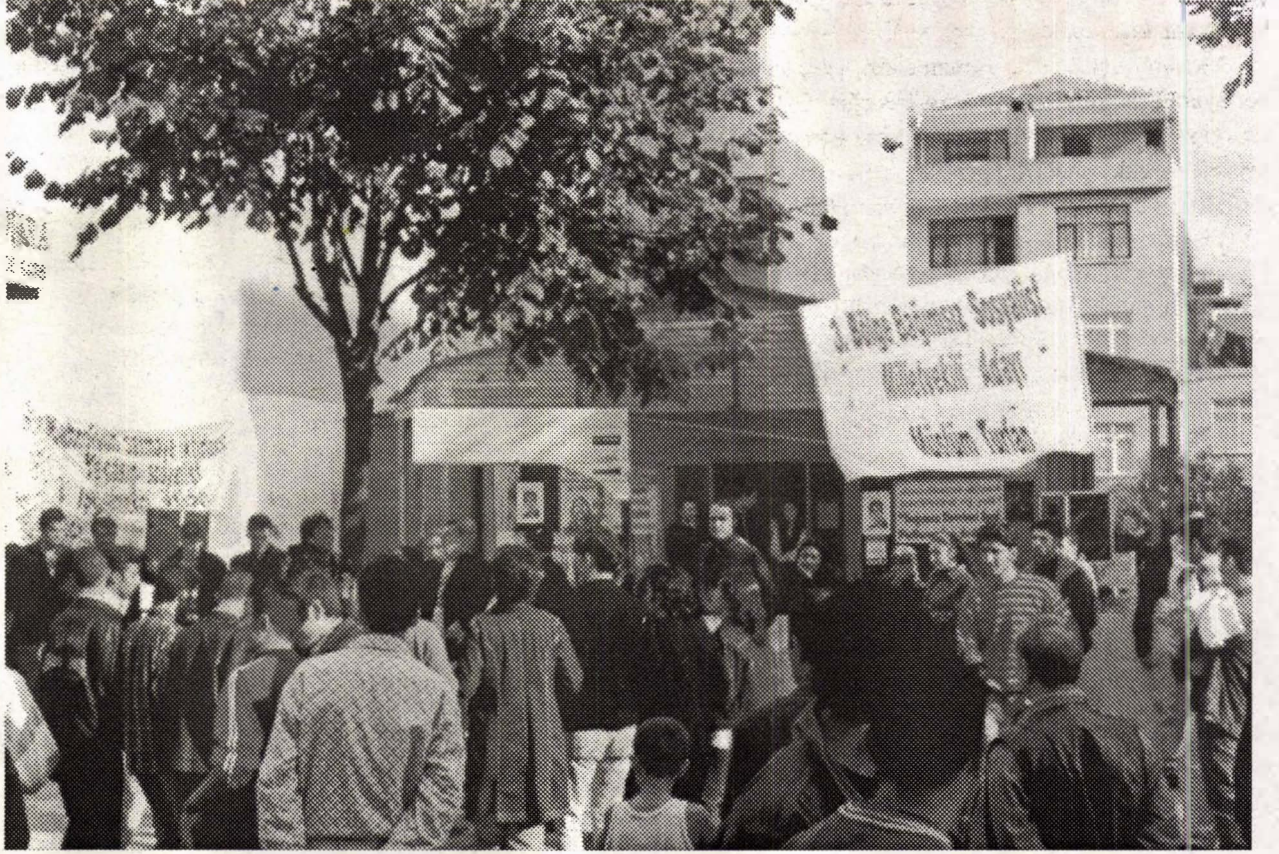
Sınıf devrimcileri bu çalışmada yalnızca programlarından aldıkları güce ve emekçilere duydukları güvene dayanıyorlar. Güçlerini işçi sınıfının tarihsel mücadelesinden, cüretlerini devrimci sınıf programından alıyorlar.

Bugün aslanan, çözüm diye kendilerini pazarlayan Amerikancı düzen partilerinin karşısında işçi ve emekçilerin devrimci sınıf programına dayalı bir bayrak yükseltmek, bu cüretle bir çalışma yürütmektir. Bu çabanın bugünkü somut karşılığı ne olursa olsun, sınıf devrimcileri, yapılması gereken bu görevin bilinciyle bir çalışma yürütüyorlar. Bu görevi yerine getiriyor olmanın verdiği politik güvenden daha büyük bir kazanım olamaz.

Onbinlerce emekçiye ulaşabilmiş olmanın önemi

Her koşulda devrimci sınıf programını işçi ve emekçilere ulaştırma, onları bu temelde mücadeleye kazanma bilincine dayalı bu cüretli çıkış, daha şimdiden politik anlamına kavuşmuş bulunuyor. Programımız, çalışmamız emekçilere güven ve umut aşıyor.

Bu kadar az olanakla, bu kadar kısa süre içinde koca görevlerin altına omuzlarımızı sürerken, bir anda binlerce emekçiye kazanmayı elbette beklemiyorduk-beklemiyoruz. Ama iddialarımız doğrultusunda ortaya

koyduğumuz ısrarlı çaba ve emek, bizi ilgiyle izleyen emekçi dostlarımıza bir güven aşıyor. Genç ve yeni güçlerimize kısa bir zamanda kendilerini sinama ve geliştirme imkanları sunuyor. Toplamda ise sınıfın devrimci programı ve partisi kendisini sinama, yeni olanaklar yaratma, deneyim ve güç biriktirme imkanlarına kavuşuyor.

Sınıfın devrimci programını ve devrimci çözümünü her çalışma bölgesinde onbinlerce işçi ve emekçiye ulaştırmış, onlarla şu ya da bu düzeyde bir bağ kurmuş olmak bile kendi başına kayda değer kazanımdır. Ve gerisi mutlaka gelecektir. Esenyurt BDSP çalışanları olarak 4 Kasım'ı ve yeni görevleri bu bilinçle karşılamaya hazırlanıyoruz.

20 fabrikaya doğrudan , 6 fabrika güzergahına ise servis dağıtımı yoluyla ulaştırdık.

Esenyurt'taki tüm mahallelere (Örnek, Bağlarçeşme, Yenimahalle (Kıraç, Fatih, Sonevler, Tokat, Parseller, Tabela, Balık yolu, Bulut-Yenikent vb.) ve Merter'den başlayarak E-5 güzergahına elden dağıtım gerçekleştirdik. Yeni malzemelerle propaganda çalışmalarımız çeşitlenerek ve yayılarak devam edecek.

Materyal dağıtımını dışında emekçilere doğrudan sesleniyoruz. Bu amaçla fırsat buldukça kahve konuşmaları yapıyor, ev toplantıları düzenliyoruz. Fabrika işçilerinin katıldığı toplantılarda seçimleri ve işçilerin yaşadığı sorunları, çözüm yollarını tartışıyoruz. Önümüzdeki günlerde bu türden etkinliklere ağırlık vererek daha geniş kesimlere ulaşmayı hedefliyoruz.

Sabahın erken saatlerinden başlayıp gecenin geç saatlerine kadar süren seçim çalışmalarımızın önemli bir ayağını ise seçim bürolarımız ve bürolarımızı ziyarete gelen emekçilerle sohbetlerimiz oluşturuyor. İki seçim büromuz da bu anlamda hiç boş kalmıyor. Üçüncü seçim büromuzu da devreye sokarak çalışmamıza yeni bir mevzi daha kazandırdık. Bürolarımız emekçi semtlerinde olduğu için doğal olarak ziyaretler akşam saatlerinde yoğunlaşıyor. Ağır çalışma koşulları altında ezilen emekçiler yorgun olmalarına rağmen iş çıkışında bürolarımıza uğruyor, yapılacak iş varsa bir ucundan tutuyorlar. Dün yalnızca çalışmalarımızı izlemekle yetinen bir kısım işçi ve emekçi, bugün küçük de olsa katkılarını sunuyor, platformumuzu sahipleniyorlar.

Bu ziyaretler boyunca çeşitli sorularla karşılaşılıyor, hemen her konuda tartışma yürütüyoruz. Başlangıçta varolan kaygıları, bir takım geri eğilimleri bu tartışmalarla gidermeye çalışıyoruz. Bu kaygı ve eğilimlerin kaynağını, işçilerin kendi sınıflarına, kendi güçlerine olan güvensizlik oluşturuyor. Bu istisnasız bütün yeni ilişkilerde gözlenen bir olgu. Dolayısıyla çalışmamızın da ağırlık noktasını buraya vermeye

Sefaköy BDSP çalışmalarından...**Emekçiler BDSP'yi destekliyor**

İnönü Mahallesi ve diğer mahallelerde "Çözüm ne seçimde ne mecliste! Çözüm devrimde ve sosyalizmde!" başlıklı bildirilerimiz ile Sefaköy-Esenyurt İşçi Kültür Evleri imzalı **Bağımsız Devrimci Sınıf Platformu**'nun bağımsız sosyalist milletvekili adayını destekleyen bildirilerini dağıttık. Dağıtım sırasında bölgede yaşayan emekçi halkın materyallerimize ilgisi, sempatisi ve desteği oldukça olumluydu.

Yaptığımız sohbetlerde insanların baskı ve sömürüden, işsizlikten, yoksulluktan, yokluktan vb. uygulamalardan oldukça bıkmış ve nefret etmiş olduklarını gözlemledik. Bu öfke ve tepkinin bir sonucu olarak birebir ilişkilerimizde bize duydukları güveni tüm samimiyetleri ile ifade ettiler. Bu bizi daha çok motive etti, özgüvenimizi güçlendirdi.

Buradan aldığımız güç ve moralle emekçilere platformumuz etrafında örgütlenme çağrısı yaptık. Sorunlarımızın çözümü için toplumsal bir devrimin zorunluluğunu ve gerekliliğini anlattık. Gerçek kurtuluşun sosyalizmde gerçekleşeceğini ifade ettik. Bunun için bulunduğumuz her alanda örgütlenmek ve mücadele etmek gerektiğini belirttik. Tüm bu söylediklerimiz emekçiler tarafından destek gördü. Bazı emekçiler bizleri destekleyeceklerini, devrim ve sosyalizm davasına güç vereceklerini daha somut biçimde ifade ettiler.

BDSP çalışanları/Sefaköy

Yoğun ve çok yönlü bir sınıf seferberliği

Ekim ayı başından itibaren hızlandırdığımız seçim çalışmaları bir dizi propaganda materyalinin dağıtımını ve etkinlikle genişleyerek sürüyor. Binlerce emekçiyle dolaylı ve dolaysız olarak ilişkiye giriyor, onlara platformumuzun propagandasını yapıyoruz. Şimdiye kadar 26 bin BDSP seçim bildirgesi, 3 bin **İşçi Kültür Evi** destek bildirisi, 4 bin **Esenyurt İşçi Bülteni** destek bildirisi ve gençlik bildirileri dağıtıldı.

Aynı süre içinde temel güzergahlara 4 çeşit afişleme yapıldı. Seçim materyallerimizi bölgedeki

çalışıyoruz.

İşçiler, görece biraz daha ileri olanları bile, çözümünü kendi dışlarında görüyorlar. Düzene, düzen partilerine güvenmiyor ve inanmıyorlar, ancak bir çözüm de bulamıyorlar. Bu anlamıyla düzen partilerinin yalanlarına kanmayan işçilerde göze çarpan ilk şey umutsuzluk. Onlara hiç kimsenin kendilerine hazır bir çözüm sunamayacağını, çözümün sınıfın örgütlü mücadelesinde olduğunu, tüm çabamızın da buna katkıda bulunmak olduğunu anlatıyoruz. Yükselttiğimiz bayrak altında birleşmeye ve mücadeleye çağırıyoruz. Propagandamızın yanı sıra pratiğimizin kendisi de kafalarını açmada, kaygılarını gidermede son derece etkili oluyor.

3 Kasım'a çok az bir zaman kaldı. Güç ve olanaklarımızı zorlayarak çalışmalarımızı sürdüreceğiz. Ortaya koyduğumuz emeğin ve çabanın hiçbir zaman boşa gitmeyeceğini biliyoruz. Tam bir seferberlik içinde 4 Kasımlar'a hazırlanıyoruz. Kuşkusuz ki eksiklerimiz ve yetersizliklerimiz var. Bunları bizzat çalışma içinde ve emekçileri seferber ederek gidereceğiz. Umudu böyle büyüteceğiz. Çalışmamızı, mücadelemizi hergün bir adım daha ilerleterek zaferi kazanacağız.

BDSP Esenyurt-Depo seçim bürosu çoşkulu bir şenlikle açıldı

20 Ekim tarihinde Esenyurt-Depo durağındaki ikinci seçim büromuzu çoşkulu bir şenlikle açtık. Açılış öncesi yüzlerce duvar ilanı astık. Bin adet davetiyeyi elden dağıttık. 16 bin el ilanını ise semtlerde kullandık. Seçim bürosunun olduğu bölgedeki kahvehanelerde kısa tanıtım ve davet konuşmaları yaptık.

Açılış günü müzik yayını ve propaganda konuşmalarıyla etkinliğimize erken bir saatte başladık. Özellikle caddeye kurduğumuz ses düzeneğini kullanmamız son derece etkili ve isabetli oldu. Büromuz küçük olduğu için etkinliğimizi bahçeye ve caddeye taşıma kararı almıştık. Böylece birkaç saat önce başladığımız materyel dağıtımı ve konuşmalarla yüzlerce insana, semt sakinlerine seslendik.

Saat 15:00'de halaylar ve Grup Eksen'in konseriyle etkinliğimize başladık. Ardından platformdan bir çalışmamız ve 3. bölge milletvekili adayımız Müslüm Turfan, seçimlerin niye çözüm olmadığı, bu düzenin emekçilerin sorunlarını niçin çözme gücünden ve niyetinden yoksun olduğu, her tarafı kaplayan çürüme ve yozlaşma, Amerikan emperyalizminin Irak'a dönük saldırı hazırlığı ve İşbirlikçi sermaye iktidarının bu savaşta oynadığı uğursuz rol, savaşın emekçilere faturası ve emekçileri bekleyen görevler konusunda etkili birer konuşma yaptılar.

Ardından sorulara ve serbest konuşmalara geçildi. On kadar katılımcı söz aldı. Çoğu işçi ve emekçi olan bu katılımcı arkadaşlar daha çok sınıfın maruz kaldığı ağır sömürü koşulları, savaş ve Kürt sorunu konusunda konuşmalar yaptılar, soru sordular. Konuşmacılardan birinin oy verecek bir parti bulamadığını, platformun bu konuda ne dediğini öğrenmek için etkinliğe katıldığını, sorularına yanıt bulduğunu söylemesi ve herkesi platforma destek olmaya çağırması oldukça anlamlıydı.

Serbest konuşmalardan sonra sırayı şiir grubu aldı. Ardından grup Eksen marşlarla kitleyi coşturdu. Etkinliğimizi halaylarla ve sloganlarla bitirdik.

Bahçeye koyduğumuz sandalyeler yetersiz kaldığı ve yer dar olduğu için emekçilerin yarısı etkinliği caddeden ve ayakta izlemek zorunda kaldılar. Saatler ilerledikçe soğuyan havaya rağmen katılımcılar yerlerini terketmeden etkinliği sonuna kadar izlediler. Arada yaptığımız çay servisleriyle, kısa da olsa açtığımız bire bir sohbetlerle soğuktan titreyen emekçilere sıcak bir ortam yaratmaya çalıştık.

Başından sonuna kadar 150'ye yakın insan büyük bir dikkatle etkinliği izledi. Sokaktan geçen yüzlerce insan ise zaman zaman da olsa etkinliğe katıldı. Cadde üzerindeki esnaflar ve semt halkı da pencerelerinden, balkonlarından, dükkanlarının önünden büyük bir ilgi ile etkinliğimize kulak verdi. 6 saat boyunca yüzlerce insana seslenerek bir kısmıyla yakın ilişki kurmayı başarmış olmamızın, devrimci emeğin hiçbir zaman boşa gitmeyeceğini görmemizin verdiği güvenle çalışmalarımızı sürdürüyoruz.

BDPS çalışanları/Esenyurt

Anadolu Yakası BDSP çalışmalarından gözlemler...

BDSP'nin seçim bildirgelerinin dağıtımının bir halkasını fabrika dağıtımları oluşturdu. Bildirgelerimizden onbinlercesini bölgemizdeki emekçilere ulaştırmış bulunuyoruz.

Emekçi semtlerinde oldukça farklı tepkiler aldık. Yoğun olarak aldığımız tepkilerin başında uzattığımız bildirgeleri almak istememeleri ya da aldıktan sonra küfür etmeleri idi. Tepkilerinin nedeni, kendilerine onyıllardır vaatler verip başa geçtikten sonra kendilerini unutan, yoksulluklarına yoksulluk katan düzen partilerinin sahtekarlıklarıydı. Emekçilerin olumsuz da olsa tepki vermeleri onlarla diyalog kurmanın bir imkanıydı. Bu tepkiyi veren herkesle sohbet edip tartışmaya çalıştık. Bildirgemizde yazanları okuyup anlattık. Bizlerin de kendileri gibi düşündüğünü ve aynı sorunları yaşadığını ifade ettik. Konuştuklarımızın birçoğu bizlere hak veriyordu, fakat gene de umutsuzdular. Umutsuz olanlar bizim yaptıklarımızın anlamlı olduğunu, ancak yalnız bırakıldığımız için fazla bir şey yapamayacağımızı söylüyorlardı. Bu söylemlere karşılık bizleri desteklerse çoğalacağımızı söylüyorduk.

Bizlerin sınıf devrimcisi olduğumuzu ve bildirgemizi anlayanlar ise iyi niyetli desteklerini sundular. Bazıları ise (bunlar daha çok düzen partilerinden hala medet umanlardı) "hayırlısı kim ise o gelsin başa" diyorlardı. Bizler de artık hayırlı olan hiçbir düzen partisi kalmadığını, bu düzenin partilerinden bir şey beklememeleri gerektiğini anlattık. Acılarının, yoksulluklarının kaynağının bu düzen ve partileri olduğunu, sorunlarını ise ancak örgütlenerek, mücadele

ederek çözebileceklerini ifade ettik. Tüm bu söylediklerimize ilk tepki olarak çok olumlu cevaplar vermeseler de 4 Kasımlar'da bu sözlerimizi hatırlayacaklardır.

Emekçi semtlerinden sonra bildirgemizi fabrikalara ulaştırdık. 7 fabrikada dağıtım yaptık. Fabrika dağıtımları daha canlı ve coşkulu oldu. Yıllardır oralara farklı materyallerimizle gittiğimiz için sıcak bir ilgi ile karşılandık. İlk gittiğimiz fabrika Kurtköy sanayide bulunan bir metal fabrikasıydı. İşçiler hem bildirilerimize, hem de bizlere oldukça alışık. Fabrika mücadele geleneğinin olduğu bir fabrikaydı. Bildirgelerimizi oldukça coşkulu bir ilgiyle karşıladılar. Bildirgeyi es geçen bir işçiye, bir diğer işçi elimizden aldığı bildirgeyi "yoldaş sana evrakını getirmiş" diyerek uzattı. Ertesi gün için planladığımız 3-4 fabrika dağıtımını farklı yoğunluklarımızdan dolayı daha sonra yapmak durumunda kaldık. Yaptığımız 4 fabrika dağıtımında da olumlu tepkiler aldık. Bizleri tanıyan birçok işçi destekleyen sözler söylediler. İşçilerden birinin evine de bildirgemizi ulaştırmış. Fabrikada tekrar karşılaştığımızda bizi evine davet etti.

Fabrika dağıtımlarımız devam edecek. İşçileri hem semtlerinde, hem de fabrikalarında kuşatmaya devam edeceğiz. İşçilerle yüzyüze gelmek, sınıfın partisinin politikalarını onlara taşımak oldukça heyecan verici. Kilometrelerce yol yürüsek de coşkumuz azalmıyor, tersine daha da artıyor. Çünkü bu çabalarımızın meyvesini toplayacağımızı biliyoruz. Bu da herşeye değer.

BDSP çalışanları/Anadolu Yakası

GOP BDSP çalışmalarından...

Tüm coşkumuzla faaliyete yükleniyoruz!

Seçim kampanyamız tüm hızıyla sürüyor. Düzen partileri işçi sınıfı ve emekçileri etkileyebilmek için tüm gücüyle çalışıyor. Mitingler, afiş çalışmaları, basın açıklamaları, sahte vaatler... Herkes kendi cephesinden seçim hazırlıklarını sürdürüyor. Bağımsız Devrimci Sınıf Platformu olarak biz de seçimlere bakışımızı ortaya koymuş bulunuyoruz. Bu doğrultuda yoğun bir faaliyet içerisindeyiz.

İşçi ve emekçilere düzenin teşhirinin yanısıra programımızı anlatarak ve düzenin pisliklerinin ancak devrimle ortadan kalkacağını söyleyerek seçim çalışmalarımıza devam ediyoruz. Kurtuluşun sosyalizmde olduğunu anlatan her konuşma, dağıtılan her bildiri, emek harcanan her tartışma, işçi ve emekçilerle her buluşma, düzen ve onun seçim politikasına vurulan bir darbedir. Bu bilinçle çalışmalarımıza hız kazandırmış bulunuyoruz.

Yaklaşık 5 bin adet **BDSP** seçim bildirgesini GOP'daki işçi ve emekçilerle buluşturmanın heyecanı ile çalışmalarımız sürüyor. Dağıtım yaptığımız bölgelerde bildirgelerimize olan ilgiyi gözlemlemek mümkün. Düzen partilerinin hepsinin aynı programı olduğunu, meclise girmek ile sorunlarımızın çözülemeyeceğini anlatmaya çalışıyoruz. İlk önce bizi düzen partilerinden zannedip sinirleniyorlar; ardından bağımsız sosyalist adaylarımız var deyince bizi dinlemeye ve fikirlerini paylaşmaya başlıyorlar. Örneğin yaşlı bir teyze, "Ver bakalım oğlum okuyalım, bayağı uzun zaman oldu bir şeyler okumayalı" diyor.

Faaliyet yürüttüğümüz bölgede Kürt yoksul emekçileri yaşıyor. DEHAP'ın seçim bürolarının bulunduğu yerlere dağıtım yapıyoruz. Bildirilerimizle Kürt halkına da sesleniyoruz.

Bir lise öğrencisiyle sohbetimizi koyulaştırıyoruz. Bir genç kardeşimiz "düzen partilerinin hepsinin ne yaptığı ortada, bakalım siz ne diyorsunuz" diyerek bildirgemizi okumaya başlıyor.

Emekçi semtlerindeki yoksulluğu gördükçe sınıf kinimizle birlikte faaliyete daha çok yükleniyoruz. Bitirdiğimiz bir mahallenin ardından biraz soluklanıp yeni bir mahalleye giriyoruz. Burada da hızla dağıtımımızı bitiriyoruz. Bitirdiğimiz mahallenin sonunda bir esnaf "bize kalmadı mı?" diye sitemde bulunuyor. İşçi ve emekçilerle buluşmamızda gösterilen ilgi moralimizi daha da yükseltiyor. Bir mahallede genç bir grup bildirgemizi heyecanla okumaya başlıyor. Özellikle gençliğin ilgisi bize mutluluk veriyor. "Bu nedir? Ne dağıtıyorsunuz?" soruları arasında saat 20:00 gibi dağıtımımızı bitiriyoruz.

İşçi ve emekçilerin güzel günlere olan inancını çoğaltmaya çalışmanın, onları işçi sınıfının devrimci programı altında savaştırmaya, mücadele etmeye çağırmanın onuruyla bölgeden ayrılıyor.

İşçi sınıfının devrimci programı altında birleşelim, savaşalım, kazanalım!

BDSP çalışanları/GOP

Ankara Hüseyingazi BDSP çalışmalarından...**Sermayenin seçime emekçilerin devrime ihtiyacı var!**

Sermaye düzeninin artık hiçbir şey veremediği emekçilerin güncel çıkarlarını temsil eden Bağımsız Devrimci Sınıf Platformu, mümkün olan en geniş kapsamda çalışmalarını sürdürüyor.

Hüseyingazi semtinde bağımsız sosyalist aday Mustafa Uğur Akkaya'nın seçim bürosu, açıldığı günden bu yana burada yaşayan emekçilerin ilgi odağı oldu. İnsanların böylesi çalışmalara, devrimci faaliyetlere alışık olmadığı Hüseyingazi'de, her yerini devrimci şiarlarla ve kırmızı bayraklarla donattığımız seçim bürosu semtte yaşayan tüm insanların dikkatini üzerine çekti. Daha önce böyle bir çalışmayla karşılaşmamış işçiler, emekçiler, gençler seçim bürosuna gelerek bizlerle tanıştılar, amaçlarımızı öğrendiler, bu insanların bir çoğu çalışmamızı destekleyeceklerini söyleyerek ne yapabileceklerini sordular. Sermaye düzeninden umudunu kesmiş olmakla birlikte ümitsizlik taşıyan bu insanların çalışmamıza yaklaşımları, onun bir parçası olmak istemeleri bizi de heyecanlandırdı.

Hüseyingazi, Ankara'nın en yoksul semtlerinden birisi. Burada yaşayan insanların bir çoğu Siteler'de asgari ücretin de altında komik ücretlerle çalışmaktalar. Birçok genç eğitim olanaklarından ya hiç yararlanmamış, ya da çok küçük yaşlarda eğitimini yarıda bırakarak çalışmaya başlamış. Yine özellikle gençler düzenin yoz kültürüyle zehirlenmiş valkol ve uyuşturucu bağımlısı olanlar var. Buna rağmen büromuza gelip bizimle konuşmalarının ardından yaşamlarında belki de ilk defa bir alternatifle karşılaşılıyorlar ve değişmek konusunda çaba harcayacaklarını söylüyorlar.

Bunun en güzel örneklerinden biri, bir genç arkadaş, bir yandan seçim bürosundaki arkadaşlarımızın yardımıyla okuma yazma öğreniyor, bir yandan da koşullarının izin verdiği ölçüde çalışmamıza destek veriyor. Okula gidememiş olan bu arkadaşın küçücük vücuduyla bütün gece halde hamallık yaptıktan sonra sabahın erken saatlerinden akşama kadar bize yardımcı olması, okuma-yazma öğrenmek konusundaki olağanüstü çabası geleceğin sınıf devrimcilerinin neler yapabileceğinin de somut bir ifadesi oluyor.

BDSP'nin sadece bugünü değil geleceği kazanmak noktasındaki iddiası da, içi boş sözlerden değil fakat tam da bu türden bir pratikten geliyor. Bizi seçim bürosunda gençlere okuma-yazma öğretirken gören emekçiler de sadece seçimle sınırlı bir çalışma yürütmediğimizi görerek alışık olmadıkları bu durum karşısında kendilerinde oluşan olumlu izlenimi ve güveni aktarıyorlar.

Şiarlarımızı kitlelere ulaştırıyoruz

BDSP çalışmaları sınıf devrimcilerinin iddia ve cüretine yakışır tarzda sürüyor. Yaygın afiş ve bildiri dağıtımının yanı sıra Ankara'nın çeşitli semtlerine asılan pankartlarla çalışmalarımızı sürdürüyoruz. Hüseyingazi, Dikmen, Tuzluca'yır ve Şirintepe'ye astığımız, devrimci şiarlarımızın yazılı olduğu pankartlarımız emekçilerin yoğun ilgisiyle karşılandı.

Ayrıca Ankara'nın en işlek yerlerinden biri olan Yüksel Caddesi'nin iki yerine "Tek yol devrim, kurtuluş sosyalizm!" ve "Yeni Ekimler için ileri!" yazılı pankartlarımızı astık.

BDSP/Ankara

Yine Kürdistan'dan çalışmak için Ankara'ya gelen bir inşaat işçisi arkadaşın sokakta çalınan Kürtçe müzikleri duyarak büromuza gelmesi ve daha sonra da her akşam tek başına ya da arkadaşlarıyla beraber büromuza mutlaka uğruyor olması böylesi bir örnektir. Bu sınıfın bir kez kenetlendiğinde çözülemediğini gösteren güzel bir deneyimdi bizim için.

Semtte yaptığımız dağıtımlar esnasında da daha önce bizim çalışmamızla ya da herhangi bir devrimci çalışmayla karşılaşmamış yüzlerce insanın kapısını çalarak kendileriyle konuşma şansı yakaladık. Başlangıçta bir parça yabancı buldularsa da ard arda evlerine konuk olmamızdan sonra bize güven duymaya ve ümitsizlikten sıyrılarak mücadeleye yakınlaşmaya başladılar. Tek tek kapılar çalınarak ve **BDSP** anlatılarak yüzlerce merkezi BDSP bildirgesi ve adayın bildirilerinden dağıtıldı. Ayrıca yaptığımız açılış şenliği ve toplantılarımızın çağrıları da aynı kapsamda dağıtıldı. Afişleme için uygun yer bulmakta yaşanan sıkıntılara rağmen 150 kadar merkezi afiş ve bir o kadar da yerelde çıkarılan çağrı afişlerinden yapıldı.

Yine pazar günlerinin yoğunluğu dolayısıyla cumartesi yaptığımız kahvehane dağıtımlarında istediğimiz sayıda emekçiyle konuşamamış olsak da 500'ün üzerinde bildiri dağıtıldı ve yaklaşık on kahvehane ve dernekte konuşma yapıldı. Bunlar içinde sahiplerinin MHP'li olduğu kahvelerde yapılan dağıtımlar ise özel bir ilgiyle karşılandı. Bu insanlar gerici-faşist partilerin oldukça güçlü olduğu bölgede sınıf devrimcilerinin cüreti karşısında geri adım atarak dağıtım yapmamıza ve konuşmamıza karışmadılar.

Siteler'de de iş çıkışında yapılan dağıtımımızda 2 binin üzerinde materyal kullandık. Burada elimizden geldiğince mesaiye kalan ya da otobüs ve dolmuş bekleyen işçilerle konuşmaya çalıştık. Kısa sohbetlerin yanı sıra bildirileri uzatırken "Amerikancı düzen partilerine oy yok!", "Ücretli kölelik prangalarını kiralım!", "Bağımsız sosyalist adayı destekleyelim!" gibi şiarlarla seslendik bu işçilere. Önümüzdeki günlerde Siteler'e daha sık gideceğiz.

Tam bir sömürü cehennemi Siteler'de işçilerin yanı sıra cadde üzerlerindeki lüks

mağazalara mobilya almaya gelmiş insanlarla da karşılaştık. Kendisi de bir işçi olan adayımızın sınıf kimliği konusundaki iki farklı bakış bizi şaşırtmadı. Bir yanda adayı kendilerinden biri olarak gören ve gurur duyduğunu söyleyen işçiler, bir yandan da onu kendilerinden hakir gören, politika yapmak için kravat takmak gerektiğini sanan burjuvalar... Bu durum aynı zamanda iki sınıfın insana bakışını da ortaya koyuyordu. Yine semtte kurulu tek ilerici kurum olan Battalgazi Halkevi'nin Şenliğine mesaj gönderdik. Semtin farklı yerlerinde, hatta aday göstermemiş olduğumuz 2. bölgeye giren yerlerinde de yaptığımız yaygın dağıtımlarda 10 bine yakın bildiri kullandık.

Teknik eksikliklere rağmen yoğun bir çalışmayla hazırladığımız

pankartlarımızı semtteki caddelere astık böylece emekçi semtlerinin gerçekte buraları ancak seçim dönemlerinde hatırlayan Amerikancı-IMF'ci düzen partilerine değil gerçekten emekçileri temsil edenlere ait olduğunu da kanıtlamış olduk.

Seçim çalışmamızın bir diğer önemli ayağını da ev toplantıları oluşturuyordu. Akşamları yaptığımız toplantıların yanı sıra bir takım aksamalar sonucu gecikmiş olsa da gündüzleri emekçi kadınlarla yapılacak ev toplantıları da planladık ve somut adımlarını attık. Yıllarca çeşitli düzen partilerinin oy deposu olmuş bu bölgede, yaptığımız ev toplantılarında öncesindeki anket çalışmamızın sonuçlarından da yararlanarak CHP başta olmak üzere düzen partilerini teşhir etmeyi kararlaştırmıştık. Ancak gittiğimiz bir çok evde özellikle yeni katılımlardan sonra CHP'ye öfke duyan emekçilerle karşılaştık. Onlar bu partinin ve benzerlerinin konumunu yaşadıkları deneyimlerle de zenginleştirerek bizden daha iyi anlattılar. Geriye kalan "Ama başka da kimse yok ki...", "ne yapabiliriz ki..." türünden yakınmaları sınıfın devrimci programını anlatarak yanıtladığımızda son derece olumlu bir tablo oluştu ve biz aldığımız destek sözleriyle ve emekçi insanların paylaştığımız çaylarının sıcaklığıyla bu evlerden ayrıldık.

Özellikle yıllarca Mamak Belediyesi'nde çalışmış bir işçinin tavrı son derece anlamlıydı. Kendisi de CHP'nin kadro açmasıyla işe girmiş olan bu işçi, bir çok akrabası CHP'li olmasına rağmen CHP'nin seçim bürosuna uğramıyor ve oy vermeyeceğini söylüyor. Nedenini soranlara, şimdi CHP adayı olan İsmail Değerli'nin belediye başkanı olduğu dönemde hem maaşlarını ödemediğini, hem de evini yıktığını, böylelerinin ilerici değil faşist olduklarını söylüyor.

Katıldığımız hemen tüm ev toplantılarında emekçilerin düzene hıncının bilendiğini görüyoruz. Bu da biz sınıf devrimcilerinin görevlerinin ağırlığını ortaya koyuyor. Eğer biz işçi sınıfının bu öfkesini örgütleyebilir ve sosyalist bilinçle tavında dövebilirsek, yarının özgür ve sömürsüz dünyasını yaratabiliriz. Emekçilerin evlerinin yıkılmadığı, gençlerin uyuşturucu kullanmadığı, çocukların hamal olarak çalışmadığı, kısacası gündüzlerinde sömürülmediğimiz, gecelerinde aç yatmadığımız bir dünya...

Hüseyingazi'den BDSP çalışanları/Ankara

Dikmen BDSP çalışmalarından...

Dikmen bölgesinde BDSP çalışanları olarak seçim bürosunun açılışından sonra daha planlı ve kolektif bir çalışma yürütmeye başladık.

Sınırlı güçlerimizle yoğun bir çalışma örgütlemeyi başardık. Çalışmalarımızda özellikle BDSP bildirgesini ve programımızı ön plana çıkarmayı hedefledik. IMF programını ve ABD saldırganlığını yoğun olarak işleyen, buradan düzen partilerini teşhir eden, çözümün işçi ve emekçilerin örgütlü mücadelesinden, gerçek kurtuluşun ise devrim ve sosyalizmden geçtiğini vurgulayan konuşmalar ve sözlü ajitasyon planlandık.

Bu perspektifle çalışmalarımızı gün gün planlayarak hayata geçirmeye başladık. İki etkinlik planladık.

İlk olarak, İlker Mahallesi'nde adayımızı ve BDSP'yi tanıtan "İşçilerin birliği halkların kardeşliği" adı altında bir şenlik gerçekleştirmeyi hedefledik. 750'yi aşkın davetiye, 800'ü aşkın BDSP bildirgesi ve aday imzalı bildiriye tek tek kapıları çalarak, İlker pazarında konuşarak dağıttık. 20 Ekim'de yapmayı hedeflediğimiz bu şenliğin çalışmasını bir hafta boyunca ısrarlı bir şekilde sürdürdük. 200'e yakın çağrı afişiyle etkinliğimizi ayrıca duyurduk.

Dağıtımlarımızda oldukça sıcak bir ilgiyle ve olumlu tepkilerle karşılaştık. İşçi ve emekçilerin yoğun olduğu bir bölge olmasından kaynaklı

yaptığımız konuşmalarda karşılıklı tartışma ve konuşma fırsatı bulduk. Evlerine adayın kendisiyle birlikte uğrayacağımızı belirttiğimizde kapılarını açacaklarını ifade ettiler.

20 Ekim'de yapmayı düşündüğümüz "İşçilerin birliği halkların kardeşliği!" şenliğini kötü hava koşulları nedeniyle ertelemek zorunda kaldık. Etkinliği 27 Ekim tarihinde gerçekleştirmek için çalışmalarımızı yeniden başlattık. Şenliğimizi şiir dinletisi, müzik grupları, adayın platformu ve kendisini tanıtacağı konuşmalar ve karşılıklı tartışmaların yapılacağı bir etkinlik olarak planladık.

Gerçekleştirmeyi hedeflediğimiz diğer etkinlik ise Dikmen Ahmet Arif Parkı'nda 28 Ekim 2002 tarihinde yapılacak. Etkinliğimizin duyurusunu bir araçla ve çağrı afişleriyle yapacağız.

Sokullu bölgesinde özellikle pazar yerindeki dağıtımlarımızda şiarlarımızı yüksek sesle haykırımız oldukça dikkat çekiyor. Devrim ve sosyalizme ilişkin şiarlarımızı, "Kokuşmuş düzenin kirli adayları bizden oy istiyor, düzen partilerine verilecek oyumuz yok, sorulacak hesabımız var!", "Bizleri açlığa, işsizliğe, sefaletle sürükleyen düzen partilerine karşı işçiler, emekçiler örgütlü mücadeleye!", "IMF ve Amerikan savaş programına oy verme, hesap sor!" şiarlarıyla birlikte haykırıyoruz. Sokullu pazarına bugüne kadar bu şekilde iki kez çıktık. İlk çıkışımızda 750'yi aşkın BDSP ve yine

750'yi aşkın aday bildirisi dağıttık. İkinci çıkışımızda 300'ü aşkın BDSP ve aday bildirgesini dağıttık. Ayrıca Mustafa Uğur Akkaya imzalı "ABD askeri olmayacağız!" pankartını Ahmet Arif Parkı durağına, "Kahrolsun ücretli kölelik düzeni!" pankartını ise Dikmen Caddesi'ne astık. Bölgemizde bu şiarı sadece bizlerin yükseltmesi ayrı bir ilgiyle karşılandı.

Aday imzalı 2 bini aşkın afiş bölgemizde yapmaya başladık. Bugüne kadar 7 bini aşkın BDSP bildirgesi, 7 binden fazla aday bildirgesini dağıtmış durumdayız. Çalışmalarımızda karşımıza çıkan sorunları ve imkanları gün gün değerlendirip bu doğrultuda hareket ediyoruz. Bölgemiz çok geniş olduğu için, işçi ve emekçilerin yoğun olarak bulunduğu yerlerde çalışma yürütüyoruz.

Yapacağımız etkinliklerle birlikte daha yoğun bir süreç Dikmen BDSP'yi beklemektedir. Çalışmamız bugünden ilgi görmeye başladı. İşçi ve emekçi aileler ev toplantılarına ve şiarlarımıza sıcak bakıyorlar. Bu ilgiyi kucaklamak en önemli görevimiz. Azami gücümüzü seferber edip seçim sürecini ve sonrasını politik olarak kazanmak için farklı alternatifleri önümüze koymuş durumdayız. Dikmen BDSP olarak sürece bu ciddiyetle yaklaşıyor ve kolektif bir çalışmayı daha ileriye taşımak için çalışmamızı sürdürüyoruz.

BDSP çalışanları/Dikmen

ODTÜ'de seçim çalışmalarından...

Seçim sürecinde genel olarak yaşanan politizasyon belli sınırlılıkları olsa da ODTÜ'de de yaşanıyor. Bu sürece müdahale edebilmek için çeşitli araçlarla çalışmalarımızı sürdürüyoruz. Genel olarak ajitasyon ve propaganda faaliyeti şeklinde süren faaliyetlerimizin daha geniş bir örgütlülükle sürdürülmesi gerektiği bilinciyle "Bağımsız Devrimci Sınıf Platformu" çalışmalarına başladık. Üç günlük bir afiş çalışması ve üç gün üstüste açılan standıyla ilk toplantısını yapan platform olumlu denebilecek bir katılımı faaliyetlerine başladı. Toplantının içeriği daha çok devrimci seçimin platformunun temel belirlemeleri ve programı üzerine yapılan tartışmalardan ve çeşitli reformist gruplara ilişkin sorulara verilen yanıtlardan oluştu. Toplantının ardından yapılan çalışma daha çok bildiri dağıtımı ve afiş çalışması oldu. Bağımsız sosyalist adayın bildirilerinden ve BDSP broşüründen çok sayıda kullanıldı. Bu hafta içinde de Bağımsız Devrimci Sınıf Platformu bildirgesini yaygın bir biçimde ve insanlarla diyalog kurarak dağıtacağız.

Yanı sıra seçim çalışmalarına Ekim Gençliği olarak da hız vermiş bulunuyoruz. Ankara Ekim Gençliği ve merkezi gençlik bildirilerinden binlerce adet kullandık. Yüzlerce Kızıl Bayrak ve Ekim Gençliği afişini okulun her yerine ve hergün astık. Afiş ve bildiri çalışmamız gününbirlik sürüyor. Ayrıca Ekim Gençliği standlarında Kızıl Bayrak ve Ekim Gençliği satışı ve bildiri dağıtımı gerçekleştirildi. Açtığımız standı ajitasyon konuşmaları ve çevredeki insanlarla birebir tartışmalar için de kullandık.

Ekim Gençliği'nin yeni sayısını da yaygın bir şekilde kullanıyoruz. Ekim Gençliği'ni tüm okulda, kantinlerde ve yurtlarda her öğrenciyle seçimi ve savaşı konuşmak için bir araç olarak kullanacağız.

ODTÜ Ekim Gençliği

Ankara'daki üniversitelerde BDSP seçim çalışmalarından...

DTCF:

Çevremizdeki yeni güçleri de kapsayan BDSP'nin oluşturulmasının hemen ardından öğrencileri bilgilendirmeye dönük bir çalışma başlatıldı. Alınan toplantıların yanı sıra geniş bir ajitasyon-propaganda çalışması yapıldı. Çalışmalarımızın hız ve yoğunluğunun artarak sürdürüldüğü DTCF'de, merkezi ve yerel afişlerimizin yanı sıra birkaç gün boyunca Ortahacı'de sürdürülen dağıtımlarla bine yakın bildiri kitleye ulaştırıldı.

ODTÜ:

Geçen dönemden beri güçlü bir çalışma yürüttüğümüz ODTÜ'de Ekim Gençliği tarafından örgütlenen açılış şenliği ile seçim çalışmasına da başlamış olduk. Oluşturulan Bağımsız Devrimci Sınıf Platformu yeni güçlere de ulaşarak güçlü bir bileşimi yakalamayı başardı. Sürekli bir afiş çalışmasının yapıldığı ODTÜ'de BDSP, Ekim Gençliği ve Ankara Ekim Gençliği'nin bildirilerinden toplam 2 binden fazla dağıtıldı.

Beytepe:

Bir platformun oluşturulamadığı Beytepe'de merkezi afişlerin yapılmasının yanı sıra binin üzerinde bildiri dağıtıldı. Hacettepe Üniversitesi'nin iki haftalık bir gecikmeyle açılması dolayısıyla istenen düzeyin henüz yakalanamadığı Beytepe'de çalışmalarımız

yoğunlaşarak sürecektir.

AMYO:

İdarenin sözlü ve fiili engelleme çabalarına rağmen kantin afişlendi, defalarca bildiri dağıtıldı. Dağıtımlar esnasında ve bunun dışında tanıştığımız insanlardan bir çoğu seçim çalışmamızı destekleyeceklerini söylediler. Yıllardır kitle çalışması yapılmayan AMYO'da böyle bir destek bulmak bizi de motive etti. Özellikle geçtiğimiz günlerde idarenin afişimize müdahale etmesine izin vermediğimiz ve afişimize yönelik saldırıya yanıt verdiğimiz bir anda kantinde oturan bir çok öğrencinin afişimize sahip çıkması ve soruşturma tehditlerine rağmen taraf olması son derece anlamlıydı.

Ekim Gençliği/Ankara

Adana BDSP'nin seçim çalışmalarından...**Çalışmalarımız büyük bir coşkuyla sürüyor**

BDSP çalışanları olarak yürüttüğümüz seçim çalışmaları büyük bir coşku ile sürüyor. Temel olarak "İşçi sınıfının devrimci programı altında birleşelim, savaşalım!" şiarı ile yürüttüğümüz çalışmalarımız yaşamda karşılığını buluyor.

Bildiri ve afiş faaliyetlerimiz

Yoğunlukla emekçi semtleri ve fabrikalara dağıtımını yaptığımız BDSP'nin seçim bildiregeleri olumlu-olumsuz çeşitli tepkiler alıyor.

Örneğin dağıtım yaptığımız bir sırada, bir bayanın balkondan polisleri görüp bizi koruma dürtüsü ile hemen aşağıya inmesi ve bizi uyarması anlamlı bir davranıştı. Aynı bayan, daha sonra da bizi evine davet etti. Evinde yaptığımız sohbette, kendisinin yıllar önce katledilen bir devrimcinin kardeşi olduğunu öğrendik. Başka bir bölgede ise bir gencin bildirimizi yırtıp attığını gördük. Genç arkadaşta amacımızın ne olduğunu anlattık. Bu sohbetten sonra bizden özür dileyip bildirimizi okumak için bizden bir tane daha istemesi, karşılaştığımız olumlu tepkiler arasındaydı.

Ya da yaşlı bir teyzenin bizi önce düzen partilerinden sanması ve "buraya ne yüzle geliyorsunuz, zaten buralara seçimden seçime gelirsiniz yoksa buraları bildiğiniz yok" demesi, ama amacımızın işçi ve emekçilerin çıkarı ve örgütlü mücadelesi için çalışmak olduğunu öğrendikten sonra ise bu kez "kurban olayım işçi ve emekçilere" demesi de oldukça anlamlıydı.

Bütün bunlar bize işçi, emekçi, genç ve kadınların düzen partilerine duyduğu tepkiyi gösterdi.

Afişlerimizi sınırlı da olsa emekçi semtlerine, fabrikalara ve panolara yapıştırdık. Afişlerimiz de bildirilerimiz gibi yoğun ilgiyle karşılandı.

Ev ziyaretleri

Emekçi semtlerdeki işçi ve emekçilere, çevre ilişkilerimize yoğun ev ziyaretlerinde bulunduk. Yaptığımız toplantılarda yaklaşan emperyalist savaşı, bu savaşın sadece ABD ve onun yerli işbirlikçilerinin çıkarı için olduğunu, kanı üzerinden pazarlık yapılan gençlerimizin bu savaşta kardeş Irak halkının kanını dökeceğini ya da çocuklarımızın bu kirli savaşta

öldürüleceğini anlattık. Oluşacak hükümetin savaşa hükümeti olacağını, yaşadığımız ekonomik çöküntünün ve savaşın faturasının da yine biz işçi ve emekçilere çıkarılacağını, onun için Amerikancı-İMF'ci düzen partilerine oy vermemeleri gerektiğini anlattık.

Bağımsız Devrimci Sınıf Platformu olarak; sorunlarımızın çözümünün bu sistemde olmadığını, çözümün işçi ve emekçilerin sınıf iktidarında, sosyalizmde olduğunu, onun için bağımsız sosyalist adaylara verecekleri her oyun sosyalizm mücadelesinde bir tuğla olacağını anlattık. Ev ziyaretlerinden genellikle olumlu tepkiler aldık.

Bizler Adana BDSP çalışanları olarak 4 Kasım'a bizi taşıyacak olan çalışmalarımızı her geçen gün bıkmadan ve usanmadan daha da hızlandıracağız.

Kahrolsun emperyalist savaşı!**Yaşasın işçilerin birliği, halkların kardeşliği!**

Amerikancı düzen partilerine verilecek oyumuz yok, sorulacak hesabımız var!

BDSP çalışanları/Adana

Adana BDSP çalışmalarından...**Çalışmamızı yeni etkinliklerle güçlendiriyoruz!**

Adana Bağımsız Devrimci Sınıf Platformu (BDSP) çalışanları olarak seçim çalışmasının önemli bir ayağı olan kültürel etkinlikler düzenledik. İlk iş olarak büro üzerinden tanışıp kaynaştığımız Şakirpaşa gençliğinin şiir, müzik, tiyatro ekiplerinde yer almalarını sağlayarak, seçim büromuzun önünde anlamlı iki etkinlik gerçekleştirdik.

İlk etkinlik beklediğimizden daha kitlesel ve coşkulu geçti. Bunda Yürekli Tiyatro Ekibi ile şiir ve müzik gruplarının önemli bir rolü oldu. Öncelikle yeni ve amatör bir girişim olsa da Yürekli Tiyatro Ekibi'nin tamamen kendi üretimi olan "Orgeneral zor durumda" adlı oyun katılımcı kitle üzerinde müthiş bir coşku ve heyecan yarattı. Bu, müzik, şiir ve tiyatro ekibine moral ve motivasyon sağladı. Şiir grubu ilk başta şekilsiz olsa da daha sonra düzene girdi. Etkinliklerde şiir okumak isteyenlerin sayısında artış oldu. Semt gençleri kendi yazdıkları şiirleri de etkinlikte okumak için şiir grubu etrafında toparlanıyor. 100'ü aşkın insanın katıldığı ilk etkinlik coşkulu halaylarla sona erdi.

İlk etkinliğin verdiği moral ve motivasyondan aldığımız güç ve coşkuyla ikinci etkinliğimizin hazırlıklarına başladık. Yürekli Tiyatro Ekibi yine kendine ait "Türkiye'den İnsan Manzaraları" adlı oyunu hazırladı. Şiir grubu ise, Adnan Yücel'in "Yeryüzü aşkın yüzü oluncaya dek", N. Hikmet'in "Akrep gibisin kardeşim" ve Ümit Altıntaş'ın "Başka bir ülke bulamazsın" adlı şiirlerini okudu. Küçük bir çocuğun "Sevgili köylü kardeşlerim" şiirini okumak istemesi zaman sıkışıklığı ve ses cihazındaki bozukluk nedeniyle bir sonraki etkinliğe bırakıldı.

İkinci etkinliğe katılım ilk etkinliğe göre daha azdı. Bunun sebebi, bir önceki gün farklı bir kurumda polisin provokasyon girişimi ile bizim etkinliğimize dönük olarak sivil polislerin psikolojik baskısı ve ablukasıydı.

BDSP çalışanları/Adana

Adana Öncü İşçi Platformu Girişimi'nin çağrısı...**"Alternatifsiz olmadığımız gibi, güçsüz de değiliz!"****İşçiler, emekçiler!**

Adana Öncü İşçi Platformu Girişimi olarak, seçimlerle ilgili düşüncelerimizi sizlerle paylaşarak, tutumumuzu ortaya koymak istedik. İştir kişinin aynası, lafına bakılmaz. Bizler de sermaye partilerinin aldatmaya yönelik boş vaatlerine değil, icraatlarına bakmalıyız. İster sağ, ister sözde sol veya milliyetçi olsun, tüm bu partilerin varlık nedeni işbirlikçi sermayeye hizmet etmek, sömürü ve zulüm üzerine kurulu düzenin ömrünü uzatabilme. Aralarındaki itiş kakışlara, hırlaşmalara bakarak aldanmamalıyız. Bunların derdi parlamentoya girmek veya hükümet ortağı olup sömürü ve soygun düzeninde rant elde edip keselerini doldurabilmektir. Yoksa ne bizleri ne de sorunlarımızı düşünüyorlar.

Bu ülkede işbirlikçi tekelleri sermayenin işçi ve emekçiler üzerinde diktatörlüğü söz konusudur. İktidar bu sınıfın elindedir. Bu sınıf adına ülkeyi yöneten esas güç ordu eksenli derin devlettir. Seçimler, parlamento, hükümet tüm bunları gizlemeye yönelik örtülerdir. Aynı zamanda sözüm ona ülkede "demokrasi" olduğunun göstergeleri oluyorlar. Parlamento ve hükümet sermaye iktidarının siyasal yönetim araçlarıdır. Onun çıkar ve ihtiyaçları doğrultusunda hareket ederler. Türkiye'nin geçmiş seçim tarihine baktığımızda, aynı vaat ve yalanlarla hangisi hükümete gelirse gelsin, sorunlarımızı çözmek bir yana, durumumuzu he geçen gün daha da kötüye getirmişlerdir. Bugün İMF-TÜSİAD programlarının biz işçi ve emekçiler için ne anlam ifade ettiğini yaşadığımız yıkımlarla çok iyi biliyoruz. Tüm düzen partileri bu programı sonuna kadar uygulayacaklarını açıklamış bulunuyorlar. Bu programın uygulanması demek, ülke kaynaklarının emperyalislerce kurutulması,

açlığın, sefaletin katlanılmaz boyutlarda büyümesi demektir.

İşçiler, emekçiler!

ABD emperyalizminin Irak halkına yönelik kirli savaşına destek veren yine bu partilerdir ve ikiyüzlü bir tutumla yine bizlerden oy istiyceklerdir. Aslında istedikleri ölüm fermanımızı kendi ellerimizle imzalamamızdır.

İşçiler, emekçiler ve tüm ezilenler!

Yaşadığımız tüm sorunların, yoksulluğun, açlığın, işsizliğin, baskı ve sömürünün nedeni kapitalist düzenin kendisidir. Bu düzen değişmediği sürece bu sorunlardan kurtulmamız mümkün değildir. Sorunlarımızın çözümü yeri burjuva partilerinin kuyruğuna takılarak parlamento içinde aramakta değildir. Bizler alternatifsiz olmadığımız gibi, güçsüz de değiliz.

Yapmamız gereken, sınıfın bağımsız devrimci programı etrafında birleşerek devrim ve sosyalizm mücadelesini yükseltmektir. Bu yol haklarımızı korumanın, almanın ve kurtuluşun yoludur. O halde seçimlerde yapmamız gereken, bizi sosyalizm mücadelesini yükseltmeye çağıran Bağımsız Devrimci Sınıf Platformu'nu desteklemektir. Bağımsız sosyalist aday Özden Demirel'in seçim çalışmalarına tüm gücümüzle katılıyor ve destekliyoruz. Tüm işçi ve emekçileri de tercihlerini düzenden değil devrimden yana yapmaya, BDSP'nin çalışmalarına katılmaya ve Özden Demirel'e oy vermeye çağırıyoruz.

Özden Demirel'e verilecek her oy düzenin sömürü ve savaş politikalarını reddetmek, sosyalizmi istemektir.

Düzen partilerine verilecek oyumuz yok, sorulacak hesabımız var!

Çözüm devrimde, kurtuluş sosyalizmde!

Adana Öncü İşçi Platformu Girişimi

İzmir'de BDSP bildirgesi dağıtımından...

Emekçilerin ağırlıkta olduğu bir semtte seçim bildirgelerini dağıttık. Gündüzleri çalıştığımız için akşam dağıtıma çıktık. Havanın kararmasıyla insanlar evlerine çekilmişti. Sokaklardan geçen insanlara bildirgelerini vermeye başladık. İlerleyerek bir kahvehaneye girdik. "İMF'ci düzen partilerine oy yok!" diyerek başladık konuşmamıza. Bir taraftan dağıtım yaparken bir taraftan da bire bir konuşmaya çalışıyorduk. "Bu seçimlerde oy kullanacak mısınız? Hangi partiye oy vereceksiniz?" diye sorduk. Birkaçı DEHAP derken, çoğunluğu kararsızdı.

Sokak aralarında rastladığımız insanlar "hangi partiden!" diye sorduklarında **Bağımsız Devrimci Sınıf Platformu** yanıtını veriyorduk.

İzmir'den bağımsız adayımız olmadığı için boş oy atacağız, IMF'ci düzen partilerine oy vermeyeceğiz diyoruz. DEHAP'lılar "boş oy atacağınız DEHAP'a

verin. Diğer türlü düzen partilerinin işine yarayacak!" diyorlar. HADEP'li iki gençle yaklaşık yarım saat tartıştık. Yapılan ittifakın ilkesizliği ve parlamenter hayaller üzerine yürüyen tartışmadan sonra bildirgemizi okuyup programlarımızı karşılaştırmalarını söyledik..

Tek tek evlere bildirimizi bırakarak semtin ana caddesine yöneldik. Bakkal ve bayilere bildirgemizi vererek "Düzen partilerine oy yok, çözüm ne seçimde ne mecliste!" dedimizde, aldığımız cevap

Bağımsız Devrimci Sınıf Platformu'nun işçi sınıfına ve emekçilere çağrısıdır:

Emekçi, ne meclis, ne Amerikan-İMF'ci hükümet düzen partileridir. Emekçi, ne meclis, ne Amerikan-İMF'ci hükümet düzen partileridir. Emekçi, ne meclis, ne Amerikan-İMF'ci hükümet düzen partileridir.

Özüm devrimde, kurtuluş sosyalizmde!

"Allah hepsinin belasını versin!" oluyordu. Bir merkez kahvesine girerek kalan bildirgelerini dağıttık. Benzer yakınmaları burada da duyduktan sonra son bildirimizi Tekel'den bir işçi emeklisine verdik.

Dağıtımdan sonra yoldaşlarla kısa bir değerlendirme yaptık. Yaklaşık dört saate varan dağıtım bize moral ve güç vermişti. Emekçilere ne istediğimizi ve ne yapılması gerektiğini tok ve net ifadelerle anlatarak sıcak diyaloglar kurduk. Yanı sıra eksiklik ve zayıflıklarımızın bilincine vardık.

İzmir'den komünistler

İ.Ü. seçim faaliyetlerinden...

İstanbul Üniversitesi'nde gençliği Amerikancı düzen partilerine oy vermemeye çağıran afişlerimizden oldukça yaygın bir şekilde astık. Yine yüzlerce adet "Sermayenin çözümü seçimde gençliğin çözümü devrimde!" başlıklı **Ekim Gençliği** imzalı seçim bildirgelerimizden dağıttık. Yanı sıra İstanbul Üniversitesi Merkez Kampüs, Fen-Edebiyat Fakültesi ve Avcılar Kampüsü'nde stand açarak ve birebir insanlarla sohbet ederek yaygın bir **Ekim Gençliği** satışı yaptık.

Be yazıt Meydanı'nda yapılan emperyalist savaş karşıtı eylem çerçevesinde, **Ekim Gençliği** imzalı "Emperyalist savaşa ve saldırganlığa hayır! Ortadoğu halkları ile dayanışmaya!" şıarlı afişlerimizi İstanbul Üniversitesi Merkez Kampüsü'ne ve Fen-Edebiyat kampüslerine yaygın şekilde astık.

Ekim Gençliği/İstanbul Üniversitesi

Ekim Gençliği'nin İstanbul seçim faaliyetlerinden...

Üniversite gençliği olarak seçim çalışmalarımızı üniversitelere darlatılmış bir propaganda-ajitasyon faaliyetiyle sınırlamıyoruz. Üniversiteler içerisinde yakaladığımız çalışma düzeyini okul dışına da taşıma ve geniş gençlik kitlesine çok yönlü olarak çalışmalarımızı ve politikalarımızı taşıma düşüncesiyle hareket ediyoruz.

Bu bakışla üniversiteler dışında da yaygın bir propaganda-ajitasyon faaliyeti örgütledik. **Ekim Gençliği** imzası ile çıkardığımız "Emperyalist savaşa ve paralı eğitime hayır! Sermayenin çözümü seçimde, gençliğin çözümü devrimde!" şıarlı afişlerimizden binlerce adet İstanbul'un değişik yerlerine

astık. Avcılar ve Zeytinburnu'ndan Kadıköy, Altunizade ve Kartal'a kadar İstanbul'un merkezi yerlerini afişlerimizle donattık. Özellikle lise önlerine ve şehir merkezlerine yaptığımız afişlerimiz insanlar tarafından oldukça ilgi ile karşılandı.

Tüm düzen partilerinin afişlerinde onlarca yalan ve dolanla insanlara "bize oy ver" çağrısında bulunduğu bir süreçte, gençliğin çözümünün seçimde değil devrimde olduğunu haykırdığımız afişlerimiz insanlar tarafından ilgiyle karşılandı. Çalışmamız sırasında "siz... hangi partiye oy veriyorsunuz" diyenlere seçimlere ve parlamentoya bakışımızı anlattık.

Ekim Gençliği/İstanbul

İzmir'den eylemler...

PETKİM'de özelleştirme saldırısına karşı eylem

Özelleştirme kapsamındaki Petkim ve Tüpraş'ta çalışan Petrol-İş Sendikası'na üye işçiler, özelleştirme uygulamalarına son verilmesi ve geçici işçilerin kadroya alınması talepleriyle Petkim Aliğa kompleksi önünde toplanarak eylem yaptılar. Akşam vardiyasından çıkan işçiler ile sabah vardiyasına gelen işçilerin toplandığı Petkim girişi bir süre trafiğe kapandı. İşçiler, kamuda çalışan geçici işçilerin kadroya geçirilmesini öngören ve daha önce bu karar doğrultusunda Türk-İş ile hükümet arasında imzalanan protokolün uygulamaya geçirilmesini istediler.

Eylemde konuşma yapan Petrol-İş Sendikası Aliğa Şubesi Mali Sekreteri Mehmet Aydın, ülkenin tek petro-kimya tesisi durumunda olan Petkim'in son onbeş yıldır üretim rekoru kırdığını, ama yine de devletin sırtında kambur denilerek en kârlı KİT'lerin elden çıkarıldığını, bunun asıl amacının sermayeye yeni rant alanları yaratmak olduğunu söyledi. Yaklaşan seçimlere değinen Aydın, "işyerimizi satmak isteyen, peşkeş çekmek isteyen partiler özelleştirme için seçim sonrasını bekliyorlar. Oylarımızı özelleştirmeci partilere vermeyelim" dedi. Sık sık "İMF defol, bu memleket bizim!", "KİT'ler halkındır

satılamaz!", "Direne direne kazanacağız!" sloganlarının atıldığı eylem iki saat sürdü. Eylem nedeniyle işçiler işe iki saat geç başladılar. (SY Kızıl Bayrak/İzmir)

Emeklilerden eylem...

DISK Emekli-Sen tarafından 19 Ekim günü emeklilerin ücretlerinin arttırılması ve sosyal hakların düzeltilmesi talebiyle bir basın açıklaması yapıldı. Konak Merkez Bankası önünde yapılan eyleme yaklaşık 150 emekli katıldı. Eylemde "İMF'ye hayır!", "Yaşasın Emekli-Sen!", "Yaşasın DISK!" vb. sloganlar atıldı. (SY Kızıl Bayrak/İzmir)

ZKÜ öğrencilerinin piknik etkinliği...

Zonguldak Karaelmas Üniversitesi öğrencileri olarak 100 kişilik bir katılımla bir piknik düzenledik. Pikniğin düzenlenmesindeki amaç, yeni gelen öğrencilerle eski öğrencilerin tanışması ve platform çalışmasının tanıtılmasıydı. Ancak pikniğe yeni gelen öğrencilerin katılımının az olması pikniği düzenlemedeki amacımızın gerçekleşmesini zora soktu.

Piknik çalışmasının bir takım eksiklikleri vardı. En büyük eksikliklerden biri çalışmanın yeni gelen öğrencilere yeterince taşınmamasıydı. Piknik çalışmasının eksikleri yanında tabii ki olumlu yönleri de vardı. Pikniğe katılan birçok kişi platform çalışmasından habersizdi. Ya da çalışmamızı yeterince tanımiyorlardı. Bu yanı sıra platform ve yürüttüğü çalışma tanıtılmış oldu.

Piknik açılış konuşmasıyla platform çalışması anlatıldı. Ciddi bir çalışma olduğu ve anlamlı bir birikim yaratıldığı ifade edildi. Geçen sene platform tarafından gerçekleştirilen 1 Mayıs, 18 Mayıs eylemlilikleri ve bülten çalışması katılanlara anlatıldı. Platform çalışmasını sahiplenmenin ve bu çalışmaya destek vermenin önemi vurgulandı. Gençliğin kendi sorunlarına ve taleplerine sahip çıkması gerektiği anlatıldı.

ZKÜ Öğrenci Platformu müzik grubunun sunduğu dinleti, tiyatro ekibinin hazırladığı skeç ve şiir ekibinin dinletisi pikniğin canlı ve coşkulu geçmesini, insanların birbirleriyle kaynaşmasını sağladı. Piknik çok olumlu sonuçlar yarattı. Pikniğe gelenlerin platform çalışmasının önemini ve anlamını kavramaları ve bu çalışmayı sahiplenmeleri pikniğin en anlamlı kazanımı oldu. Geçen yılın son aylarında oluşturulan ZKÜ Öğrenci Platformu, daha önce ilk sayısı çıkarılan bültenin aylık olarak çıkarılmasını ve gençliğin temel gündemlerine dayalı çalışmalarını devam ettirilmesini kararlaştırdı.

ZKÜ Ekim Gençliği

Seçimler yaklaşıırken...

Serhat Ararat

3 Kasım seçimlerine çok az bir süre kaldı. Seçim kampanyaları ise kıran kırana sürüyor. Seçim propagandalarında sorunlar genel, çarpık ve yüzeysel olarak dile getirilmesine rağmen, bunlar hakkında ciddi ve tutarlı çözüm politikaları dile getirilmiyor, tartışmalar politikalar üzerinde yapılmıyor. Aslında bu yıllardır tekrarlanagelen bir durum. Bu anlamda Türk siyaset kurumunda değişen yeni bir şey yok...

Seçimlerin kendi içinde bir çözüm üretmeyeceğini, iktidar ilişkilerinde herhangi bir değişiklik getirmeyeceğini bilmeyen yok. En başta da sosyalistler, devrimciler ve yurtseverler... Egemen sınıflar da bu seçimlerle iktidar ilişkilerinde herhangi bir oynamanın olmayacağını biliyorlar. Peki madem böyledir, o zaman bu seçimler tümünden anlamsız mı, egemenler için, emperyalist merkezler için bu seçimler tümünden bir gösteri, bir göz boyama mı?

Bu sorulara kestirmeden "evet" yanıtını vermek doğru değildir. Kuşkusuz daha önceki seçimlere olduğu gibi, bu seçime de bir anlam veriyor, bir işlev yüklüyorlar. Uyguladıkları ve uygulamak istedikleri temel politikalara uygun, ona en uyumlu bir vitrinin oluşmasını istiyorlar, dökülen ve desifre olan vitrin yerine, yeni bir makyaj ihtiyacını hissediyorlar. Seçimleri bunun için yapıyorlar. Bir de toplumda biriken tepki ve öfkeleri boşaltmada seçimlerin çok önemli bir işlev gördüğünü çok iyi biliyorlar.

Böylece ortaya çıkan yeni vitrin, yeni imaj ve önemli ölçüde tepkileri alınmış toplumla yeni politikaları devreye sokmak ve uygulatmak daha bir olanaklı ve kolay hale gelir.

3 Kasım seçimlerinin de böyle bir işlevi var. DSP-MHP-ANAP hükümeti tükenmişti. Ne yaklaşmakta olan Irak saldırısında ABD'nin istemlerine karşılık verebilirdi, ne IMF yönetimindeki ekonomi politikalarına yanıt verebilirdi, ne de AB ile ilişkiler konusuna... Zaten böyle olduğu için anılan hükümet çok kısa bir süre içinde içeriden çöktü, yeni bir hükümet kaçınılmaz hale getirildi. Bu da seçimi zorladı, çünkü var olan meclis bileşimi gündemdeki politikaların ağırlığına denk düşecek bir hükümet

İmralı Partisi KADEK eksenli seçim blokları ve politikalarının Kürtlere ve emekçilere verebileceği bir şey yoktur, tersine sonuçlar yaratacağı kesindir. Bunun için seçim politikalarına ve kampanyalarına bakmak yeterlidir.

modelini çıkarmaya uygun değildi.

Peki, 3 Kasım seçimleri tekeli sermayenin ve emperyalist merkezlerin beklentilerine uygun bir meclis bileşimi ve hükümeti ortaya çıkarabilir mi?

Hayır, yapılan kamuoyu yoklamalarının ortaya çıkardığı tabloya bakılırsa, bu seçimlerin anılan beklentileri karşılamayacağı anlaşılıyor. Tekelci sermayenin ve emperyalist merkezlerin istediği, sol, sosyal demokrasi sosuna bandırılmış bir hükümet. Yani IMF memuru Kemal Derviş'i CHP eksenli bir hükümet onların tercihini oluşturuyor. Fakat görünen o ki, CHP'nin tek başına ve ağırlıkta olduğu bir hükümet modelinin seçim sonuçlarından çıkması çok zordur. Yapılan anketlere bakılırsa AKP en yüksek oyu almaya aday parti görünüyor. AKP'nin kendisini egemenlere, esas iktidar güçlerine kabul ettirme çabasına rağmen henüz tam güvenlerini ve onaylarını kazanmış değil. T. Erdoğan seçimlere sokturulmadı, AKP ile ilgili kapatma davası açılmış bulunuyor ve tekeli basında aleyhlerinde belli bir kampanya yürütülüyor. Ecevit gibileri AKP'nin birinci parti çıkması durumunda bunun rejim bunalımına yol açabileceğini belirtiyorlar.

Bu çelişkili tabloya bakıldığında 3 Kasım seçimlerinin egemenler cephesindeki sorunları çözmek bir yana, yeni sorunlar ve krizler çıkarmaya aday olduğu görülüyor. Başka bir ifadeyle rejimin bunalımı yeni unsurlarla yeni boyutlar kazanacaktır. Bu cephede siyaset aktörlerinin yerleri ve ağırlıklarında belli değişimler yaşanabilir, kimi partiler seçim barajının altında kalabilir. Ama bu, yukarıda özetlemeye

çalıştığımız genel değerlendirmeyi etkilemeyecek, tersine tamamlayacaktır.

3 Kasım seçimleri kendi içinden yeni kriz unsurlarını çıkarsa da egemenler bunu bir soluklanma, makyaj değişikliği yapma vesilesi yapmaya çalışacaklardır. Bileşenleri DSP-MHP-ANAP'tan farklı yeni bir hükümetle kısa vadede ekonomik ve siyasal programlarını yürürlüğe koyacaklardır. IMF saldırı politikalarını daha şiddetli uygulamaya devam ettirecek, Irak saldırısında ABD ile uyumlu, Güney Kürdistan işgalinde Genelkurmay'ın emirlerini harfiyen yerine getirecek yeni bir hükümet oluşturacaklardır.

Bu noktada emekçiler ve Kürtler'in bu süreçten nasıl çıkacakları ve seçimlerden sonra yeni saldırı dalgalarına karşı ne kadar hazırlıklı oldukları sorusu büyük önem taşıyor.

İmralı Partisi KADEK eksenli seçim blokları ve politikalarının Kürtlere ve emekçilere verebileceği bir şey yoktur, tersine sonuçlar yaratacağı kesindir. Bunun için seçim politikalarına ve kampanyalarına bakmak yeterlidir. Halkın, özellikle Kürt halkının bu seçim kampanyalarında yer alışı paradoksalıdır. Halk, taleplerine ve kimliğine sahip çıkmada ısrarlıdır. Bu, yılların, özellikle son çeyrek yüzyılın birikimlerinin bir sonucudur. Bir yandan kimliğine sahip çıkışının bir gereği olarak DEHAP'a oy verirken, bir yandan da İmralı çizgisiyle birlikte olmanın bu birikimin altını dinamitlemek olduğunu yeterince kavramamaktadır, ya da bir kavrayışa ulaşmışsa bile bunu politik bir tavra dönüştürmemektedir.. Ve sonuca damgasına vuracak olan da bu ikinci boyuttur.

Dolayısıyla seçimlerde İmralı eksenli blok ne kadar oy alırsa alsın, Kürtler ve emekçiler güçlenmiş olarak, bazı mevziler kazanmış olarak çıkmış olmayacaklardır. Tersine güç yanılması altında tasfiyeciliğin yarattığı güçsüzlüğü yaşayacaktır...

Emekçileri ve Kürtleri güç günler bekliyor. Bu güçlükleri aşmanın yolu, düzeni ve tasfiyeciliği karşıdan karşılayacak örgütlenmelerden, ideolojik ve politik duruştan geçmektedir!..

Aydos BDSP çalışmalarından...

Geçtiğimiz hafta seçim çalışmamıza bir halka daha ekledik. Bir kısmımız pratik faaliyetin içindeyken bir kısmımız da faaliyetin kitle çalışması ayağını örüyor ve güçlendirmeye çalışıyoruz.

Toplam çalışma içerisinde geçen hafta planladığımız gençlik etkinliğini birkaç gün önce gerçekleştirdik. Etkinlik öncesi süreci planladığımız gibi geçiremedik. Örneğin el ilanı ve küçük afiş çalışması planlamıştık. Fakat organizasyon eksikliği yüzünden yapamadık. Bu eksiklik etkinliğe de yansdı ve belli bir darlık yaşandı. Etkinlik yaklaşık 1 saatlik bir konuşma ve tartışmalarla tamamlandı.

Gündemimizde öğrencilerin sorunları, genç işçilerin ve işsizlerin sorunları, bunlarla bağlantılı olarak gençliğin yoğun bir dejenerasyon ve yozlaşmanın içinde bulunması vardı. Önden hazırlanan arkadaşlar gündemlerle ilgili birer konuşma yaptılar. Konuşmalar tamamlandıktan

sonra karşılıklı tartışma ve sohbet ortamı yaratıldı.

Tartışmalar daha çok kültürel ve ahlaki yozlaşma üzerinde yoğunlaştı. Konuşmalar son derece samimi bir havada geçti. Genç arkadaşların birçoğu geleceğe dair beklentilerini ve hayallerini anlattılar. Sonuç olarak beklentilerimizin, hayallerimizin, taleplerimizin gerçekleşmesi için mücadele etmek fikrinde ortaklaştık. Zira bizim hayallerimizin hiçbirini bu sistem bizlere bahsetmeyecekti. Kendimiz mücadelemizle kendi düşerimizi onların elinden koparıp almak zorundaydık.

Etkinliğimize katılım azdı, fakat bunun içerik yönünden bir belirleyiciliği olmadı. Bu etkinlikten, yoğun bir faaliyet sürecinde tüm sıkışıklığımıza ve zaman darlığımıza rağmen hedeflerimizi gerçekleştirmek için daha yoğun ve planlı çalışmak gerektiği sonucunu çıkardık.

BDSP çalışanları/Aydos

Yoğun bir pratik faaliyet yürüttük...

Rumeli Yakası'ndan **BDSP'yi** destekleyen *Ekim Gençliği* okurları olarak pratik faaliyetimizin bir ayağı olan afiş çalışmalarımıza başlamış bulunuyoruz.

"Emperyalist savaşa ve paralı eğitime hayır! Sermayenin çözümünü mecliste gençliğin çözümü devrimde!" şiarlarının bulunduğu *Ekim Gençliği* afişlerini Avcılar merkezden başlayarak E-5'e kadar yaygın bir şekilde yaptık. Avcıları bitirdikten sonra Kuleli durağındaki geçit altının bir yüzünü afişlerimizle kapattık. Ardından Şirinevler'de E-5 yolunun iki tarafında afişleme çalışmasına devam ettik ve Çocuk Sitesi durağında da yaygın bir şekilde afişlerimizi kullandık. Ömür durağı ve İncirli çevresini afişlerimizle süsledik. Ardından Merter geçit altını afişlerimizle donattık. Son kalan afişlerimizi ise Cevizlibağ ile Topkapı durağı arasındaki duvara yaptık. Toplam 750 adet afiş kullandık. Afiş çalışmamızı sürdüreceğiz.

Biz gençlik olarak "herkes kendi bayrağı altına diyoruz. İşçi sınıfının tek devrimci programı olduğunun bilinciyle **Bağımsız Devrimci Sınıf Platformu'**na destek veriyoruz. Gençliğin düzenden beklentisi kalmamıştır. Onun çözümü işçi sınıfının devrimci programı altında mücadele etmekten, emperyalist savaşa ve paralı eğitime karşı sesini yükseltmekten geçiyor.

Yaşasın devrim ve sosyalizm!

Gençlik partiye, devrime, sosyalizme!

Ekim Gençliği/Rumeli Yakası

“Bütçeye ve savaşa” karşı gösterilere 2 milyon kişi katıldı... Roma’da 100 bin, Torino’da 200 bin kişi yürüdü...

İtalya bir kez daha milyonlarca emekçinin genel greviyle sarsıldı

İtalya son bir yıl içinde ikinci kez genel grevle sarsıldı. Tüm ülkede ulaşım durdu, okullarda ders yapılmadı, banka, postane, sağlık söktörü sınırlı olarak hizmet verdi. Ülke genelinde milyonlarca kişi iş bırakırken, 120 merkezde 2 milyon kişi Berlusconi hükümetinin ekonomi politikalarını protesto için sokağa çıktı. Protesto gösterilerinde sadece işçiler yürümedi, orta ve yüksek okul öğrencileri de alanlardaydı.

Roma’daki yürüyüşe 100 bin kişi katıldı. İşçi ve emekçiler “bütçeye ve savaşa karşı” yürüdüler. Palermo’da Fiat’ın kapanmasını protestoda ifadesini bulan greve 50 bin kişi katıldı. Bu, 1945’ten buyana gerçekleşen en kitlesel eylemdi. Torino’da 200 bin kişi, Floransa’da ise 40 bin kişi sokaklara çıktı. Mailand’da Pirelli işçilerinin başını çektiği yürüyüşe 100 bin kişi katıldı.

Genel grev çağrısını İtalya’nın en büyük sendikası CGIL, COBAS ve sendikal taban örgütleri yaptı. Genel grev, Başbakan Silvio Berlusconi’nin önderliğinde hükümetin parasal ve iş pazarı politikalarına karşı, işçi ve emekçilerin haklarını savunmak için gerçekleştirildi, sağlık ve eğitim alanında yapılan kısıtlamalar, enflasyona bağlı ücretlerin tırpanlanması ve iş pazarının liberalleşmesi protesto edildi. Ayrıca İtalyan otomobil sektöründe yaşanan yapısal krizin sonuçları olarak bu işkolunda kitlesel işten atılmalar genel grev eyleminin güçlü geçmesini sağlayan etkenlerden biriydi.

Hükümetle işbirliği yapan sendikalar grev kırılcılığı yaptı

Hristiyan CİSL ve sosyalist geçmişli olan UIL

sendikaları genel greve “İtalya için” katılmadılar. Eylemi düzenleyen CGIL, 40 yıldan beri ilk kez bu iki sendikanın katılmadığı bir grev örgütledi, onları sendikal birliği bozmakla suçladı. Grev kırılcısı bu iki sendika bir önceki genel grevden sonra, yaz aylarında hükümet ile “İtalya için birlik” oluşturmuştu. Ardından 18. madde olarak bilinen ve işten çıkarma yasasında değişiklik öngören yasaya da sözde “İtalya için” onay vermişlerdi. Şu an her iki sendika da yapısal işsizliği azaltmak için maddi yardım alıyor. Daha da önemlisi, bu paranın harcanması için kurulan fonda eşit söz hakkına sahip durumdalar.

18. madde olarak bilinen iş yasası, 1968’de işçi sınıfı ve emekçilerin kitlesel mücadeleleri sonucunda kazanılmış bir haktı. Bu madde 15’in üzerinde işçi çalıştıran işyerlerine “yeterli” gerekçe olmadan işçi çıkarma yasağı getiriyordu.

Otomobil sektöründeki tensikatlar genel grev istemini güçlendirdi

Geçtiğimiz haftalarda Fiat tekelinin 8100 işçi atacağını, ayrıca iki işletmesini kapatacağını ilan etmesi, işçilerde genel grev talebini güçlendiren etkenler oldu. Fiat tekeli, ilkbaharda da 2900 çalışanın işine son vermişti. Fiat’ın ilan ettiği “temizlik” planı Fiat’a bağlı yan sanayiye de içine alarak 50 bin çalıştığı işyerinin yok edilmesi anlamına geliyor.

Fiat’ın patronu Agnelli hanedanlığı uzun süredir etkinliklerini finans alanına kaydırıyor, enerji sektörüne angaje oluyor, turizm, kredi, ihracat ve gıda işkolunda ortaklıklarından muazzam kazançlar elde ediyordu. Otomobil işletmelerini General Motor’la satması yönetim kurulu tarafından “yapısal değişim” olarak açıklandı. Bu satış firmanın stratejik sektörleri satmaya niyetli olduğunu açıkça gösteriyordu. Ama Magneti Marelli, Comau, Texid gibi yan kuruluşları şu ana kadar alıcı bulamadı.

Sadece Fiat değil, genel planda sanayi işletmelerinde bir gerileme var. Torino gibi kentler böyle giderse terkedilmiş sanayi kentlerine dönüşecekler.

İtalya’da sendikalar, diğer ülkelerde olduğu gibi, yıllardır istihdamı korumak adına satış sözleşmelerinin altına imza atmış ve işten atılmalara onay vermişlerdi. Geline yerde bunun hiç de işe yaramadığı görüldü. Sendikalar işçilere sürekli yeni umutlar vererek onları aldatıp oyaladılar. Onları daha militan örgütlemelerin ve mücadelelerin içine çekmekten uzak durdular.

Oysa işçiler artık “yeter!” diyorlar, böyle yönetilmek istemediklerini haykırıyorlar.

Strasburg’da nükleer enerji santrallerine protesto

Nükleer enerji santralleri Strasburg’da onbinlerin katıldığı eylem ile protesto edildi.

Fransız “Nükleer Enerjiden Dönüş Eylem Grubu”nun çağrısını yaptığı gösterilere çeşitli çevre örgütleri, partiler, sendikalar, uluslararası örgütler destek verdi. Fransa, Finlandiya, İrlanda, Almanya, İsviçre, Avusturya, Hollanda ve Danimarka adına ortak bir basın açıklaması yapıldı ve atom enerjisinin derhal vazgeçilmesi çağrısı yapıldı. Yürüyüşe İsveç, İtalya, Romanya, İspanya, Bask ülkesinden de protestocular katıldı.

Avrupa sarayının karşısına radyoaktif sembollerin olduğu binlerce konserve kutusundan bir piramit yapıldı. Piramitle atom atıklarının artan miktarı simgelendi. Nükleer enerji ülkesi Fransa’da 130 bin ton yüksek radyoaktif atık birikti. Her yıl buna 6 bin ton atık daha ekleniyor. Bunların nerede depolanacağı ile ilgili bir çözüm bulunabilmiş değil.

Mitingin sonunda AB Bakanlar Konsey toplantısının yapılacağı çevrede insan zinciri oluşturuldu. Daha sonra yürüyüş kolu kent merkezine yürüdü. Burada değişik ülkelerden gelenler konuşmalar yaptılar.

Strasburg’da Pazartesi günü Avrupa Bakanlar Konseyi toplanıyor. Toplantının ana gündemini doğuya genişleme çerçevesinde Avrupa Atom Anlaşması

yeniden gündeme getirilecek. Orneğin Doğu Avrupa da atom santrallerinin nasıl donatılacağı, bunun için gerekli paranın nasıl sağlanacağı tartışılacak.

Bu aralar Avrupa’da enerji politikası yeniden düzenleniyor. Nükleer enerji santrallerinin çoğu ‘70’li yıllarda 40 seneliğine yapılmıştı. Tüm reaktörler önümüzdeki 10 veya 20 yıl içinde ömrünü dolduruyorlar.

AB’de 8 ülkede nükleer enerji kullanılıyor. Bunların sadece 4’ü atom enerjisinden vazgeçeceklerini açıkladı. Fransa, Finlandiya gibi diğerleri ise yeni reaktörler inşa etmeyi planlıyorlar. Buna AB’nin doğuya açılmasıyla birlikte nükleer santrallere sahip yeni ülkeler eklenecek.

Fransa’da önümüzdeki yıl için yeni enerji yasası planlanıyor. Burada Fransa’nın yeni tip reaktör EPR (Avrupa Yüksek Basıncılı Su Reaktörü) inşası sorunu tartışılacak. Bu Siemens ve Fransız nükleer enerji santralleri imalatçısı Framatom’un ortak projesi.

Geçtiğimiz haftalarda Almanya’dan nükleer enerji atıklarından oluşan bir nakliyat gerçekleşti. Kasım ayı başında ise yeni Castor vagonları yola çıkıyor. Bu, Fransa’daki La Hague’dan Almanya’daki Gorleben’e gelen atom atıkları nakliyatının en büyüğü. Bu nedenle Almanya’da kasım başında atom santrallerine karşı kitlesel ve militan eylemler bekleniyor.

Fransa’da öğretmenler grevde

Gerici hükümetin eğitim politikalarını protesto etmek için perşembe günü tüm Fransa’da onbinlerce öğretmen greve gitti. Okul personelinin üçte ikisinin greve katıldığı ifade ediliyor. Eğitim Bakanlığı da greve katılımın yüzde 44 olduğundan söz ediyor.

5 sendikanın çağrı yaptığı bu eylemle 5 bin 600 gözcü personele ait işyerlerinin yokedilmesi protesto edildi. Eğitim bakanı buna karşı 25 bin 600 sözleşmeli personelin anlaşmasını uzatmak istemiyor. Bunların yerine hükümet daha az ücret ödeyeceği 11 bin ev kadını ve emekli yerleştirmek istiyor.

Protestolar ayrıca eğitim alanında da etkisini gösteren gençlik politikasında yapılması düşünülen değişiklikleri de hedef aldı. Öğretmene hakeret eden öğrenciye 6 ay ceza verilmesi öngörülürken, cezaya çarptırılma yaşının 13’e indirilmesi isteniyor.

Eğitim sektöründe kısıtlamalar sürüyor. Buna karşı geçtiğimiz hafta sadece Paris’de 15 bin öğretmen yürüdü.

TKİP'nin 4. kuruluş yıldönümü etkinliğine bini aşkın emekçi katıldı...

Sınıfa, Partiye ve Devrim'e Destek Gecesi

"Sınıfa, Partiye ve Devrim'e Destek Gecesi" Almanya'nın Wuppertal kentinde gerçekleştirildi. Partimizin kuruluşunun dördüncü yıldönümü vesilesiyle düzenlediğimiz bu politik etkinliğe bine aşkın işçi, emekçi ve genç katıldı.

Etkinliğimizi emperyalist saldırganlığın artarak devam ettiği, komşu ülke Irak'a dönük bir savaşın yalnızca bir zaman sorunu olduğu ve Türkiye'de yeni bir genel seçimin gündemde olduğu bir sırada gerçekleştirdik.

Geleneksel kültürden kopuş kararlılığı

Yurtdışı örgütü olarak hazırlıklara erken bir tarihte başladık. İlk olarak, izleyeceğimiz politika ve nasıl bir program üzerine tartıştık.

* ABD'nin başını çektiği Irak'a dönük bir savaş, Türkiye'nin boylu boyunca bu savaşın içinde olması demektir. Emperyalist saldırganlığa, bölge halkları için ölüm ve yıkım demek olan bu savaşa karşı devrim alternatifi ileri sürülmeliydi. Bununla birlikte devrimi gerçekleştirecek yegane güç olan işçi sınıfına ve onun devrimi gerçekleştirme yolunda en büyük silahı olan parti silahına vurgu yapılmalıydı.

Düzenlediğimiz bu tür etkinlikler politik yanı ağır basan etkinlikler olagelmış, her defasında hangi siyasal sorun gündemde ise etkinliğin ana temasını oluşturmuştur. Doğal olarak bu etkinliğimiz de savaşa karşı sınıf, parti ve devrim vurgusunun yapıldığı bir etkinlik olmalıydı.

* Devrimci hareket özellikle son iki yıl içinde ciddi bir yıpranma yaşadı. Politik faaliyet ve eylem kapasitesi en alt düzeye düştü. Son bir-iki yıldır ideolojik-siyasal gündemli konferans, seminer, panel vb. etkinliklerin yapılmaması bunun somut örneğidir. Etkinliğimiz aynı zamanda bizim çeperimizde de yankısını bulan bu duruma politik müdahale işlevi görmeliydi.

* Bu tür etkinliklerde işçi ve emekçilerin kültürel ihtiyaçlarını karşılamak, programı hazırlarken bunu gözetmek gerekir. Bu noktada devrimci sanatçılar sorunu gündeme gelmektedir. Kendisini işçi ve emekçilerin bir parçası sayan, onlarla bütünleşmeyi öncelikli amaç olarak gören, kültür emekçisi denebilecek sanatçıların bu tür etkinliklere çağrılması doğaldır. Ne var ki, geleneksel hareketin bu konudaki pratiği olumsuzdur. Piyasa kurallarıyla hareket eden sözde popüler sanatçılarla iş görülmekte, politik etkinlikler yerine böylelerinin katıldığı bir tür "halk konserleri" tercih edilmektedir.

Yeni bir çizgi, yeni bir gelenek ve yeni bir kültürün temsilcisi olarak, bu geleneksel kültürden ve anlayıştan tam ve kesin kopuş kararlılığımızı ortaya koyarak, partimizin kuruluşunun dördüncü yılındaki etkinliğimizi gerçekleştirme kararına vardık. Bundan böyle işçi ve emekçilerin alınterinin ürünü olan birikimleri istismar eden, bunu bir geçim aracı haline getiren sözde ilerici, devrimci gerçekte, ise piyasacı "popüler sanatçı"ları hiçbir etkinliğimize çağırmama kararı aldık. Bunu, devrimci kültür ve sanat ürünlerini bizzat kendi güç ve imkanlarımızı harekete geçirerek bu etkinliklerde ortaya koyma kararıyla birleştirdik.

Planlı, yöntemli ve hedefli bir çalışma

Gece programını bu açıklıklar ışığında hazırladık. Faaliyetlerimizde gerekli olan yazılı ve görsel

materyalleri erken bir tarihte devreye soktuk. Çalışmalarımızı planlamak, nasıl bir çalışma tarzı izleyeceğimizi belirlemek ve hedeflerimizi ortaya koymak amacıyla toplantılar yaptık. Etkinliğe dönük politik ve pratik bir faaliyet için harekete geçtik.

Yurtdışında bugüne dek çok sayıda popüler sanatçının katıldığı etkinlikler gerçekleştirilmiş, bu bir kültüre dönüşmüştü. Geleneksel hareketin on yılları bulan bu pratiğini bir anda unutturmak, alışkanlıkların gücünü kırmak, yeni olanı kabul ettirmek o kadar kolay değildi. İşimiz zordu ve sorumluluğumuz bir kat daha artmıştı. Politikamızı ve bunun ifadesi gece programını tok bir biçimde işçi ve emekçilere anlatmak gerekiyordu. Bu nedenle en çok bu nokta üzerinde yoğunlaştık, güçlerimizi bu konuda donanımlı hale getirmeye çalıştık. Sözlü seslenme faaliyeti eşliğinde yaygın bilet satışları yaptık. Özellikle gecenin gerçekleştirileceği eyalette yazılı ve görsel materyalleri yoğun bir biçimde kullandık.

Ancak ekip çalışmasıyla verim alınabileceğini geçmiş deneyimlerimizden biliyorduk ve belli yerlerde bunu başarıyla gerçekleştirdik. Özellikle etkinliğimizin gerçekleştirileceği kent ve çevresinde planlı, hedefli ve yöntemli bir tarzda önceki yıllardan daha başarılı bir çalışma yürüttük.

Politik olgunluk örneği düzeyli bir etkinlik

Yaklaşık bir aylık yoğun ve gerilimli çabaların ardından gecenin yapılacağı güne geldik.

En başta sahne olmak üzere, gecenin yapıldığı salonun görünümü görsel açıdan oldukça güzeldi. Sahnenin orta üst bölümünde "Devrim tarihimize bir kilometre taşı", alt kısmında "TKİP dördüncü yılında" ibarelerinin yazılı olduğu, ortasında partimizin ambleminin bulunduğu ana pankart göndere çekilmişti. Onun sağında ve solunda ise büyük boy iki kızıl bayrak asılmıştı. Habip, Ümit ve Hatice yoldaşların ana pankartla adeta bütünleşen büyük posterleri görselliği daha bir anlamlı kılıyordu.

Gecemiz, partimizin zor dönemin partisi olduğunu, aradan geçen dört yıllık sürede pek çok güçlüğü aşarak ve en zor sınavlardan alınının akıyla çıkarak günümüze geldiğini dile getiren kısa açılış konuşmasıyla başladı. Onu, Enternasyonal eşliğinde, devrim ve sosyalizm kavgasında şehit düşen tüm komünist ve devrimciler için saygı duruşu izledi.

Saygı duruşundan sonra Paris Gençlik Korusu programının ilk bölümünü sunmak üzere sahnede

yerini aldı. Coşkuyla söyledikleri devrimci türküler beğeniyle karşılandı. Erdoğan Egemenoglu'nun tok sesiyle Nazım'ın "Vatan haini" şiirini okumasının hemen ardından bir yoldaş partimiz adına gecenin konuşmasını yaptı. Konuşma dinleyici kitle tarafından belli bir merak ve olgunlukla dinlendi.

Sanatçı dostumuz Erdoğan Egemenoglu'nun yoğun ve değerli çabalarıyla şekillenen oyunsalaştırılmış şiir gösterisini sunmak üzere "Salkım Söğüt" tiyatro grubu sahnedeki yerini aldığı anda heyecan doruğa çıktı. Sekiz yaşındaki çocukların da yer aldığı gençlerden oluşan grubun yüreklerinden taşan heyecanlarını katarak sergiledikleri gösteri gerçekten etkileyiciydi. Onlardan fıskıran heyecan izleyicileri de sarmıştı. Özellikle küçük çocuklar devrimin büyük ozanı Nazım Hikmet'in sınıfsız, sömürsüz, savaşı, özgür ve eşitçe bir arada yaşam ve toplum özlemini dile getiren dizelerini okudukları sırada salonda heyecan doruğa çıkmıştı. Grup gösterinin sonunda, ellerindeki karanfilleri seyircilere atan alınları

kırmızı bantlı 5 ile 10 yaşındaki çok sayıda çocuğu da kendine katarak çoğaldı. Gösteri bittiğinde tüm salon ayakta idi. "Salkım Söğüt" grubu alkışlar ve "Gençlik gelecek, gelecek sosyalizm!" sloganıyla uğurlandı.

Onları Filipin Komünist Partisi mensubu misafir dostumuzun partimizi ve etkinliğimizi selamlayan kısa konuşması izledi. Filipinli dostumuz, partilerini ve onursal başkanları Jose Mario Sison'u terörist ilan edip, uluslararası anlaşmalarla onaylanan politik ilticacı statüsünü ortadan kaldıran ABD kaynaklı emperyalist saldırı konusunda bilgi verdi. Jose Mario Sison'un haklarının iade edilmesi için açılan kampanyaya destek çağrısında bulundu. Çağrı "Yaşasın enternasyonal dayanışma!" şırasıyla karşılık buldu.

Etkinliğimiz verilen aradan sonra "Kapitalizm savaş demektir" içerikli sinevizyon gösterimi ile devam etti. Emperyalist saldırganlık ve savaş hem iki emperyalist dünya savaşı ve hem de bugünkü saldırganlık ve savaş üzerinden sarsıcı biçimde kare kare sunan, savaşın dehşet tablosunun yanı sıra sömürü ve zulümden, açlık, işsizlik ve yoksulluğa kadar kapitalizmin tüm kötülüklerini çarpıcı verilerle ortaya koyan gösterim beğeniyle izlendi.

Hemen ardından değerli aydın Haluk Gerger anlamlı bir konuşma yaptı. Emperyalist saldırganlık ve savaş tok bir biçimde teşhir eden, sermaye devletinin ABD emperyalizmine sadakatini tam bir onursuzluk örneği olarak değerlendiren, fakat bunun onu kaçınılmaz yıkılıştan kurtaramayacağını ve artık böylesi bir noktaya doğru gidildiğini, tam da bu nedenle sürece hazırlanmanın yaşamsal öneme sahip olduğunu dile getiren konuşması dikkatle dinlendi.

Haluk hocanın ardından geceye katılan tek sanatçı Ekrem Ataer sahnedeki yerini aldı. Paris Gençlik Korusu'nun değişik yörelere ait halk türkülerinden oluşan dinletisi özellikle gençler tarafından beğeniyle karşılandı. Gecemiz Gençlik Korusu'nun sunduğu müzik eşliğinde sergilenen folklor gösterisi ve halaylarla sona erdi.

Bizden kaynaklanan ve bizi aşan nedenlerle hedefimize tam olarak ulaşmasak da başarılı bir etkinlik gerçekleştirdiğimizi düşünüyoruz. Yeni bir çalışma tarzı izleyecek, yeni araç ve biçimlerle çalışmamızı zenginleştirecek, partimize yaraşır bir kitle temeli yaratmak için inancılı ve bilinçli bir çaba ortaya koyacağız.

TKİP Yurtdışı Örgütü

“Yeni bir dünya, yeni bir kültür için!”

Merhaba dostlar! Düzenlemiş olduğunuz “Sınıfa, Partiye ve Devrime Destek Gecesi” etkinliğini en içten duygularımızla selamlıyoruz. Emperyalist barbarlar bir süre önce “gerekirse yüzyıl sürecektir” diyerek başlattıkları savaşı adım adım tırmandırıyorlar. Halklara karşı barbarca saldırılar ve kirli-haksız savaşlar her geçen gün yeni boyutlar kazanıyor. Her gün yeni hedeflere doğru parça parça genişletiliyor.

Saldırıları yalnızca savaşlarla ve savaş cephelelerindeki yıkımlarla sınırlı değil. Bugün 2 milyar insan karnını doyurma, ayakta kalma savaşı veriyor. Bugün, milyonlarca insan açlıktan, susuzluktan kırılıyor, en sıradan hastalıkların pençesinde can veriyor. Bugün işsizlik çığ gibi büyüyor, ücretler düşürülüyor. Bugün, bir avuç para babası dışında milyarlarca insanın bir sosyal güvencesi yok. Cehalet batağı, sosyal çürüme ve yozlaşma gittikçe büyüyor. Bir yanda modern kapitalizmin devasa eğitim kurumları, bir yanda cehalete terkedilen, eğitim hakları ellerinden alınanlar. Kısaca, bugün, işçi ve emekçiler için yaşam dünden daha iyi değil. Ve şimdi savaşı aratmayan bu sosyal yıkım tablosu, emperyalist savaşın yaratacağı yıkımlarla daha da büyüyecek.

Dostlar, kardeşler! Karşı karşıya olduğumuz savaş, halkların bağımsızlık ve özgürlüğünü yok etme; işçi sınıfının iki yüzyıldır bedel ödeyerek kazandığı hakları gaspetme; milyonlarca emekçiye yıkıma ve sefaletle boyun eğdirme savaşlarıdır. Bu savaş, emperyalistlerin dünya ölçüsünde yaşadıkları krize çözüm bulma savaşlarıdır. Bu savaş dünyanın tüm zengin yeraltı ve yer üstü kaynaklarına kaba biçimde el koyma, halkları sömürgeleştirme savaşlarıdır. Bu savaş petrol savaşlarıdır, dolar savaşlarıdır, sömürü ve soygunu artırma savaşlarıdır.

Artık biliyoruz ki bu barbar sömürücüler iktidarda oldukları sürece dünyanın her yerinde işçilerin, emekçi yığınların ve halkların yaşamı, hak ve özgürlükleri ve gelecekleri tehdit altındadır. Biliyoruz ki, kapitalizm sefalet, savaş ve yıkım demektir. New York sokaklarındaki işsiz zenciler de bu savaşın hedefidir, Afrika’nın, Asya’nın medeniyet yüzü görmemiş köylüleri de. Ford fabrikasında çalışan Alman işçiler de hedeftedir, sefalet ücretine talim ettirilen Türkiye işçi sınıfı da. Hedef bugün Irak’tır, İran, Suriye, Kore ve diğerleridir. ABD emperyalizmine ve onun işbirlikçi ortaklarına boyun eğmeyen herkes bu savaşın yakın hedefidir. Hedef emeğimiz, alınterimiz, insanlık değerlerimiz, kültürel ve tarihi zenginliklerimiz, yani; bütün bir geleceğimizdir.

Ve eğer bu savaşın kurbanları olmak istemiyorsak; biz varoşlardaki işsiz yığınlar, fabrikalardaki işçiler, tarlalarda alınteri döken emekçi köylüler, eğitim hakkı gaspedilmeye çalışılan gençler, kadınlar, zenciler, beyazlar, çekik gözlüler her ırktan her ulustan bütün emekçiler ve halklar bu savaşa dur demeliyiz.

Biz dur demedikçe sermayenin barbar düzeni yıkım ve savaş üretmeye devam edecek, çürüme ve yozlaşma artacaktır. Biz durdurmazsak daha çok kan akacak, daha çok acılar yaşanacak, yıkımlar daha büyük olacaktır. Savaşın kaynağı olan kapitalist sömürü düzeni ortadan kaldırılmadıkça, savaş, yıkım ve vahşet yeryüzünden eksik olamayacaktır.

Çıkarları, gelecekleri bir, sosyal ve kültürel bağları ortak olanların, aynı sınıfa mensup neferlerin safları ve güçleri de bir olmalı, aynı bayrak altında savaşmalıdır diyoruz. İnsanlık bin yıllardır özlemini duyduğu barışa, kardeşliğe, özgürlüğe ve tarihsel-kültürel değerlerini geliştirme olanağına ancak sosyalist bir toplumda kavuşabilir. Sosyalizm bunun için bir ihtiyaçtır.

“Yeni Ekimler için Türkiye devrimi” iddiasıyla yükseltilen bayrağı selamlıyoruz. Bu bayrağı daha da yükseltmek amacıyla “yeni bir dünya, yeni bir kültür için” şiarıyla çıktığımız yolda aynı kavgayı paylaşmanın, aynı gelecek için çarpışmanın kıvancını taşıyoruz. (...)

Yaşasın devrim, yaşasın sosyalizm!

Kültür-sanat cephesi çalışanları

Parti gecesine gönderilen mesajlardan...

Zorluklar karşısında sinanmış olmanın haklı kıvancını yaşıyoruz

Partili adımlarımızı Yeni Ekimler hedefine doğru büyütmiş olarak, zorlu bir mücadele yılını daha geride bırakıyoruz. Son birkaç yıldır toplumsal-siyasal atmosfere tüm ağırlığıyla çöken teslimiyet ve tasfiyecilik havasına inat Partimiz, zorluklar ve badireler karşısında sinanmış olmanın, ideolojik-politik, taktik ve örgütsel çizgisinin doğrulanmasının haklı kıvancını yaşıyor. “Sınıfa, Partiye ve Devrime Destek Gecesi”ni onurlandıran tüm katılımcılara, bu kıvancın yüreklerimizde yarattığı coşkuyla “merhaba!” diyoruz.

Partimiz, dünya ölçüsünde girilen “Yeni bunalımlar, savaşlar ve devrimler dönemini”, büyük bir siyasal ve moral güçle, sarsılmaz bir özgüvenle karşıyor. Zira geçtiğimiz dönemin belli başlı gelişmelerine karşı aldığımız tutum ve sergilediğimiz pratik, bir kez daha teyit etmiştir ki, proleterya sosyalizminin Türkiye’deki biricik gerçek temsilcisi TKİP’dir! Ne Kuruluş Kongremizi izleyen düşman darbeleri bizi yolumuzdan alıkoyabildi, ne de İmralı teslimiyetinin ivmelendirdiği tasfiyeci rüzgarlardan etkilendik. Ne iki önder yoldaşımızı kaybettiğimiz Ulucanlar katliamı yıldırıldı bizi, ne de Yürekli bir yoldaşımızı ve onlarca siperdaşımızı yitirdiğimiz hücre saldırısı...

Partimiz, örgütsel yeniden inşa görevlerine yüklenmek zorunda kaldığı bir dönem içersinde, tasfiyeci ve teslimiyetçi dalgalara set çekmenin, zindanlarda boy veren direnişlerin, egemenler cephesinden yöneltilen çok yönlü saldırılara göğüs germenin de ön saflarında yerini aldı. Dönemin bütün zorlu sınavlarından alınının aklıyla çıkmayı başardı. Ve Partimiz bu başarıyı; toplumun ve sınıfın genel gündeminden kopmayan, buna mümkün mertebe devrimci bir çizgide müdahale etmeye çalışan, bu çerçevede çok yönlü pratik çalışmasını aksatmayan bir davranış çizgisi ve çalışma kapasitesiyle de birleştirebildi. Araç, biçim ve yöntem bakımından zenginleşen çok yönlü siyasal faaliyetimiz, nihayet örgütsel yapı ve güç planında da güvence altındadır. Son bir yılda ortaya koyduğumuz siyasal faaliyet kapasitesi, bunun başlıca göstergesidir. Zorlu döneme göğüs germede sergilenen metanet ve sebatkarlığın yarattığı moral ve siyasal özgüven, “Partiyle sınıfı, parti ve sınıfa dayanarak devrimi kazanma” sorumluluğunun hakkını vermenin manivelası olacaktır.

Kendi payımıza böylesi bir inaçla girmiş olduğumuz bir dönemde, egemenler cephesinden tam bir göze dönmüşlük sergileniyor. Emperyalist savaşlarla, sayısız bölgesel boğazlaşmalarla, siyasal gericilik ve beyaz terörle, kesintisizce sürdürülen neo-liberal politikalarla, polis devleti uygulamalarıyla yeryüzünü cehenneme çeviren, insanlığı yıkıma ve barbarlığa sürükleyen emperyalistler, 11 Eylül sonrasında uzun süreli bir savaş ilan etmiş durumdalar. Bugüne dek yaşanan gelişmeler göstermiştir ki, emekçiler ve ezilen halklar emperyalist savaş ve saldırganlığın başlıca hedefidirler. Ülkemizi çevreleyen bölgeleri kalbura çeviren, Filistin’deki siyonist katliamlara arka çıkan, Afganistan’ı yerle bir eden emperyalist savaş makinası, şimdi de Irak’ı yerle bir etmeye, tüm bölgeye ölüm ve yıkım kusmaya hazırlanıyor.

Enternasyonalizmin çok daha yakıcı bir zorunluluk haline geldiği, “işçilerin birliği halkların kardeşliği” parolasının belirleyici bir önem kazandığı günlerdeyiz. İnsanlık, kendisini barbarlık içinde çöküş sürükleyen emperyalist-

kapitalizmi yeryüzünden silmeden rahat yüzü görmeyecektir. Emperyalist kapitalist sistemi Türkiye cephesinden yarıp çıkmanın yolu, sermaye iktidarına karşı proleterya partisinin dalgalandığı kızıl bayrak altında sosyalizm mücadelesine omuz vermekten geçmektedir. (...)

Yaşasın Türkiye Komünist İşçi Partisi!

TKİP İstanbul İl Komitesi

“Bayrağımızı hep yüksekte tutmaya and içtik”

“Ya kapitalist barbarlık içinde çöküş, ya sosyalizm!” şiarı altında düzenlemiş bulunduğunuz bu dayanışma gecesine, devrimin topraklarından bin selam gönderiyoruz...

Yüreklerimiz yüreklerinizin yanında, yüreklerimiz “devrim” için çarpıyor. Burada, onlarca devrimci tutsağı zindanlarında en barbar yöntemlerle katletmiş bir faşist rejim altında, partinin ve devrimin şiarlarını asla dilinden düşürmeyen biz işçi sınıfı devrimcileri, Habip, Ümit ve Hatice yoldaşlarımızın kanlarıyla daha bir kızışılan bayrağımızı hep yüksekte tutmaya and içtik. Son üç yıldır bu iddiayla çalışmalarımızı sürdürüyor, en olumsuz koşullara rağmen bayrağımızı yükseltiyoruz. Emperyalist-kapitalist kölelik sisteminin barbarlığını her vesileyle olduğu gibi, bugün de seçimler vesilesiyle, en yaygın ve etkin biçimde teşhir etmekteyiz. (...)

Partiye ve devrime verilecek her destek bu stratejide çok özel ve önemli bir yer tutacaktır. Dünyanın neresinde olursa olsun! Çünkü tüm eylemlerimiz aynı amaca hizmet edecek olan bir ve tek mücadelenin parçalarıdır. (...)

İşçi sınıfı savaştacak, sosyalizm kazanacak!

Komünist basın çalışanları

“İşçi sınıfının devrimci programı altında zafer bizim olacak!”

Karanlığın ve sis bulutlarının arasında, geleceksizlik ve yıkım üzerimize bir çığ gibi gelirken, devrimin ve sosyalizmin sönmeyen meşalesini ellerine alan, işçi sınıfının devrimci partisinin etrafında kenetlenip tüm boranlara fırtınalara karşı yürüyen biz genç komünistlerden hepimize merhaba!

Bugün burjuvazi tüm gücüyle ve kurumlarıyla üzerimize saldırıyor. Gençliğin devrimci dinamizminin yok etmeye, teslim almaya çalışıyor. Baskı ve terör, soruşturmalar, işkenceler, tutuklamalar sürekli genç insanları öğütüyor, ama bu devrim toprağında ne gelecek umudunu yok edebiliyorlar, ne de parti davasının yepyeni genç neferleriyle her geçen gün büyümesini engelleyebiliyorlar. Çünkü bir avuç gerici asalağın, yani burjuvazinin milyonlarca gencin sınıfsız ve sömürsüz, güzel, özgür günlere gitme arzusunu yok etmeye gücü yetmez.

Genç komünistler, partinin kızıl bayrağı altında birleşmiş, tüm gençliğin en ön saflarında kavgayı yükseltmek için çalışıyor. (...) Komünist bir dünya kurulana kadar da kavgamız sürecektir, işçi sınıfının devrimci programı altında zafer bizim olacak!

Gençlik gelecek, gelecek sosyalizm!

Genç Komünistler

Şan olsun 20 Ekim direnişine!..

F tipi tabutluklara karşı başlatılan ÖO. direnişi ikinci yılını geride bıraktı. Devletin Nazilere rahmet okutan katliamlarına ve iki yıldır koyu bir tecrit içerisinde yaşamalarına rağmen devrimci tutsaklar teslim alınabilmiş değil. Katil Türk devletinin yalanlarına ve kara çalmalarına rağmen direniş devam ediyor.

20 yılı aşkın bir süredir zindanlardan yakılan direniş ateşini sermayenin uşakları AB'den de aldıkları destekle söndürmeye çalışıyorlar. Devrim toprağı olan ülkemizde zindanlarda söndürülemeyen bu ateş hep egemenlerin korkulu rüyası olmaya devam edecektir.

20 Ekim günü büyük direniş selamlandı

TAYAD'lı Aileler ÖO'nu dışarıda sürdüren Feride Harman'ın İstanbul Aksaray'daki evinin önünde saat 12:00'de bir basın açıklaması düzenlediler.

Açıklamaya 100 kişi katıldı. Feride Harman camdan direnişin sembolü olan karanfilleri kitleye attı. Feride'nin annesinin yaptığı kısa konuşmadan sonra

ÖO direnişçisi Özkan Yücel basın metnini okudu.

Grup Yorum "Direnenler diyor ki; bir tek kişi kalana kadar direneceğiz. Biz de diyoruz ki; onlar direndikçe onların yanında olacak, türkülerini söyleyeceğiz" sözleriyle başlayan konuşmasının ardından seslendirdiği bir türküyle eyleme destek

verdi.

Eylem 13:00'de Galatasaray Lisesi'nin önünde yapılacak eyleme çağrı ile bitirildi.

Direniş Galatasaray'da da selamlandı

Aynı gün saat 13:00'de tutsak yakınları Galatasaray Lisesi'nin önüne Feride Harman'ın kitleye attığı karanfilleri bırakmak için geldiler. 200 kişinin katıldığı eylemde "Tecrit kaldırılсын ölümler durdurulsun!" ve "Yaşasın ölüm orucu direnişimiz!" sloganları atıldı.

Karanfillerin bırakılmasının ardından basın açıklaması yapmak isteyen kitleye polis azgınca saldırdı. Vahşice saldıran-polis 101 kişiyi gözaltına aldı. Gözaltına alınanların birçoğu, yaralı olmalarına rağmen, doktora bile çıkarılmadan savcılığa götürüldü. Alınanlar buradan serbest bırakıldılar.

Onlar ki şimdi gökyüzünde kızıl birer bayrak gibi dalgalanıyor ve kavgamıza güç katıyorlar. Gün onları sahiplenme ve direnişe güç katma günüdür.

SY Kızıl Bayrak/İstanbul

Devrimci irade teslim alınamaz!

2000 yılında devletin zindanlara yönelik çok kapsamlı baskı politikaları giderek yoğunlaştı. Bunun bir uzantısı olan hücrelere karşı devrimci tutsaklar 20 Ekim 2000'de tarihinde bir direniş başlattı. İçeride devrimci tutsakların başlattıkları bu direniş kuşkusuz bedenlerini ölüme yatırmak anlamına geliyordu. Ve '82, '84, '96 tarihlerinde gerçekleştirilen direnişlere yeni bir halka daha eklendi. Bu sefer çürümüş sistemin temsilcileri daha kanlı bir operasyonla bu direnişi bastırmaya, yoketmeye çalıştılar. Ve ardından 19 Aralık katliamını yaşadık.

20 Ekim 2002 tarihinde Galatasaray Lisesi önünde bu büyük direnişin yıldönümü vesilesiyle basın açıklaması yapmak istedik. Düşmanın eylemi büyük bir olasılıkla engelleyeceğini biliyorduk. Buna rağmen yüzlerce insanın toplanma yerinde olması oldukça anlamlıydı.

Sermaye düzeni, faşist anayasasının sözde "hak" olarak tanıdığı, AB'ye uyum yalanıyla sözde genişleterek düzenlediği ifade ve düşünce özgürlüğüne tahammül edemediğini bir kez daha gösterdi. Kolluk güçleri Pazar günü Galatasaray Lisesi önündeki basın açıklamasına saatler öncesinden yığınak yaptı. Sivil ekipleriyle, resmi polisleriyle,

robokoplarıyla, panzerleriyle eyleme katılanlara vahşice saldırdı. Basın açıklaması yapmak isteyen devrimcilere, ilericilere, aydınlara ve muhaliflere biber gazı sıkarak, cop ve tekmelerle saldırarak, yerlerde sürükleyerek gözaltına aldı.

Bu yoğun ve azgın saldırıları gözaltı araçlarında da devam etti. Birçok arkadaşımız ciddi yaralar aldı. Tüm bunlara rağmen moral üstünlüğe sahip olan bizdik. Gözaltının hemen ardından Vatan Caddesi'ndeki Güvenlik Şube'ye götürüldük. Kimliklerimizi zorla aldılar. Burada saatlerce araçların içinde bekletildikten sonra Beyoğlu Adliyesi'ne götürüldük. Burada da saatlerce araçların içinde bekletildik. Bu uygulamalar boyunca marşlarımız hiç susmadı.

Gecenin ilerleyen saatlerinde bırakıldık. 6 kişi ise gıyabi tutuklamaları oldukları gerekçesiyle tutuldular. Eyleme katılanların gözaltına alınma saldırısına karşı sergiledikleri direniş ve kararlılık bütün dost ve düşmana göstermiştir ki, şartlar ne olursa olsun, tüm şiddet ve baskılara rağmen devrimci irade teslim alınamaz.

Yaşasın devrimci dayanışma!

Ölüm Orucu şehitleri onurumuzdur!

Eyleme katılan komünistler

Kayseri İHD'de etkinlik...

Seçime yaklaşan şu günlerde siyasi partiler seçim meydanlarında boy gösteriyorlar. Düzen partileri "demokrasi"nin tüm nimetlerinden faydalıyor. İşçilerin, emekçilerin, devrimcilerin en sıradan bir basın açıklaması, eylem ve etkinliğini ise engelleniyor.

İHD Kayseri Şubesi, tecriti anlatan "Sessiz Ölüm" filmi, gözaltında kayıpları anlatan "Boran" filmi ve Grup Yön'nun müzik dinletisinden oluşan bir etkinlik düzenledi. Kayseri Emniyeti ve Valiliği bu etkinliği seçimi bahane ederek iptal etmek istedi. Düzen partilerine tüm olanaklar sunulurken, İHD'nin etkinliği yeterli güvenlik olmadığı için iptal edilmeye çalışıldı. Etkinliğin iptalini 72 saat önce bildirmesi gereken Emniyet 30 saat önce haber verdi. İHD yöneticileri idare mahkemesine başvurarak kararı iptal ettirdiler.

Koydukları engelin aşılmasını hazmedemeyen kolluk güçleri etkinliğin olacağı şehir tiyartasına tam kadro gelmişti. Aramaları tacize dönüştüren polis etkinliği engelleyememenin çaresizliği içindeydi. Etkinliğin iptali haberi katılımı düşürmüştü. Yaklaşık 300 kişinin katıldığı etkinlikte 4 adet kamera ve onlarca polis vardı. Etkinlik film gösteriminin ardından Grup Yön'ün savaş karşıtı türküleriyle sona erdi. (SY Kızıl Bayrak/Kayseri)

Enerji emekçisi

Hasan Balıkçı katledildi!

19 Ekim 2002 cumartesi günü Adana Elektrik Mühendisleri Odası'nda, Şube Sekreteri Hasan Balıkçı'nın karanlık güçler tarafından öldürülmesiyle ilgili bir basın açıklaması yapıldı.

Açıklamada şunlar söylendi:

"Elektrik Mühendisleri Odası Adana Şubesi'nde 1998-2002 yılları arasında yönetim kurulu üyesi ve sekreterliği, 1998-2000 yılları arasında TMMOB Adana İKK Sekreterliği, 1993-1996 yılları arasında Enerji-Yapı Yol Sen Adana Şube Başkanlığı görevinde bulunan devrimci demokrat arkadaşımız Hasan Balıkçı'yı görevi başında alçak bir saldırı sonucu kaybettik.

"Yaşamı boyunca ülkesinin ve halkının çıkarlarını özveri ile savunan ve bu uğurda aldığı her görevi büyük bir sorumluluk ve ilkeyle yerine getiren arkadaşımızı enerji alanında yaşanan yolsuzluklara karşı verdiği mücadelede yitirdik.

"Bu olay Türkiye'nin enerji alanında yaşadığı çarpık politikaların en somut göstergesidir.

"Hasan Balıkçı yaklaşık altı ay önce kendi isteği dışında kayıp ve kaçaklarla mücadele bahanesi ile Urfa'ya geçici olarak tayin edilmiştir. Hiçbir yatırım ve kamusal denetimin yapılmadığı koşullarda kayıp kaçakların en aza indirilmesi bahanesi ile Urfa'ya sürgün edilen arkadaşımızın olumsuz çalışma koşulları altında savunmasız bir şekilde katledilmesine ortam yaratmıştır.

"Yıllardır yolsuzluk ve soygunlarla talan edilen enerji sektöründe asıl hesap vermesi gerekenler hala koltuklarında otururken, görevini özveri ile yapan devrimci demokrat arkadaşımız Hasan Balıkçı, enerji sektöründeki çarpıklığın bedelini canıyla ödemiştir.

"Enerji sektöründe özelleştirme adı altında yapılan bu soygun ve talan düzeni devam ettiği sürece daha çok Hasan Balıkçı'lar yitirilecektir.

"Bu olayın esas sorumluları başta Enerji Bakanlığı olmak üzere bu yanlış enerji politikalarını sürdürenlerdir. EMO bu olayların bütün boyutları ile takipçiliğini yapacaktır."

SY Kızıl Bayrak/Adana

Sabırlı bir çalışma örgütlemeliyiz!

Geciken maaşları ve verilmeyen avans hakkımızı almak için işyerinde imza toplama kararı aldığımızda, patronun uşaklarının imza toplayacağımızı işverene haber vermeye çalıştıklarını öğrendik. Patrona uşaklık yapanlar bize "Arkadaşlar imza topluyor musunuz, bu sorun hepimizin sorunu, imzaları topladığımız zaman biz de imzalarımızı atalım" dediklerinde bazı işçi arkadaşlar bu laflara inanmıştı. Ama bazılarımız bu uşakların nasıl ikiyüzlü insanlar olduklarını biliyordu. İmza toplama nedenlerinden biri de bize okutulmadan imzalatılan sözleşmelerin iptaliydi. İmzalarımızı verdikten üç gün sonra personel müdürü beni çağırarak "Senin iş aktine son verdik" dedi. Ben "hangi maddeye göre" deyince "13. maddeye göre" diyerek beni susturmaya çalıştı. "Sizin yaptığınız yasal değil, bizim bu sözleşmelerin iptalini istediğimizi biliyorsunuz. Hani bize şirket avukatı tarafından açıklama yapılacaktı" dediğimde "avukat toplantı yapacak" dedi. Ben, "Tabii bilinçli insanları işten çıkarıyorsunuz. İşçiler yaptığınız bu zulmün hesabını soracak, avukatın karşısında konuşacak kimse kalmayacak. Ben sizin dayattığınız bu çıkış aktini imzalamıyorum."

İstediginizi yapın. Sizinle mahkemede görüşürüz. Bu yaptığınız yasal değil" diyerek odadan çıktım. Bana dayattıkları imzaya boyun eğmedim.

Benim çıkarılmama üzülen arkadaşlara, "Siz benim durumuma üzülmeyin. Onlar beni çıkararak sizleri sindirmek, korkutmak istiyorlar. Onların bu oyununa izin vermeyin. Eğer sözleşmeleri iptal ettirirseniz, işçi sınıfı için büyük bir kazanım olur" dedim. Toplantıda sözleşmedeki ağır şartların iki tanesinden geri adım atmak zorunda kalmışlar. Bu da bir kazanım.

Ama benim bu olaydaki hatalarım çok. İlk gizlilik kurallarına uygun davranmamak, ikincisi kendi sınıfından da olsa hainlere güvenmek, üçüncüsü asalak sermayedarların saldırılarına karşı daha geniş bir savunma mekanizması kuramamak, dördüncüsü bilincimi işçilere değil de patronlara göstermek.

Ama bu benim için anlamlı bir deneyim oldu. Bundan sonra o fabrikadaki arkadaşlarla diyalogumu sürdüreceğim. Ve bundan sonraki çalışmalarım da bu deneyimi gözönünde bulunduracağım.

SY Kızıl Bayrak okuru bir işçi/İzmir

Kurtuluş yok tek başına, ya hep beraber ya hiçbirimiz!

Bugdaylar tarlalarda altın yüzlü sarı sakallı başaklar olunca başlardı benim öyküm. Koca dişli değirmenin içine girince dünyanın en değerli şeyi olarak çıkardım ben. Daha gün doğmamışken kalkardı analar, koca gözlü, koca elli analar. Sonra ben öyle bir birleşirdim ki onların elinde suyla, mayayla, tandırda, birdenbire rengim değişirdi; yusuvarlak ve epesmer oluverirdim. Çocuklar üzerime bir parça tereyağı, bir parça kaymak verdikleri zaman dünyanın en varlıklı, en mutlu insanı oluverirdi.

Sonra değişiverdi herşey. Kirli oyunlar oynanıp, kirli pazarlıklar yapıldı adıma. Mutlu bir azınlık oluşturmak istenirken, arkada kalanlar kendi analarının, babalarının, oğullarının ve yarlarının kanları ve gözyaşlarını katik ettiler bana. Sonra uğruma Merivan bebekler öldü. Ve hergün aklıktan ölen bebenin kanı sürüldü üzerime. Katmerleştirdim daha çok hergün, biraz daha çok ve kanlı bir katmerim şimdi kursaklarda. Artık kirliyim ve güçlüyüm. İnsan pazarlarının, savaşların, ölümlerin ve zalimlerin kanlı sözleşmelerinin silahıyım ben. Yeryüzünü ben kirlettim.

Düşünün ki bir eylem olacak ve onbinlerce insan katılacak bu eyleme; patronun bütün çirkeflikleri bir bir

fırlatılacak kirli suratına. Ama bir o kadar insan da siz şalterin önündeyken arkasında olacak o şalterin. Peki neden? Evlerine bir parça ekmek götürebilmek için. Gördünüz mü bu sömürü ve sefalet çarkının hiç bozulmadan devam etmesinin nedeni benim. Siz bugün evinize bir parça ekmek götürdünüz ve toksunuz. Ya aç kalanlar! Onların da sizin kadar yaşama hakkı yok mu?

Artık bir şeyleri kemirmeyi bırakın ve silkinin. Sizin bedenlerinizle dönen bu kanlı çarkın bir parçası olmaktan kurtulun. Daha güzel, daha mutlu, aydınlık ve insancıl, kimsenin aç kalmadığı bir dünya için savaşın. Sofranızdaki bir parça ekmekte dahi gözleri olan, hergün biraz daha kendi ellerimizle dişlerini bilediğimiz ve kanlı ellerini soframıza uzattığını gördüğümüz halde hala bir parça ekmek diye sömürüttüğümüz hayatlarınızı geri almanın vakti geldi. Çocuklarımıza onurlu bir yaşam bırakmak için bu kanlı elleri kırarak ekmeği hayatımızdan çıkarmayın!

Bu kadar kana ve gözyaşına rağmen hala evinize bir parça ekmek götürmek için herşeyi görmezden gelenler, bilin ki kurtuluş yok tek başına, ya hep beraber ya hiçbirimiz!

Bir işçi/İzmir

Bir eleştiri...

Bedrettinler günümüze ışık tutuyor!

Yoldaşlar, belki birçoğumuz için aşmış olduğumuz bir konu diye düşünüyorum. Ama yayınlarımızda dönem dönem yanlış içinde olan yoldaşlarımız olduğunu görüyorum. Geçen hafta "Mücadele Postası" sayfasında "Bir okur/İzmir" imzasıyla yayınlanan "Ulusal ve mezhepsel ayrımlar emekçileri böler!" başlıklı yazıdaki bir nokta hakkında yazmak istiyorum.

Mezhep ve milliyet ayrımı tabii ki burjuvazinin işine yaramaktadır. Sizin yan yana gelmenizi istemez, yapay olarak bölmeye çalışır. O halde burjuva iktidarının olduğu her yerde bunun yaşanması normaldir.

Asıl yanlış şudur. Osmanlı'ya karşı girişilen ilk ayaklanma olan Bedrettin ayaklanması bir Alevi ayaklanması değildir. İçinde Aleviler, Süryaniler, Rumlar ve birçok din ve mezhepten insanların olduğu bir halk ayaklanmasıdır. Bir mezhebe karşı yapılmış bir ayaklanma da değildir. Doğrudan egemen güçlere, yani padişahlığa karşı yapılmış ve yerine herşeyin eşit paylaşıldığı bir dünya kurmak hedefi olan bir ayaklanmadır. Osmanlı'daki ayaklanmalara bakarken bu ayrımı iyi koymak gerektiğine inanıyorum. Aleviler de Osmanlı'ya karşı birçok ayaklanma örgütlemişlerdir. Ama bunlar kendi dar çevrelerini aşmayana ayaklanmalardır.

Biz komünistler geçmişimizle ilgili iyi bir eğitim programı ortaya koymalıyız. Tüm yoldaşların ilk okuyacağı kitaplar içinde Şeyh Bedrettin de olmalı. Çünkü bugünkü devrimcilerin o dünyayı hayrete bırakan direngenliğinin arkasındaki güç, Bedrettin'den, Börklüce Mustafa'dan, Torlak Kemal'den, Pir Sultan'dan da gelmektedir. Tarihimizi öğrenmeden geleceği kurmak zordur. Bu yazıyı yazan yoldaşın gücenmeyeceğini biliyorum, amacım bu konuda uzun zamandır ifade etmek istediğim bir noktayı vurgulamaktır.

SY Kızıl Bayrak okuru/İstanbul

Polisin 20 Ekim saldırısına suç duyurusu

20 Ekim 2002'de Taksim Galatasaray Lisesi önünde yapılmak istenen basın açıklamasına devletin biber gazıyla gerçekleştirdiği vahşi saldırısı üzerine Sultanahmet Adliyesi'nde suç duyurusunda bulunuldu. Suç duyurusu sonrasında TUYAB, TAYAD, SDP, Halkevleri 1. Bölge Temsilciliği'nin basın açıklaması metni dağıtıldı. Açıklamada, polisin Avrupa Birliği uyum yasaları ile demokrasi palavralarının atıldığı bugünlerde, 12 Eylül yasalarının bile yasaklanmamış olan basın açıklaması yapma hakkının engellendiği söylendi.

SY Kızıl Bayrak/İstanbul

EKSEN Yayıncılık Büroları

Atatürk Bul. Gevrek Sok. Karakaş İşhanı No:13/22,
Kartal/İSTANBUL

853. Sok. Bilen İşhanı No: 27/710
Konak/İZMİR Tel-Fax: 0 (232) 489 31 23

Necatibey Cd. Gözlükçü İşhanı No: 26/24
Kızılay/ANKARA
Tel-Fax: 0 (312) 230 11 80

Cemal Gürsel Cd. Shell Karşısı Vakıf İşhanı Kat: 3
No: 306 ADANA Tel: 0 (322) 363 28 78

Ahi Evran Mahallesi Müftülük Cad.
Aydınlar Apt. No: 8/101
KIRŞEHİR Tel-Fax: 0 (386) 214 08 05

Cumhuriyet Mah. Tennur Sok. Cumhuriyet İşhanı
Kat: 3/45 KAYSERİ Tel-fax: 0 (352) 2326671

Gazetene sahip çık! Abone ol! Abone bul!

Adı :
Soyadı :
Adresi :
Tel :

6 Aylık Yurt içi 30.000 000 TL Yurt dışı 100 Euro
1 Yıllık Yurt içi 60.000 000 TL Yurt dışı 200 Euro

Vural Uzal adına,
* TL için : Yapı Kredi Bankası İstanbul/Aksaray Şb.
* Euro için : İş Bankası İstanbul/Aksaray Şb.
No'lu hesaba yatırdım. Makbuzun fotokopisi ektedir.

93937
1002 30100 1051039

Asker Kaçağı

"Bay Başkan

Yazıyorum bu mektubu size

Belki okursunuz diye

Bulursanız eğer zaman...

Şimdi elime geçti

Askere çağrı kağıdım

Çarşambadan önce katılmak için cepheye

Bay Başkan istemiyorum savaşmak.

Zavallı insanları öldürmek için

Gelmedim yeryüzüne.

Sizi kızdırmak değil niyetim.

Söylemem gerek ama

Kararım kesin: Asker olmayacağım.

Doğduğumdan beri

Gördüm babamın öldüğünü,

Kardeşlerimin savaşa gittiğini

ve çocukların ağladığını...

Annem çok acı çekti, şimdi mezarında

Viz geliyor artık bombalar ona

Vız geliyor şiirler, dizeler de.

Ben hapisteyken

Çaldılar karımı çaldılar ruhumu

Ve tüm geçmişimi. Yarın sabah erken

Ölü yılların yüzüne kapayacağım kapıyı

Ve düşeceğim yollara. Yaşamımı

dileneceğim

Fransa'nın tüm yollarında

Bretagne'dan Provence'a

Ve insanlara sesleneceğim:

Reddedin boyun eğmeyi reddedin

savaşmayı

Savaşa gitmeyin Reddedin savaşa gitmeyi.

Kan dökmek gerekiyorsa Bay Başkan

Sizden özverilisi yoktur kendi kanınızı

dökün.

Peşime düşecekseniz eğer

Söyleyin adamlarınıza

Ben silahlı değilim, çekebilir tetiği.

Boris Vian

Emperyalist savaş karşıtı eylemler Türkiye'de de yaygınlaşıyor...

Emperyalist savaşa hayır!
Amerikan askeri olmayacağız!